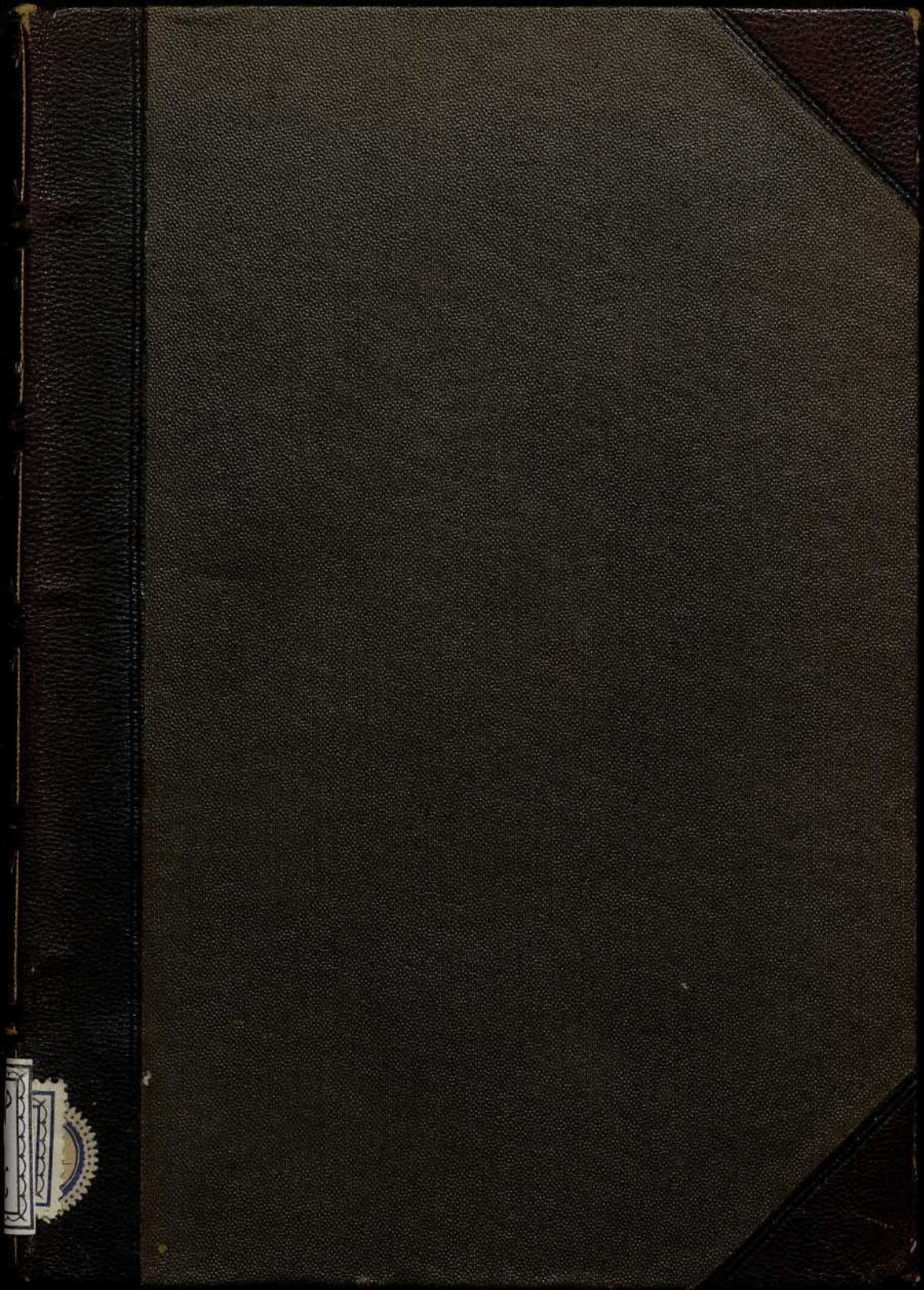

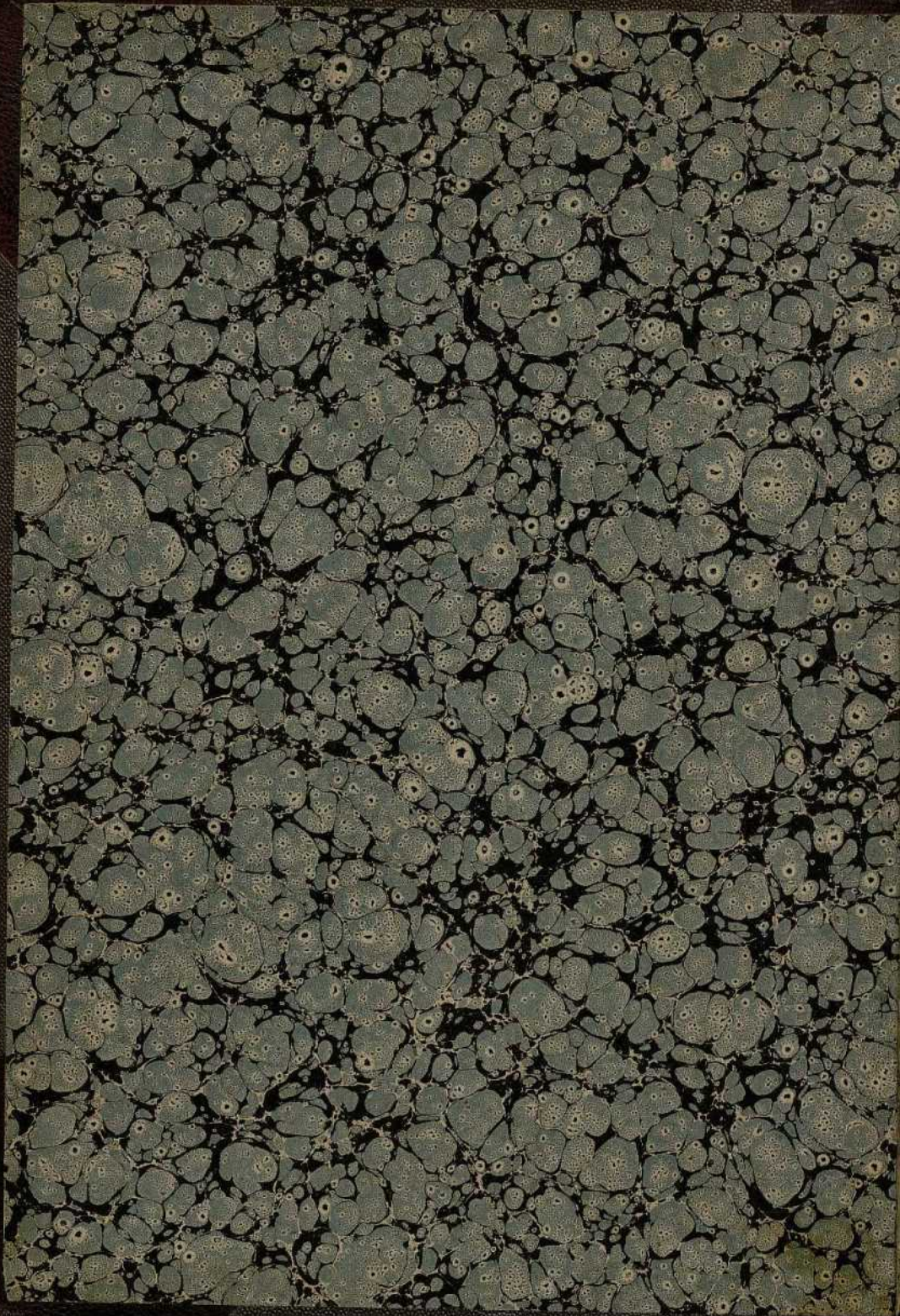
POESIAN

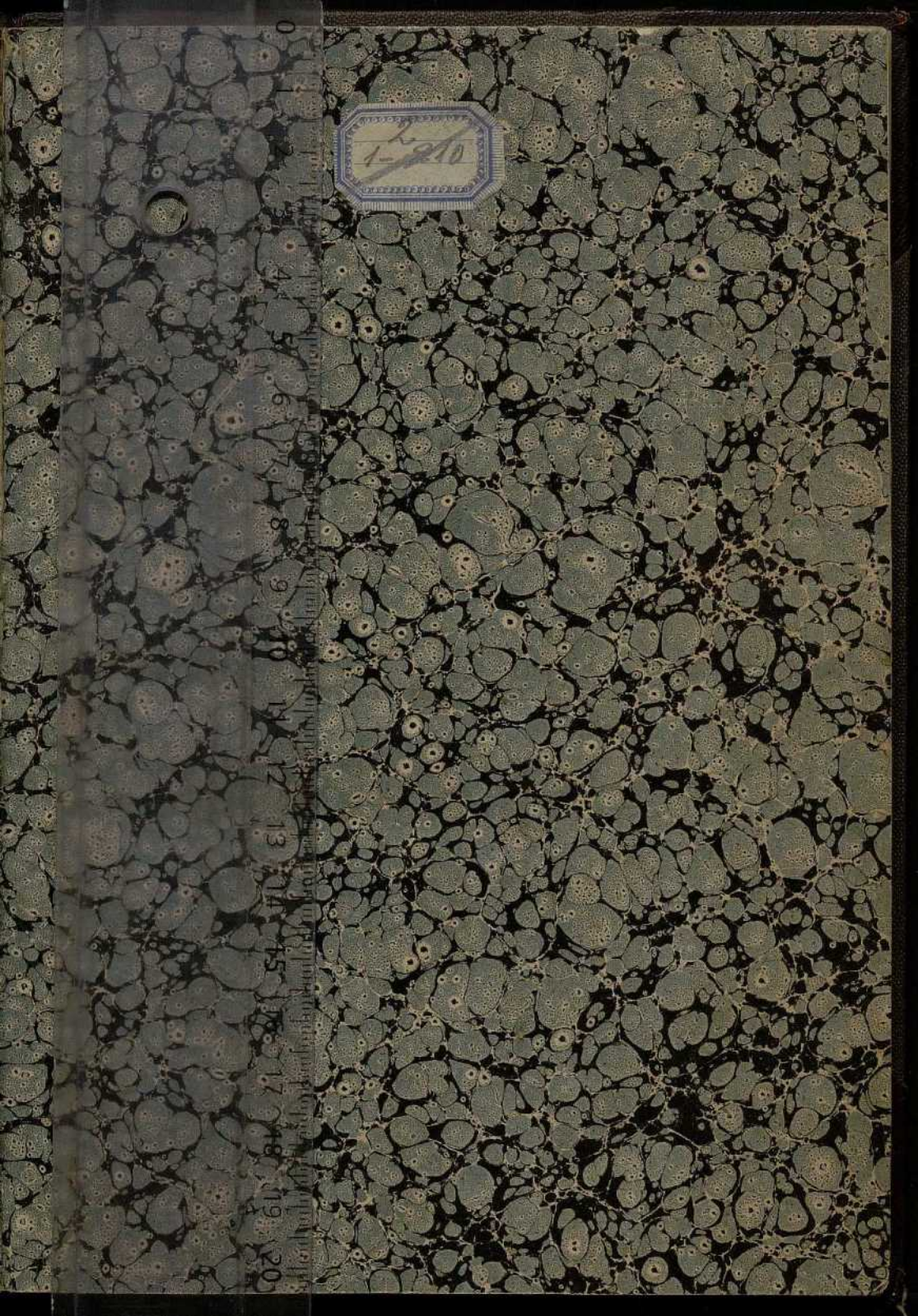
DE

LATINI

IMP
3
036

L
1-210
1890

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
13 14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

IMP

2

036

BIB	RIA
Sala	
Est.	
Númer	

Biblioteca Universitaria	
GRANADA	
Sala	B
Estante	20
Tabla	
Número	125

BIBLOTECA UNIVERSITARIA	
GRANADA	
Sala:	Caja
Estante:	2785
número.	

de Willelmo ad el. Con. del. Nat. de Salern. p. 640

no 24 Christus vita suis surrexit, corpora surgent
30 Regia, quo in tumulis Rex pia iure colit.

Apical

Consurgent agiles reges, quia corpora uiuent
In Christo & cineres, ossaq; sacca, suo.

Ipe fide in terris uiuens charitate Philippus
Spem facit, his celo uiuere dicat auos.

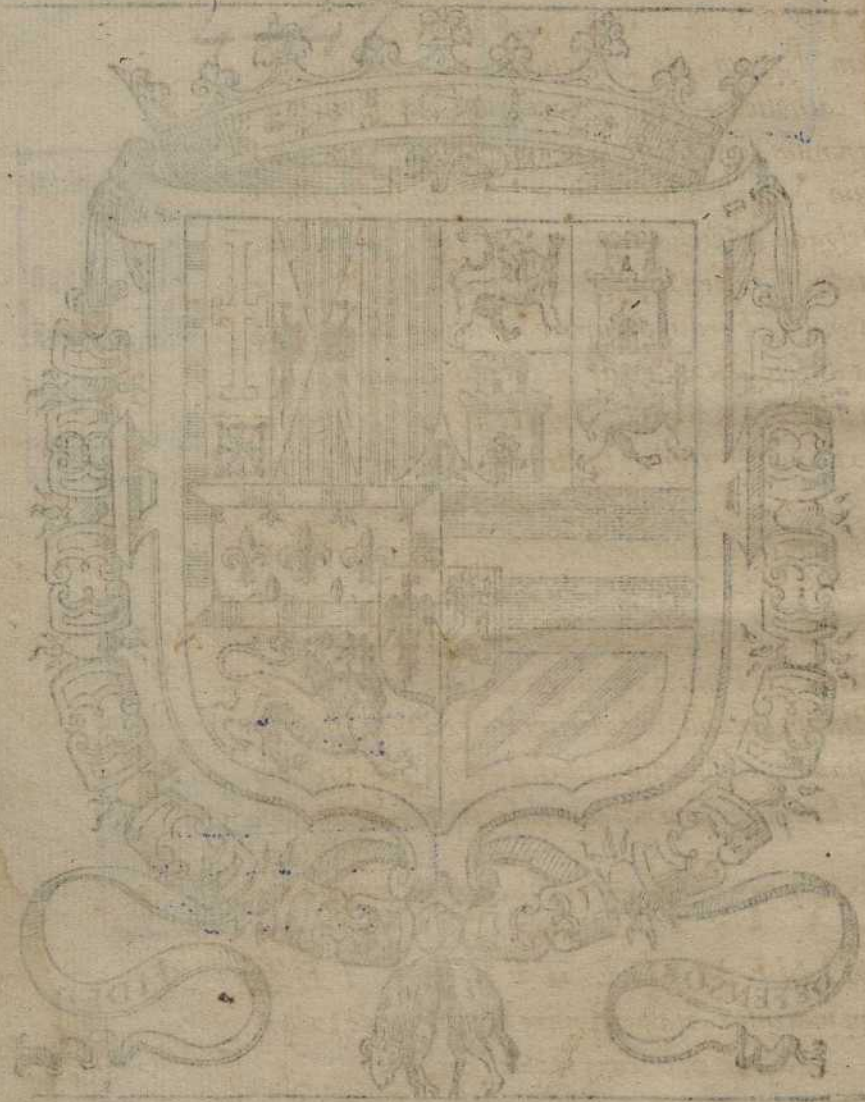

Catholicos Reges Romana Ecclesia Mater
Natos victuros, en, docet ipsa suos.

BIBLIOTECA
UNIVERSITARIA
DE
GRANADA

12. 6. 10

Chilias vicinas fuerunt, corpora fuerunt
Rex, quora tunc in hunc locum

Consilio... dicitur... dicitur...

... dicitur... dicitur...

Catholice Regis Romanae Ecclesiae & Imperii
Vires virtutes in hoc ipso

 **AD CATHOLI-
CVM, ET INVICTISSIMUM**

**PHILIPPVM DEI GRATIA HI-
spaniarum Regem, de Augusta, memorabili, si-
mul & catholica regalium corporum ex varijs tu-
mulis in vnum regale templum translatione, per Illu-
strissimum, atque admodum Reuerendum Franci-
scum Delgado Mētesia Episcopum irreprehensibilem,
qui rebus sacris faciendis inter vias præfuit: Ac per ex-
cellentissimum Ferdinandum Enrriquez de Ribera
Tartesia ducem, seu vulgo de Alcala, ab eodem Philip-
po regijs actis gerendis præfectum regio more celebrata:
Qui duo principes regifico luxu, à Garnata vsque ad
diui Laurentij templum, solum mundi miraculum, rega-
lia corpora regentes deduxerunt: Atque illinc catholica
Ioannæ Hispaniarū regina corpus regale, omni honore
dignissimum cū pompa regia Garnatā deduxerūt, Ut S
Catholici Regis Philippi coniugis corpori, nepotis Ca-
tholici Philippi mandato, fæliciter iungeretur: Epigrā-
matum siue Epitaphiorum, libri duo per Magistrum
Ioannem Latinum Garnatæ adolescētia moderatorem.**

 Causa.

**SICVT PER VNVM
HOMINEM DE TERRA TER-**

*renum morimur, ita per vnum hominem de cælo
cælestem nobiscum regalia corpora
viuificabuntur.*

AD CATHOLICAM

RELIGIONEM

IN GRATIA

DEI

ET

REVERENDISSIMO

IN

CHRISTO

REGNI

FRANCORUM

PRINCIPIS

ET

ARCHIEPISCOPI

PARISIENSIS

ET

UNIVERSITATIS

PARISIENSIS

ACADEMIAE

SCIENTIARUM

ARTIUM

ET

THEOLOGICAE

SCHOLAE

PARISIENSIS

ET

ALII

ET

EL REY.

ROr quanto por parte de vos el maestro Iuan Latino Cathedratico en la vniuersidad de Granada, nos fue fecha relacion diciendo que vos auia des compuesto vn libro intitulado Epigramas Latinos, que se auian puesto en los tumulos de los cuerpos Reales en la dicha ciudad, supplicãdonos os mandassemos dar licencia y facultad para lo poder imprimir, y priuilegio por diez años, o por el tiempo que fuessemos seruidos para lo vender, o como la nuestra merced fuesse. Lo qual visto por los del nuestro cõsejo. Por quanto en el dicho libro se hizo la diligencia que la pragmática por nos hecha sobre la impresion de los libros dispone, por os hazer bien y merced: fue acordado que deuiamos mãdar dar esta nuestra cedula para vos en la dicha raxon, e nos ruimos lo por biẽ
 Y por la presente os damos licencia y facultad, para q̃ vos, o la persona q̃ para ello vuestro poder ouiere, y no otra persona alguna, podays hazer imprimir, y vender el dicho libro (q̃ de suso se haze mencion) en estos nuestros Reynos de Castilla, por tiempo y espacio de diez años, q̃ corran y se enuenten desde el dia de la data desta nuestra cedula, so pena q̃ qualquier persona o personas q̃ sin tener para ello vuestro poder lo imprimiere, o vendiere, o hiziere imprimir, y vender, pierda toda la impressiõ q̃ hiziere cõ los moldes y aparejos de ella, y mas incurra en pena de cinquẽta mil maravedis por cada vez que lo contrario hiziere. La qual dicha pena sea la tercia parte para la persona que lo accusare, y la otra tercia parte para el juez que lo sentenciare, y la otra tercia parte para la nuestra camara, y fisco, con tanto que todas las vezes q̃ vuieredes de hazer imprimir el dicho libro (durante el dicho tiempo de los dichos diez años) le trayays al nuestro consejo juntamente con el original (que en el fue visto) q̃ va rubricada cada plana, y firmado al fin de Iuan Gallo de Andrada nuestro Escriuano de camara de los que residen en nuestro cõsejo, para que se vea si la dicha impresion esta conforme al original, y se os de licencia para lo poder vender, y se tasse el precio como se vuiere de vender, so pena de caer e incurrir en las pe-

nas contenidas en la dicha pragmatia, y mandamos à los del nuestro consejo, y à otras qualesquier justicias destos nuestros Reynos, guarden, y cumplan, y executen, y hagan guardar, y cumplir, y executar esta nuestra cedula, y todo lo en ella contenido. Fecha en Madrid à xxix. dias del mes de Septiembre de. 1574.

To el Rey.

Por mandado de su Magestad
Antonio de Erasso.

• ANTE OMNIA. •

• TRIAIN HOC

OPERE CONTINENTVR, PRIMUM quidem regalium corporum translationis argumentum, Garnata vt fuerit celebrata. Deinde Catholici Caroli Caesaris Quinti oratio ad Philippum filium memoratu digna, qua ex eius dictis, & gestis memorabilibus collecta translationi causam praeiuit: Postea vero quibus principibus & Episcopis translatio à Rege commissa fuerit: ex ametris versibus describitur, per eundem magistrum Ioannem Latinum Garnatae adolescentiae moderatorem.

• Totius translationis
Argumentum.

Acra, Casarea, et Catholica ma
iestas, Philippus Dei gratia Hi
spaniarum Rex grauissimis de
causis, cum pijs, tum Catholicis
(quas mundi stultasapientia non
nouit) commotas episto'is singulis
datis, & Catalogo prefinito ad
illustrissimum D. D. Petrum à Deça presidem, quo re
galium corporum translationem catholicam regio more
vnius Garnata faciendam curaret, & ad illustrissimū
pariter & reuerendiss. D. D. Petrum Guerrero Grana
tensem, & ad per quam illustrem Garnata Magistratū
Arenalum à Zuaco Senatūq;, & ad illustriss. & re
uerēdis. D. D. Franciscū Delgado Montesia Episco
pum, & ad excellentiss. D. D. Ferdinādū Enriquez
de Ribera Ducē de Alcalá (vr vulgo dici solet) iussit vr
ambo primum Garnatam venirent, et ex regali Sacello
ubi in diu Imperatricis Catholica Isábella matris sue,
& principis catholicae Mariae cōiugis, & duorum Fer
dinandi, & Ioānis fratrum simpliciū regalia corpora illic
regio iure deposita, in speluncā regalem intrantes Dux
& praeses & Archiepisc. & episcopi foras cū omni re
gia auctoritate, & solēmitate efferrēt: deinde per praetorē
regium illustrem Licenclatū Murgā, & tabellionē ci
uitatis Fernandum Mendez transcripta idem praeses,
& regius Capellanus admodū illuf. D. D. Alfonso
de Rojas cū Episcopis Duci, & episcopo corpora rega
lia traderent, & comiterēt: qua per acta regia solēmita

te illustriss. Comes. D. D. Loysius Hurtado de Men-
 doça, atq; admodū illuf. D. D. Loysius à Corduba, &
 ex altera parte auditores regij admodū illustres, licenci.
 D. D. Didacus à çuniga, Licēciatus Ribadeneira, Do-
 ctor Ioānes Fernādez Cogollos, Licēciatus Nuñez de
 Bohorques, ex altera vero Magistratus urbis humeris
 imposita in regali tumulo per gradus ascēdētes humiles,
 deponerēt, atq; ibi per noctē (quā longa fuerit) custodes
 quos appellāt Mōteros de Espinosa, peruigiles alterna-
 tim seruāda curarēt: id quod per tres totos dies horis ma-
 tutinis, ac vespertinis factum est: Tunc admodū illustre
 capitulum sancte Garnatensis Ecclesie, ter rem diuinā
 celebravit, cū & regijs Capellanis sacris resposis cantatis
 per quatuor tumuli angulos incedentes dignitates Ec-
 clesie (vt Christianis moris est) tihura dederunt: Hic pri-
 mus illustrissimus, ac reuerendissimus Malacensis Com-
 postella designatus, satis Catholice, ac eloquenter con-
 tionatus fuit: & Mentehia Episcopus in altari sacrifici-
 culus rem diuinam fecit: Secundo vero die Malacensis
 Episcopus in altari Christum Dominum hostiam viuā
 Deo placentem pro regibus obtulit: Hic illustrissimus
 Granatensis mire (vt solitus) de resurrectione, & regio
 honore corporibus regalibus præstando verba aptè, di-
 stinctè, & ornate fecit: qui contionari iterū pro Mēte-
 sie Epif. voluit, quia ager ille oratoris officij facere non
 potuit, hac lege regali, & sacra exequijs peractis dū ad
 sinistram Præses, & Marchiones, & auditores regij se-
 derent, ad dexteram vero tumuli partem ante portam,

extra tumulum ubi catholicorum regum tumulus mar-
moreus clauditur, sedebat Dux in scabello seorsum ta-
pete exornato, & sex pedum distantia magistratus ur-
bis seruata singulorum antiquitate ex ordine sedebant,
medius inter ducem, & Magistratum stabat. Dia-
Sanchez de Biedma Dux regalis custodie missus
capite aperto: Hinc ex tumulo eodem more corpora
regalia cum omni & sacro, & regio apparatu Magi-
stratus, & Curiales generosi supplicibus ad Deum
oculis, humeris alternatim portantes pergebant: quos om-
nes ex parochijs cruces sacrae cū vexillis urbis pēdētibus
præeūtes ducebāt. Ibat praeses cū regijs auditoribus, &
foro sinistra capitib⁹ apertis: Dux cū urbis Magistratu
(qui oēs manibus cādēlas ex alba cera ferebant) dextera
incedebat. A tergo vero pōtificates, & Archiepiscopus
crucē sequebatur, donec per callē Illiberiū ad tumulū in
campo erectum ventum fuit: Illic regali more corpora
deposuerunt, ubi responsis iterum cantatis corpora rega-
lia in monasterium Cartuxam noctu delata sunt: ibi ea-
dem vigilia, ab eisdem custodibus vicissim asseruata, do-
nec primo statim mane, dux & episcopus adueniētes tri-
bus lecticis ornatu regio, & funebri a praeside cōpositis
(quibus Ioannes Lopez Gammarra Capellanus regius
vsque ad Diuum Laurentium praefuit) corpora im-
posita extrulerunt. Inde pedestris, & aequestris regia cu-
stodia tuba sonitu accita vtrunque comitabatur. Præ-

ibant cum facibus ardentibus ministri, & equos agentes lecticas utring; circūdabāt: atq; hoc pacto inter vias Idem Dux & Episcopus eandem legem, & rationem à rege latam, & præscriptam seruantes per vrbes intra bāt: qui ex vrbe Emerita regali iure per comitē illustriss. de Oropesa, & illustrissimū Episcopum de Coria regale corpus elatū Catholicæ Leonoris comitati sunt: Illinc pergentes ex oppido Hiuste sepultura inuictissimi Caroli nobilitato, Quinti illius veritatis, fidei catholicæ, & iustitiæ cultoris imperiale corpus acceptum ad diui Laurentij templum deduxerunt: Hic Catholicus Philippus pompam & se, & regalū corporum dignissimā parās in tumulis, pro maiestate sua, exornatis, & erectis Augustè corpora cōposuit. Postea dux, & Episcopus paucis interiectis diebus Catholicæ Ioanna Hispaniarum Regina regale corpus regia lectica iure regio Carnatam mirabili pompa deduxerunt: Cui apertis capitibus obuij exierunt præses illustrissimus, & auditores regij, & admodum illustres Arenalus à Guaco, & omnes magistratus, vbi perquam illustris. D. D. Loysius à Corduba Granatensis Aquilifer equum agens superbum nigris, & lugubribus ephippijs ad ungulas vsque dimisis, ex ornatum, & sex à calcaribus præeuntibus, qui vestibus funebribus induti astabant occurrit. Hic idem D. D. Loysius à Corduba, ter reginae Aquilam flexis gembus officium regale præstans dimisit, expansa vrbis

OPERIS ARGUMENTVM.

vexilla nigra idem fecerunt (quæ Reginam Hispaniarum Catholicam in memoriam omnibus reuocabant) Equites regale corpus humeris per gradus vectum medium collocarunt, regio apparatu, & epitaphijs ex quatuor columnis pendentibus, & regali cultu in lecto regale corpus deposuerunt: ubi illustrissimus Granatensis Archiepiscopus, atque illustrissimus Malacensis cum omni sacra pompa responsum cecinerunt. Porro autem eodem tenore regio ad sacellum regium, & que regale corpus humeris elatum magistratus, & Curiales generosi omnes portantes auditoribus regijs in manus tradiderunt. Stabant tunc ibi præses, & urbis magistratus regali intumulo Philippi impensis mire iterum à præside fabricato, Romana, & Græca structura, & insuper addita Augustiori solennitate sacra vigilia, & exequiæ per tres dies peractæ sunt. Tandem præses, & dux, Comes, Episcopi, & Archiepiscopus, & urbis Magistratus, cum prætore, & tabellione facta, & transacta solennitate, iuxta Philippi Catholici coniugis, ut Catholicus Rex Philippus præscripserat Regina catholica Iohanna regale corpus feliciter in Christo surrecturum collocarunt.

Finis Argumenti.

...illa nigra fecerunt (que Regiam Hispaniam
... Catholicam in memoriam omnibus venerandam)
... regale corpus daretur per gradus vestrum me-

REGALISTVMV-

LISITVM, ET REGIA PHILIP-

*pi stemmata ex eo pendentia supra regalia corpora sub-
-tuba, & lecto regali iacentia: formam, & scammo-*

*ru structuram, & quo quisq; in loco sederet,
- ut illustriss. praeses per Philippi catalogum*

*verbis regis munus, & officium corpori
- bus regalibus praestandum, & sedem*

*omnibus indixerit: Praeterea no-
- mina eorum, qui iure regio-*

*sedebant, sequens pagina
- ad amussim, et ad per-*

*pediculū Lectori
- graphice de-*

mōstrat.

Philippi Catholicus i conuictis, in Ca-

tholica Regia Philippi praesidi-

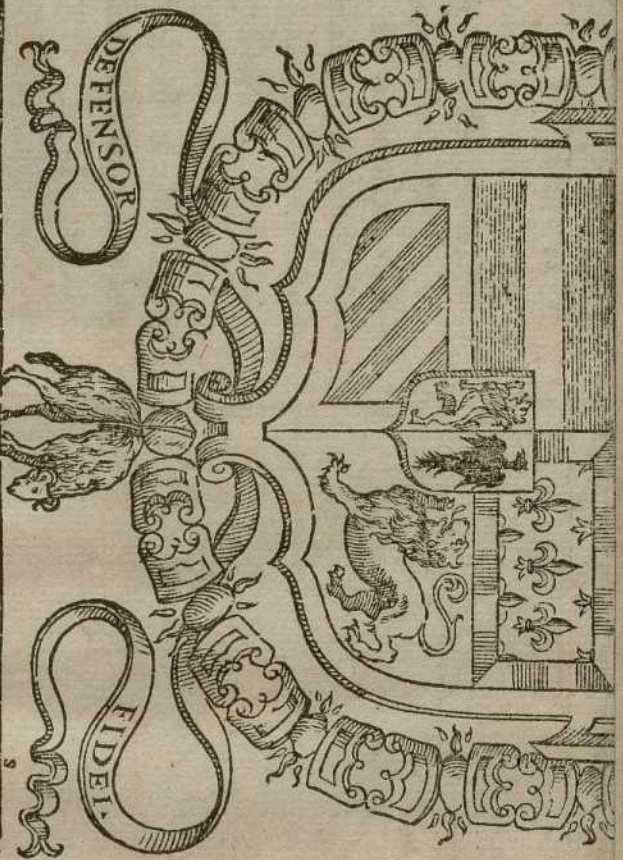
plene Regiae catholicae loc-

ne regale corpus fisci-

tes in Christo ser-

uatiū collo-

De Tunc Argumentum.

PORTA FERREAE REGALIS SACELLI.

Imperatrix
Catholica.

Ferdinādus
mundo cor.

Capita Regalia
Surrectura.

ATVMVLVS.

Ioannes mū-
do corde.
Princeps M
Catholica.

Admētū illustre sancte

Ecclesiae Capitulum.

D. D. Licenciatus Bernar

ardines & Matrivi Decanus.

D. Licenc. Frāciscus à Tor-
rijos Canonicus.

D. doctor Lodonicus à Pe-
draxa Canonicus.

Montervns fias capite aperto.

gesturus commissit.

D. D. Alfonso ab Alar
con.

D. Antonius de Arago.

D. Licenciatus Guardiola

D. Balsasar à Torres.

Tribrni plebis, & Magi-
stratus rebelliones.

(R)

D. Didacus de Auila.

D. Ioannes Hurrado.

D. Ioannes à Lucena.

D. Ferdinādus à Molina

D. Didacus à Caffro.

D. Didacus à Sāctifera.

D. Frāciscus à Dometel.

D. Michael Hermer.

D. Petrus à Ferriol.

D. Gregorius à Palma.

D. Ioannes Alfonso.

D. Gaspar Garmezius à

D. I.

ba, C

nū 4

D. I.

D. I.

Com

tium

D. N.

ca.

D. I.

gon.

D. A.

D. L.

Ordi

D. A.

gon.

Do.

dez à

D. P.

D. L.

Perez

D. I.

...nigra regis (que Regium Hispania
...Catholicam in memoriam eiusdem reuocant)
...regis eorum duntaxat per gradus vestrum

REGALIS TUMV- LLISITVM, ET REGIA PHILIP-

*pi stemmata ex eo pendentia supra regalia corpora sub-
-tuba, & lecto regali iacentia: formam, & scanno
-ru structuram, & quo quisq; in loco sederet,
-ut illustris. praeses per Philippi catalogum
-verbis regis munus, & officium corpori
-bus regalibus praestandum, & sedem
-omnibus indixerit: Praeterea no-
-mina eorum, qui iure regio
-sedebant, sequens pagina
-ad amussim, et ad per-*

*pēdiculū Lectori
-graphice de-
-mostrat.*

*Philippi Catholici conjugii, et Ca-
-tholici Rex Philippi praesi-
-derat Regine catholice loci
-ne regale corpus fuit
-et in Christo fur-
-rectum collo-
-cavit.
-Et Finis Argumenti.*

1701 D. D. ...
1702 D. D. ...
1703 D. D. ...
1704 D. D. ...
1705 D. D. ...
1706 D. D. ...
1707 D. D. ...
1708 D. D. ...
1709 D. D. ...
1710 D. D. ...

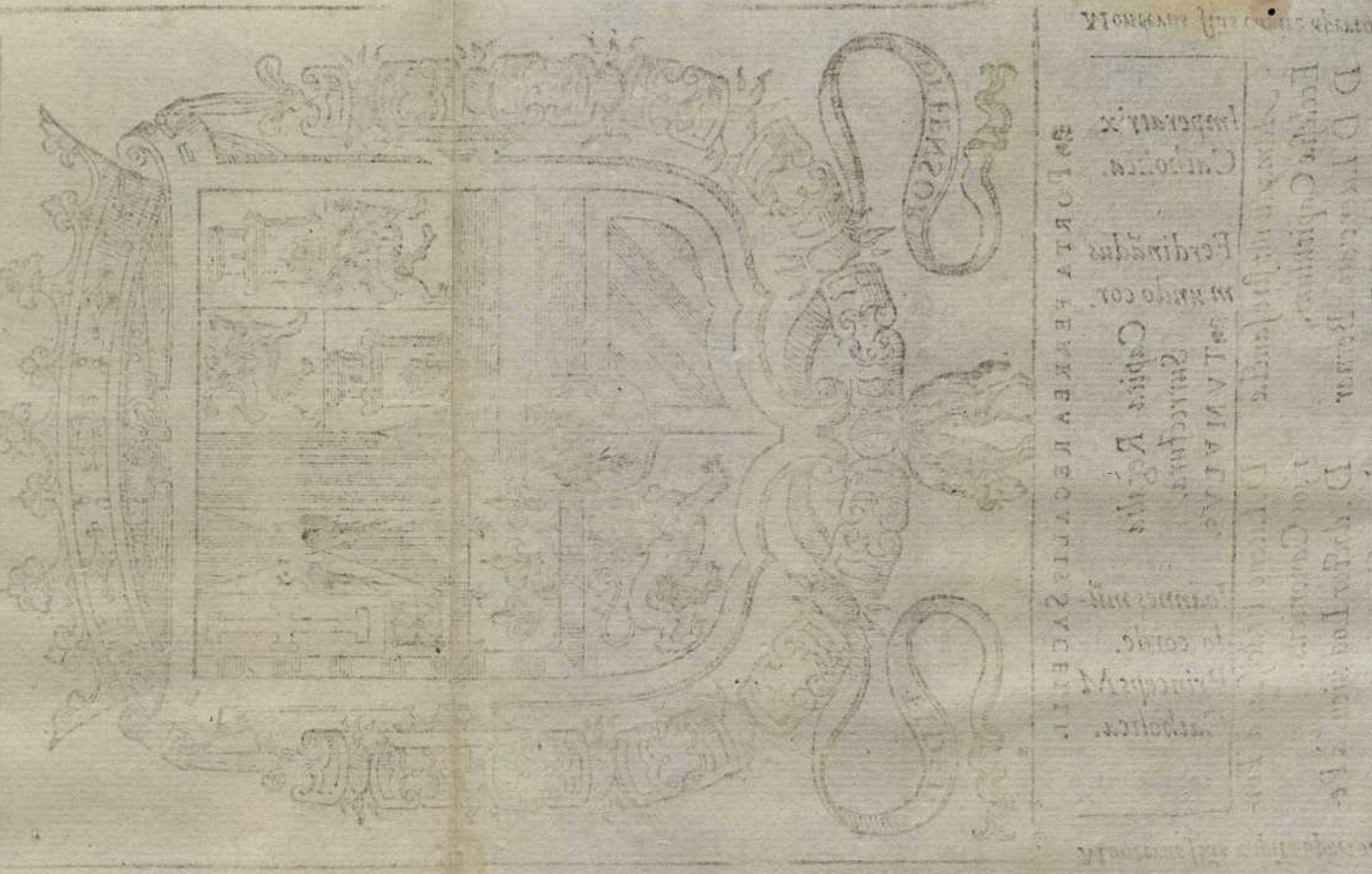
1711 D. D. ...
1712 D. D. ...
1713 D. D. ...
1714 D. D. ...
1715 D. D. ...
1716 D. D. ...
1717 D. D. ...
1718 D. D. ...
1719 D. D. ...
1720 D. D. ...

1721 D. D. ...
1722 D. D. ...
1723 D. D. ...
1724 D. D. ...
1725 D. D. ...
1726 D. D. ...
1727 D. D. ...
1728 D. D. ...
1729 D. D. ...
1730 D. D. ...

1731 D. D. ...
1732 D. D. ...
1733 D. D. ...
1734 D. D. ...
1735 D. D. ...
1736 D. D. ...
1737 D. D. ...
1738 D. D. ...
1739 D. D. ...
1740 D. D. ...

1741 D. D. ...
1742 D. D. ...
1743 D. D. ...
1744 D. D. ...
1745 D. D. ...
1746 D. D. ...
1747 D. D. ...
1748 D. D. ...
1749 D. D. ...
1750 D. D. ...

1751 D. D. ...
1752 D. D. ...
1753 D. D. ...
1754 D. D. ...
1755 D. D. ...
1756 D. D. ...
1757 D. D. ...
1758 D. D. ...
1759 D. D. ...
1760 D. D. ...

1761 D. D. ...
1762 D. D. ...
1763 D. D. ...
1764 D. D. ...
1765 D. D. ...
1766 D. D. ...
1767 D. D. ...
1768 D. D. ...
1769 D. D. ...
1770 D. D. ...

1771 D. D. ...
1772 D. D. ...
1773 D. D. ...
1774 D. D. ...
1775 D. D. ...
1776 D. D. ...
1777 D. D. ...
1778 D. D. ...
1779 D. D. ...
1780 D. D. ...

1781 D. D. ...
1782 D. D. ...
1783 D. D. ...
1784 D. D. ...
1785 D. D. ...
1786 D. D. ...
1787 D. D. ...
1788 D. D. ...
1789 D. D. ...
1790 D. D. ...

IMMIVVS

1791 D. D. ...
1792 D. D. ...
1793 D. D. ...
1794 D. D. ...
1795 D. D. ...
1796 D. D. ...
1797 D. D. ...
1798 D. D. ...
1799 D. D. ...
1800 D. D. ...

Altare.

Sedes Pontificum.

Illustris. & Reuerendis. D. D. Petrus
 Guerrero, Archiepiscopus Granatenfis.
 Illustris. ac Reuerēdis. D. D. Frāsciscus Blā
 co Malacensis Compofella defignatus.
 Illustris. ac Reuerendis. D. D. Franciscus
 Delgado Mentefia, cui Corpora Re-
 galia commiffa.

TVMVLVS.

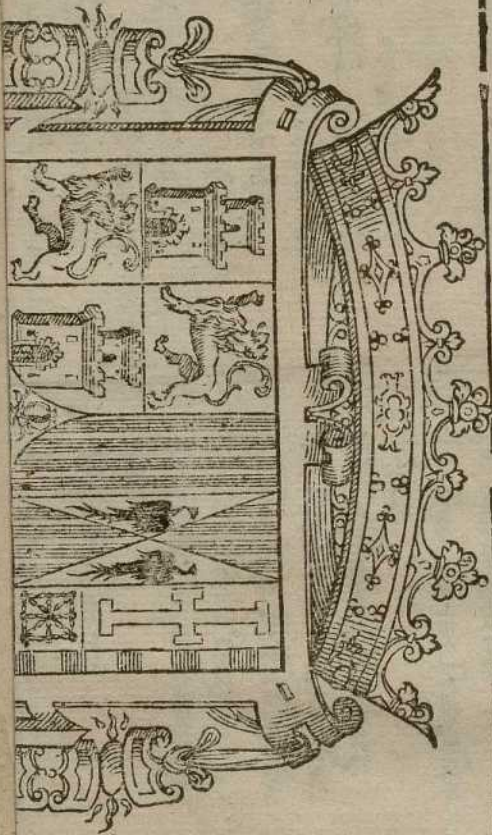
Intra tumulum Pedes Regales. pendebant femata.

Altaris duo Diaconi.

Mōterus stās capite aperto.

Scammum.

- D. D. Alfonsus Oforio.
- D. Ioannes à Cuellar.
- D. D. Rodericus ab Aui-
 la.
- D. D. Hieronymus à Mō-
 taluo, ordinis diui Iacobi.
- D. Ioānes Perez de Ar-
 rasti.
- D. Ferdinādus à Carpio.
- D. Rodericus Mender.
- D. Gaspar à Monte.
- D. Ioā Vazq̄z à Salazar
- D. D. Gabriel à Montal
 no, ordinis diui Iacobi.
- D. D. Philippus Arias à
 Mansilla.
- D. Lodonius Baltasar
 de Auiila Commissarius, cui ne-
 gotium regium per agendū Ma

Ferr
 de R
 scory
 pedi
 Ma
 Ma
 gna
 infig
 pro I
 D. I
 D. I
 Min

ON PHILIPPE POR LA
gracia de Dios Rey de Castilla, de Leon,
de Aragon, de las dos Sicilias, de Hierusa-
lem, de Navarra, de Granada, de Toledo,
de Valencia, de Galicia, de Mallorcas, de
Seuilla, de Cerdeña, de Cordoua, de Corce-
ga, de Murcia, de Iaen, Conde de Flandes,
e de Tirol, &c. Por quanto por parte de

vos el maestro Iuan Latino, Cathredati-
co en la vniuersidad de Granada, nos fue fecha relacion diziendo, q̄
vos auia des compuesto vn libro en lengua Latina, que se intitulaua
epitaphios dela translacion de los cuerpos reales, para lo qual nos auia-
des suplicado os diessemos licencia y priuilegio para lo poder imprimir
por tiempo de diez años, la qual nos auiamos dado, y para que la obra
saliesse mas perfecta, y se pudiesse mejor entender, auia sido necessario
hazerle vn Argumento y sumaria relacion de lo que se contenia en
el original con ciertas addiciones y glosas que estauan en los margines,
y causas grauisimas que el Arçobispo de Granada, y de Sanctiago
dieron predicando en nuestra Capilla Real, del culto y honra que a los
cuerpos Reales se deuia: Y por que para auerse de imprimir con la di-
cha relacion era necessario tener licencia nuestra conforme a las leyes
y pregmaticas destos nuestros Reynos, nos suplicastes os mandassemos
dar licencia y facultad, para que con la dicha relacion el dicho libro se
imprimiesse, o como la nuestra merced fuesse. Lo qual visto por los del
nuestro consejo, por quanto en lo que ansi acrecentastes en el dicho li-
bro se hizieron las diligencias que la pregmatica por nos echa sobre la
impresion de los libros dispone. Fue acordado que deuamos mandar
dar esta nuestra carta para vos en la dicha razon, E nos tuuimos lo
por bien, por la qual vos damos licencia y facultad para qualquier im-
pressor destos nuestros reynos, pueda imprimir lo que de nueno auays
hecho y acrecentado en el dicho libro que de suso se haze mencion, sin
que por ello caya ni incurra en pena alguna: Y mandamos que despues
de impresso no se pueda vender ni venda el dicho libro, ni cosa algu-

Forum regium.

Sedebar illustris D. D. P. à Deça præses pro Philipp. Illustris D. D. Didacus à cuniga Licenciatus antiquior. Comites et Marchiones. Illustris Comes de Tendilla, arcis Garnata præfectus et dux sacrarum reliquiarum claves tenens Regalis Sacelli.

Admodum illustris Marchio del Carpio. Admodum illustris Comes de la Puebla. Admodum illustris Comes del Castellar. Admodum illustris Marchio de Berlanga. Admodum illustris Marchio de Villanueva. Admodum illustris Marchio de Esfepra. Admodum illustris Marchio de Alcalá.

Auditoris regij. Illustris Inquisitor Andre. ab Alaua Illustris Licenciatus Ribadeneira. Illustris Doctor Cogollo. Illustris Licenciatus Niñez à Bohorques.

Licenciatus Lucio de Posada. Licenciatus Chumacero de Soto Mayor. Illustris Soto Mayor. Illustris Licenciatus Ioa. Valazquez Illustris Licenciatus Antolinez. Illustris D. D. Petrus à Manriq Licenciatus. Illustris D. D. Lodouidus à Mercado Licenciatus.

Licenciatus Liciniana. Illustris Licenciatus Ioanes Gomez Illustris Licenciatus Brano de Soto Mayor. Illustris Lic. Per. Marqz à Prado. Illustris Licenciatus Laguna.

Regij Prætores. Illustris Licenciatus Petrus à Eodio. Illustris Lic. Martinus à Carandiel. Illustris Licenciatus Bonifaz. Illustris Li. Mirga qui comitatus fuit corpora regalia vsqz ad di. Lany. Generis nobilitatis regij Prætores.

Lic. Carrillo à Morales. Illustris Licenciatus Loysius. Lasso à Cepeda. Illustris Licenciatus Fris. Regij Fycales. Illustris D. D. Alfonso de Agreda Illustris Doctor Marcus Caro. Illustris D. D. Hierony. à Maga. Chancellarius regius. Illustris Licenciatus Gumiel. Illustris Didacus de Torres. Illustris Didacus de Soría.

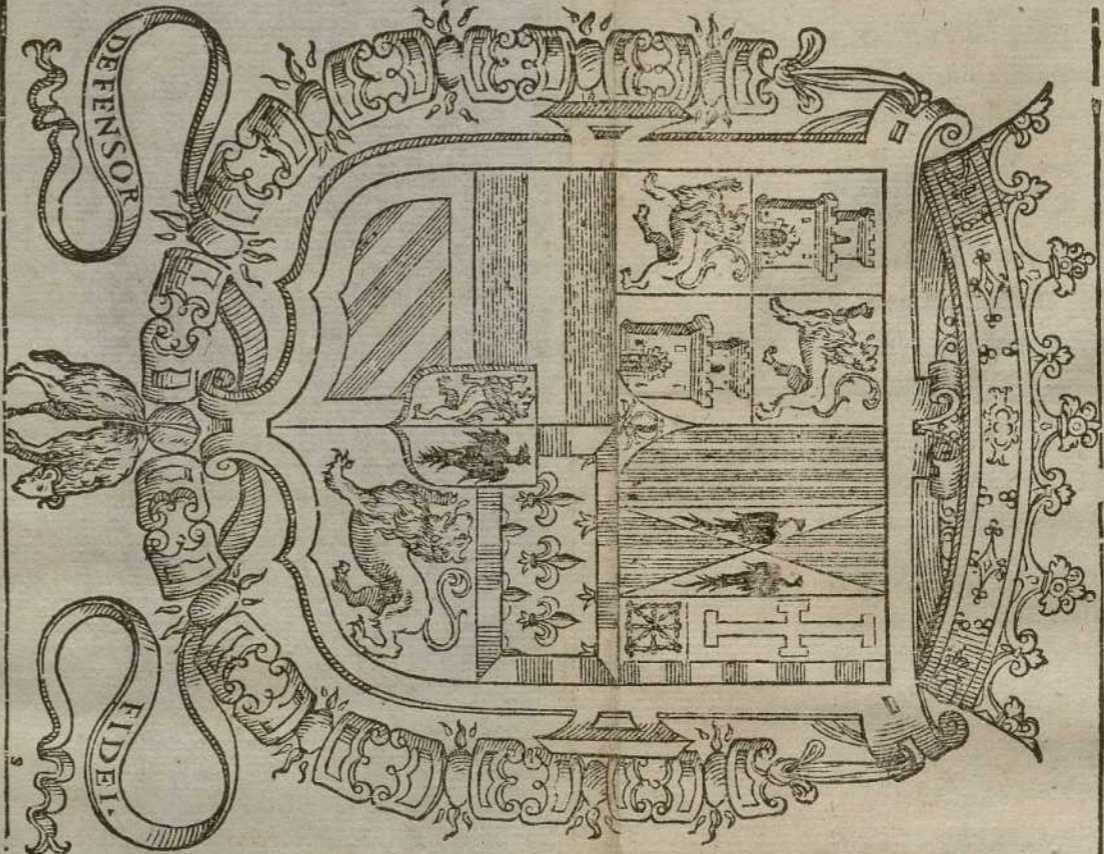
Monterus stas capite aperto.

Sedes Pontificum.

Illustris. et Reuerendis. D. D. Petrus Guerrero, Archiepiscopus Granatenfis. Illustris. ac Reueredis. D. D. Fraciscus Bláco Malacensis Compossellæ designatus. Illustris. ac Reuerendis. D. D. Franciscus Delgado Mentisa, cui Corpora Regalia commissa.

TVMVLVS.

Intra tumulum Pedes Regales. pendebant semata.

PORTA FERREA REGALIS SACELLI.

Imperatrix Catholica. Ferdinandus mundo cor. Capita Regalia Surrectura. T V M V L V S. Ioannes mundo corde. Princeps Catholica.

Monterus stas capite aperto.

Admatu illustre sanctæ Ecclesiæ Capitulum. D. D. Licenciatus Bernar dinus à Mañriq Decanus. D. D. Licenciatus Petrus Raminus à Oratora Archidiaconus. D. D. doctor Petrus ab Ortega de Monsalae Gymnasium. D. D. doctor Petrus Guerrero. D. D. doctor Ioanes de Fõseca prior. D. Franciscus à Figueroa Canonicus. D. Doctor Antonius de Fris Canonicus. D. Licècia. Ioannes Lopez gauda Canonicus. D. Nicholas Fiallo Canon. D. doctor Bartholomeus de playca Canonicus.

Monterus stas capite aperto.

Admatu illustre sanctæ Ecclesiæ Capitulum. D. D. Licenciatus Bernar dinus à Mañriq Decanus. D. D. Licenciatus Petrus Raminus à Oratora Archidiaconus. D. D. doctor Petrus ab Ortega de Monsalae Gymnasium. D. D. doctor Petrus Guerrero. D. D. doctor Ioanes de Fõseca prior. D. Franciscus à Figueroa Canonicus. D. Doctor Antonius de Fris Canonicus. D. Licècia. Ioannes Lopez gauda Canonicus. D. Nicholas Fiallo Canon. D. doctor Bartholomeus de playca Canonicus.

Monterus stas capite aperto.

Scammum.

D. D. Alfonso Osorio. D. Ioannes à Cuellar. D. D. Rodericus ab Auila. D. D. Hieronymus à Móraluo, ordinis diui Iacobi. D. Ioanes Perez de Arasti. D. Ferdinandus à Carpio. D. Rodericus Mendez. D. Gaspar à Monre. D. Ioa. Valazquez à Salazar D. D. Gabriel à Montaluo, ordinis diui Iacobi. D. D. Philippus Arias à Mansilla. D. Lodouicus Baltasar de Auila Commissarius, cui negotium regium per agendum Magistrius commissus. D. D. Alfonso ab Alarcon. D. Antonius de Arago. D. Licenciatus Guardiola D. Baltasar à Torres.

Scabellum.

Excellentis. D. D. Ferdinandus Enrriquez de Ribera dux de Alcalá seorsum à Magistratu sex pedibus distans sedebar. Hic dux Biedma stabat cõrigens parietem tergo, aperto capite. Scammum. Admodum illustris Magistratus Arenalus à gaza. Diui Iacobi cruce ingenuus Egues Prætor pro Philippo in hoc regno, et ditione. D. Licècia. Maldonado. Licenciatus didacus à Miranda. D. D. Loysius à Corduba, Ordinis Commendatoru Aquilifer Granatensis. D. D. Franciscus Zegri. D. Antonius à Peralta Commissarius, cui negotium datum. D. Michael Ruyz à Baesa. D. Ioannes Sàchez Obregon. D. Antonius Niñez. D. D. Alfonso Mexia, Ordinis diui Iacobi. D. Alfonso Lopez Obregon. Do. Gonzaluis Fernandez à Varena. D. Petrus ab Aguilar. D. Licenciatus Melchior Perez à Torres. D. D. Martinus Iofse à Loaysa, Ordinis diui Iacobi. D. Franciscus Arias à Mansilla. D. Ioanes Moreno à León D. Petrus ab Hinojosa. D. Sepbanus Lomelin. D. Ferdinandus à Cãpo. D. D. Michael à Leon. D. Sebastianus à Namarrete. D. D. Hieronymus Ren gifo. D. D. Loysius à Baldina, Ordinis diui Iacobi. D. D. Petrus à Vargas. D. Franciscus à Trillo. D. D. Hieronymus gãpãta. D. Ruyzius Diaz à Médoza.

ON PHILIPPE POR LA
gracia de Dios Rey de Castilla, de Leon,
de Aragon, de las dos Sicilias, de Hierusa-
lem, de Nauarra, de Granada, de Toledo,
de Valencia, de Galicia, de Mallorcias, de
Senilla, de Cerdeña, de Cordona, de Corce-
ga, de Murcia, de Iacn, Conde de Flandes,
e de Tirol, &c. Por quanto por parte de
vos el maestro Iuan Latino, Cathredati-

co en la Vniuersidad de Granada, nos fue fecha relacion dixiendo, q̄
vos auia des compuesto vn libro en lengua Latina, que se intitulaua
epitaphios dela translacion de los cuerpos reales, para lo qual nos auia-
des suplicado os diessemos licencia y priuilegio para lo poder imprimir
por tiempo de diez años, la qual nos auiamos dado, y para que la obra
saliesse mas perfecta, y se pudiesse mejor entender, auia sido necessario
hazerle vn Argumento y sumaria relacion de lo que se contenia en
el original con ciertas addiciones y glosas que estauan en los margines,
y causas grauisimas que el Arçobispo de Granada, y de Santiago
dieron predicando en nuestra Capilla Real, del culto y honra que a los
cuerpos Reales se deuia: Y por que para auerse de imprimir con la di-
cha relacion era necessario tener licencia nuestra conforme a las leyes
y pragmatikas destos nuestros Reynos, nos suplicastes os mandassemos
dar licencia y facultad, para que con la dicha relacion el dicho libro se
imprimiesse, o como la nuestra merced fuesse. Lo qual visto por los del
nuestro consejo, por quanto en lo que ansi acrecentastes en el dicho li-
bro se hizieron las diligencias que la pragmatika por nos echa sobre la
impresion de los libros dispone. Fue acordado que deuiamos mandar
dar esta nuestra carta para vos en la dicha razon, E nos tuuimos lo
por bien, por la qual vos damos licencia y facultad para qualquier im-
pressor destos nuestros reynos, pueda imprimir lo que de nueno auays
hecho y acrecentado en el dicho libro que de suso se haze mencion, sin
que por ello caya ni incurra en pena alguna: Y mandamos que despues
de impresso no se pueda vender ni venda el dicho libro, ni cosa algu-

na dello, sin que primero se trayga al nuestro consejo juntamente con el original que fue visto en el que va rubricado y firmado al fin del de Iuan Gallo de Andrada nuestro escriuano de camara de los que residen en el nuestro consejo para que la dicha impresion se vea si esta conforme al original, y se de licencia para lo poder vender, y se tasse el precio a que se viessse de vender cada pliego del so pena de caer e incurrir en las penas contenidas en la dicha pregmatica y leyes de nuestros reynos, y mas de la nuestra merced, y de diez mil maravedis para la nuestra camara. Dada en Madrid a diez dias del mes de Abril de mil y quinientos y setenta y seys años.

D. Episcopus
Segouien.

El Licenciado
Iuñ Thomas.

El Doctor
Redin.

El Licenciado
Contreras.

El Licenciado
Fer. de Chaues

Doctor
Aguilera

Yo Iuan Gallo de Andrada Escriuano de camara de su Magestad la fize escriuir por su mandado, con acuerdo de los del su consejo.

MAGISTER IOAN NES LATINVS GARNATÆ ADO

lescentia moderator, ad pium & Christianum le-
ctorem de regalium corporum translatione
Oratio Laconica.

(3)

Ostulabat ratio (candide lector) ut qui Salvatorem Christum Dominum nostrum à mortuis resurrexisset verè, & eius admirabili virtute carnis uniuersalem resurrectionem futuram credimus catholici, quiq; pro defunctis sancta, & salubri oratione Deam optimum maximum cum nostra sancta Romana Ecclesia, ut à pœnis soluantur quotidie orare consueuimus, ut defunctorum quoq; regum corpora regalia ad gloriam surrectura catholico honore interim profequi, venerari, & celebrare volentes pergamus. Quæ causa per grauis illa quidem Catholicum nostrum regē Philippum cōmouit, ut & Fidei suæ, Spei, & Charitatis hoc specimen, & argumentum preberet, & translationē hanc Augustam, & catholicam non regnis suis tantum, sed etiā uniuerso terrarū orbi manifestam faceret. Nam vel hinc corporum defunctorum ubiq; gentium Regis catholici exemplo ratio sancte, & sapienter habita ad honorem, & cultum acriores addet stimulos Christianis, atq; calcaria subdet, & eosdem affectus inanimis generabit populorum

Si enim credimus, quod Iesus mortuus est, et resurrexit: ita et Deus eos, qui dormierunt per Iesum adducet cum eo.

Ad Thessalon. I. 4. Quonia ipse dñs in iussu, et in voce Archageli, & in tuba Dei descēdet de cælo: & mortui qui in Christo sunt, resurgent primi, non tempore sed dignitate & merito respectu damnatorum.

Omniū quidem futura resurrectio est sed fidelium & iustorum tantum honorabilis ad gloriā sic regū Catholicorum resurrectionē futuram fideles credimus.

Bonum quanto cōmunius tanto diu-

*Exempla Regū mo-
uent maxime.*

*Catholicorum Regū
mirabiles virtutes
in regnis gubernan-
dis.*

*Irritat animos ocu-
lis subiecta magis
quàm audita.*

*Optima vitæ ratio,
& institutum est à
Deo pendere.*

*Neque dextrorsum
neque sinistrorsum
à via Christo deste-
ctas.*

*Sapientia Græcorū
mira.*

*Illud
qui vult venire post
me abneget semeti-
psum, & tollat cru-
cem suam, & sequa-
tur me Reges Catho-
lici semper repe-
bant ad res gerendas.*

*Benignitas Saluato-
ris nostri & huma-
nitas reges Catho-
licos tū bene viuere
tū bene regere eru-
diuit.*

*Amplificatio qua
lectorem impellit.*

*Liuius primo ab vr-
be condita.*

*regibus. Vnde tibi catholicos Reges, catholicum Carolum
Quintum, Imperatricem, Reginas, Principesq̄, non solum
nostræ Hispaniæ, sed etiã omnibus christianis regibus uni-
cum pietatis exemplum, vitam sancte interris actam, iusti-
tiam, charitatem, fidem Catholicam, quin etiam Romane
Ecclesiæ obsequium (quæ omnia in rebus gerendis pro viri-
bus seruarunt) pingui nostra, crassaq̄; Minerva ad bene
beateq̄; viuendum lectori ob oculos ponimus: vt dum eorū
regales rationes, semper à Deo optimo maximo suspensas
fuisse cognoueris, quo pacto tibi vitæ ratio subducēda, &
instituenda sit, exacte perpendas: adeo vt ne digitum qui-
dem (quod aiunt) transuersum, aut unguem latum ab eo-
rum Christianis exemplis huc, vel illuc conuersus recedas,
si tibi, tuæque Reipublicæ bene, & sapienter consultum cu-
pis. Quod si vulgo Græci illi sapientissimi prouerbio elegā-
tissimo (sequere Deum) in omnibus Deum sequendū esse
posteritatem sancte docuerunt, certè Reges nostri Catho-
lici, quos nocturna, diurnaq̄; manu nostris his epitaphijs tibi
versandos tradimus, Saluatoris Christi verbis audientes
semetipsos abnegarunt, cruce sublata quisq̄; sua Christum
Dominum pro parte virili sequenti sunt, & ipsius benigni-
tate, & humanitate sanctam docti religionem seculari-
bus regnorū abnegatis desiderijs sobrie, pie, & iuste (quod
ad fieri potuit) in terris per regna Catholici vixerūt. Quid
in terris sanctius, quid sublimius, quid in misera hac &
amara hominū tēpestate antiquius, quid amabilius, quid
deniq̄; maius tibi ad vitam feliciter agendā querendum
putes? nimirū nescies. Nam si Lacteo eloquētia fonte ma-
nantem Liuium audire velis, si exempla querenda sunt,*

hoc

hoc illud est (inquit) in cognitione rerum salubre, ac frugiferum, omnis te exempli documenta in illustri posita monumento intueri, inde tibi, tuæq; Reipublicæ quod imitere capias, inde fœdum inceptu, fœdum exitu quod vites. Hæc ille: quibus sane verbis nihil sapientius de hystoriæ utilitate dici aut excogitari potuit. Præterea si domestica, & externa facta, simul ac dicta Græcorum & Romanorum tantum ad vitam valent, quæ Valerius ille maximus suspicit, & admiratur, quanto præstantius tibi, tuæque Reipublicæ futurum contendes, si hæc Augusta, & Christiana Catholicorum regum monumenta percurras, quæ ter purè legentem vera, & catholica documenta ad virtutem Christianam Catholico consilio docebunt: & ut facias mature, mouebunt, incendunt, & inflābunt: Qui (ut alia omittam) in regnorum consilijs, iudicijsq; dandis semper Saluatoris vestigijs insiscebant: & regna, vrbes, populos, oppida, Castella, & municipia, deductas quoque Colonias eodem more Christiano viuere legibus suis indicabant: unde omnia iura, & plebis scita, mores, velut aureo Regibus suis ciues acceptos retulerunt. Quare ne tibi aliquis posthac his relictis, Cesarum Romanorum, aut Græcorum exempla imitanda proponat, nec illorum vitæ rursus, nedum integerrime, actam commendet: quorum viuendi rationem ne nominandā quidem doctissimi quique scriptores putauerunt: Nam quot eorum ingentes virtutes, quas Historiographi memoria rerum gestarum consulentes enumerare sunt soliti, tot ingentia vitia aquasse Lectores satis certo scimus. Mitto Tyrannidem crudelita-

Christiana Regum documenta reliquis anteponeâda, & iterū, atque iterū repetenda principibus, et regibus, quorū in lege dñi voluntas fuit & in ea meditati sunt die ac nocte.

Christum viam veritatem & vitā reges Catholici regnantes sequebantur.

C

Qui sic fecerunt & docuerunt non magni in regno cælorū reges Catholici vocabuntur?

Multa Græcorum & Romanorū vitia fugienda reliquit principibus.

Reges & Imperatores Ethnici scriptores suos à veritate flectere nō potuerūt

Quia vita in Christo nitebatur.

Nom in consilio impiorum abierunt nec in via peccatorum steterunt neque in Cathedra pestilentiae sederunt reges beati. Sacramentorum virtus diuina.

Fides ad iustitiam & oris confessio ad salutem regibus fuit.

Prudentia & simplicitas Catholicorum Regum mirabilis.

Quales Reges Catholici tales duces & ministri & iudices domi militieq.

Iustitia cum sole confertur sol omnia videt, Nam Christus sol iustitie.

Cor regum in manu Dei Christianus Orbis fuisse credebat, Unde dociles, attentos, et beneuolos subditi sese præbuerunt.

tem, toties arbitria pro legibus habita, regnandi causa iura turpiter violata relinquere consilium fuit. At Catholicorum regum, Timorem domini sapientia initium sequentium, longe alia vita fuit, alia regnorum ratio, institutioq; alia legitur: virtutes enim quas ad unam tenendas Philosophus Aristoteles sapienter docuit, virtute Christiana sic reges nostri colebant, ut per omnia a vitijs longe, lateque absuisse viderentur (neque id iniuria) fides namque Catholica, Spes, Charitas, & Romana Ecclesie sacramenta, qua ex latere Christi Saluatoris nostri fluxerunt, ab omni mundana concretionem reges nostros mundarunt, & incolumes ad mortem usque seruarunt: Quae in Ecclesijs humiles, modesti, & subditi sacerdotibus exercebant, quibus veteris quoque hominis frequenter deponentes exuuias, corde, & ore peccatis sacerdoti enumeratis, ut viri iam noui, serpentes iam prudentes, & ut simplices columbae in publicum regnorum conspectum prodibant, Adeo ut hinc principes, duces, & regnorum magnates ad unicum Regum suorum exemplum formati, eos per omnes res gerendas vita, & moribus redere contenderent: Ab illis namque pietatem, ab illis iustitiam, ab illis Charitatem sequi pro virili parte nitebantur. Ut & Deo optimo maximo seruirent, & Regibus suis morigeri subditis populis facerent quam gratissimum: perinde quasi mens Regum Christiana, & Catholica per omnes principes diffusa videretur, sic populos gubernabant. Unde per omnem Philippi ditionem iustitiam sole ipso clariorem iudices custodiunt. Quae non solum Hispanos, Italos, Germanos, sed ipsos etiam extremos Indos mira viuendi, &

moderandi tranquillitate conseruant: Taceo quæ plusquã
humana ratione per regna feliciter docuerunt: Nam (ut
reliqua præter mittam) Nempe infirmis xenodochia, mo-
nasteria, cœnobia regni, sanctorum templa. Augusta, am-
plissimas dotes, regia vectigalia, vasa argentea, auream
supellectilem, aulea, vestes ex auro rigetes, sacerdotes regios,
ministros assiduos, sacrificos regia mercede sacris horis ad-
dictos taceam, quid tibi ego dicam de sancti officij nunq̃
satis laudata religione? qua Catholici schismaticos, Hære-
ticos, Mauros, Iudeos, à regnis exactos excluderunt, & pro-
cul amandarunt, per quod regna nostra publicè, priua-
timq̃ ab omni turpitudine, ne dicam hæresim, tuta ser-
uantur. Mitto res gestas, triumphos, Christianam propa-
gatam per totum terrarum Orbem pietatem: Taceo ea,
quæ domi, militiæque per eos celebrata, Reges alij ad Re-
gnorum suorum salutem didicerunt: tantum abest, ut
Græci, Romanique Imperatores cum nostris Regibus Ca-
tholicis veniant conferendi: Quorum animas cœlestium
numerum (qui in domino mortui sunt) auxisse fideles
credimus, quas Christus Dominus noster sanguine suo
redemit: Vnde per eius merita, & Regum Catholico-
rum opera gesta Catholicè, requiem æternam, & lu-
cem perpetuam consequutos esse fideles non dubitamus:
Quare iure quidem optimo regalia corpora venerari, o-
mnique religione, & pietate Christiana celebrari par,
iustum, & consentaneum esse contendemus, & Phi-
lippum Catholicum Regem nostrum dum corpora re-
galia Catholico honore per regna profequitur sobriè, piè,

Sanctam matrè Ec-
clesiam, Romanam
Catholicam pro his
Deum orantè in die
passionis, & crucis
Dñi excusis vber-
tim lachrymis reges
Catholici, Carolus
Quintus, & Impe-
ratrix nostra Catho-
lica Isàbel mortem
peccatorum nolètes
sed conuersionè, &
vitam eorum cum
Christo volentes au-
diebant.

Schismatici perni-
ciosi.

Schisma malum &
dammũ grãde quod
Deus auertat.

Beati Reges qui in
dño mortui sunt, opa-
ra enim illorum se-
quentur illos.

Corruptibilia rega-
lia corpora per Chri-
stum incorruptionè
iudent, & confor-
mabuntur corpori
claritatis fili Dei.
Sapiètiã Philippi
Regis Catholici Re-
ges in Christo mira-
buntur.

AD LECTOREM

✕
 & iuste fecisse omnes Reges, & principes Catholici, & Respublica indicabunt. Vale, atque hac nostra tenui quidem ingenio condita epitaphia, sed quae pietatem Christianam sapiant, ac redoleant iterum, atque iterum ex animo profecta candidè perlegere ne graueris.

Vale in Christo, &
 equi boniq; consule.

HÆC, IOANNES LATI-
 nus Æthiops Christicola, ex Æthiopia
 usq; infans aduectus, excellētissimi, & in-
 uictissimi Gōsalui Ferdinādi à Corduba
 ducis Sueſſæ Gōsalui Magni Hispaniarum ducis nepotis
 seruus, ab ipso infantia lacte simul nutritus, cum ipso à ru-
 dibus animis liberalibus artibus institutus, & doctus, &
 tandē libertate donatus, Garnata ab illustrissimo, pariter
 & Reuerendissimo Petro Guerrero Garnatensi Archi-
 episcopo extra omnem aleam doctissimo, sanctæ Ecclesie
 Garnatæ Cathredam Grammaticæ & Latini sermonis
 accepit moderandam: quā per viginti annos fœliciter mo-
 deratus est, sub Catholico Philippo Hispaniarum Rege
 translationi regalium corporum scripsit Epitaphia, ad
 honorem & gloriā omnipotentis Dei, & sanctissimæ vir-
 ginis Mariæ matris eius: Garnatæ anno ætatis suæ quin-
 quagesimo octauo.

DE AVGVSTA ET CATHOLICA REGALIVM

corporum translatione per Catho-
licum Philippum.

LIBER PRIMVS.

CAVSÆ GRAVISSIMÆ RE-
galium corporum translationis, summa, totiusq;
operis argumentum ad Curiales
Hispaniarum.

Atholicum cineres, canimus, sibi
corpora regum,

Ossaq; iungentem mira pietate
Philippum,

Hispanæ gentis columē, regemq;
potentem:

Qui patrem, matrem, fratres cū

coniuge sacra,

Reginasq; duas Caroli patrisq; sorores,

Ex varijs populis templum transcripsit in unum:

Quiq; & auos quondam disiunctos lege maritos

Coniunxit pompa regali, & funere grandi

Regibus Isábel, Fernando & funere iunctis.

Garnata Illiberis celebret quo iusta quotannis,

Maiestate pia defunctis ritè parentet,

Vrbs antiqua diu commissa hæc corpora fouit:

Proposicio.

Rex Catholicus glo-
ria nostris sæculis.

Opus catholicum et
memorable.

Ioannam & Phi-
lippum.

Pietas Philippi.

Reges catholici.

Vbi sepulchra, et cor-
poraregia seruantur
condita.

A

Res diuina solenni-
ter & regia parenta
lia quotannis fiunt.

Ascendat ad te ora
tio mea sicut incen-
sum dicit Ecclesia.

Qui propter nos ho-
mines & propter no-
stram salutem descē-
dit de cœlis.

Spes nostra Christus
Credo carnis resur-
rectionem.

Merita nostra in
Christo valent.

Docilitas.

Reges Catholici ad
bene beateq; vinen-
dum Hispanis exem-
plum dederunt.

Beati mortui qui in
domino moriuntur.

Allusio ad illud Pau-
li doctoris gentium.

Lazare veni foras
vox Christi potentis-
sima.

Omnis creaturachri-
stum pati ostēdebat.

Vel lapides sensisse
visi.

Amplificatio elegās

Rem sacram vt templis faciat charitate sacerdos

Ascendant dominoq; preces vt ihura per auras

Per Christamq; pater placetur regibus ipse

In terras natum summo qui misit Olympo.

Vt vitam moriens ferret mortalibus. Idem

In Christosq; sitas spes nostras carmine dicam,

Qua spe catholici fœlices dicimur esse:

Tunc obiter referam victura & corpora terris

Surrectura tubæ sonitu clangente per auras

Ossa vt quisque suis nervis, & pelle reuinctus

Induet, horrendi nutu tunc iudicis ibit

Quo meritum, quo vita, iubet dominiq; voluntas.

Auribus arrectis audi pia carmina lector

Viuere te in mundo iustè, sancteq; docebunt

Christicolæ reges Hispani in morte beati,

Qui in domino fatis cesserunt, gesta sequentur

Illos, nam regnis operati regia sanctè,

Sobria cuncta piè fecerunt, regna tenentes.

Fundamentum aliud non ponam, rector Olympi

Quam te, es vita, salus morituris vera futurus,

Voce tua in mundum redierunt corpora quondam,

Et vitam iussu cepit tunc putre cadauer,

Est habita & ratio pendentis in arbore rebus,

Quiq; carent sensu naturæ ex ordine duri

Percussi alternis reddentesq; inde fragorem,

Mirati excelsi montes, Neptunus, & vnda,

Nereides maesta pontum petiere profundum,

Atq; Deos lachrymis reuocarunt inde marinos,

Ut si cognossent Christum pendere salutem,
 Cæli factorem, terræ, maris, ignis, & alti,
 Qui liquidos fontes fecit, ventosq; volucres,
 Lucentesq; globos, fratres Phabumq; Dianam:
 Quiq; videnda dedit, qui oculis non visa vocauit,
 Qui mortem nostram destruxit morte potenter,
 Et vitam exurgens reparasti ex hoste redemptam,
 Per te certa viris spes non confusa sepultis
 Primitiæ veræ surgentum, Christe redemptor,
 Viuorum dominus iuste qui crederis, ad sis
 Omnia cui viuunt regi, quæ suntq; fuerunt
 Quæq; futura vides, præsentia cuncta feruntur,
 Sit mihi fas reges Hispanos dicere viuos,
 In cælis animas tecum regnare beatas,
 Catholicos cineres, victura & corpora regum:
 Nam virtute tua do surrexisse sepulchris,
 Corpora sanctorum monumentis capta sopore
 Mortua dormire, & dominum expectare videndum.

Ferq; pedem dictis vatis sanctissima virgo
 Materq; ipsa Dei viui celebranda Maria
 Carminibusq; pijs regina à vertice cæli
 Auxilium des diua meis, oresq; benignus
 Filius ipse mihi veniat (sanctè omnia sient)
 Catholicè ut liceat per Christum condere carmen,
 Transcriptos cantet cineres, & corpora regum
 Musa pie, & mundo memoret mihi gesta Philippi.

Et vos qui missi totum resonare per orbem
 Vidistis dominum peregrini in veste profectum

A ij

Qui ex nihilo fecit omnia.

Visibilium omnium & inuisibilium factor.

Ad Christum apostrophe.

Primitiæ resurrectionis Paulinum.

Non mortui laudabunt te domine nec omnes qui descendunt in infernum.

Regem, cui omnia viuunt venite adoremus.

Qui præsentia præterita & futura videt.

Dormiunt domino quem expectat sperantissima, vel ossa arida.

Inuocatio.

Ante partum, in partu, post partum virgo inuiolata permansisti.

Quia quæ meruisti portare resurrexit, sicut dixit.

Per Christum omnia sanctè & catholicè dicentur.

Inuocatio.

Is cui nomen Cleophas, & alter.

Tu solus peregrinus
in & hec ignoras et
fuxit se loquius ire.
Nota hystoria in a-
ctis Apostolorum.
Vera eloquentiæ idea
Differtus & eloqns
comes facundus in
quo inerant omnes
thesauri sapientiæ &
scientiæ Dei.

Nonne cor nostrum
ardens erat, dum lo-
queretur in via.

Charitas omnia po-
test.

Christus semper me-
dius vel inter duos
latrones in Cruce.

Mane nobiscum do-
mine.

Diuina obiurgatio,
o stulti & tardi cor-
de.

Christus scripturarũ
interpret mirus, quæ
de se testimonium
perhibent.

Nõne oportuit Chri-
stum pati & sic in-
trare in gloriã suã.

Inuocatio.

Qui vera docet.

DE CATHOLICA REGALIVM

Post mortem viuum castellum tendere Emaus,
Sexaginta tunc Stadijs ex urbe popellum,
Visebat Dominus motus charitate duorum,
Pergens sermones referebat viuis amicis,
Dulcibus, atq; comes remouens tunc tædia dictis,
Igmi interq; vias immisso exarserat intus
Cor pulsans pectus saliebat voce salutis:
Quos spes turbarat, charitas ast una superstes
Manserat, & studium, nondumq; reliquerat ardor.
De domino alterni repetistis verba dolentes
Quos interueniens Christus de more docebat,
Tunc medius, solitus de se referentibus esse:
Pænituitq; duos non cognouisse loquentem,
Pendentes animis domini narrantis abore,
Quos tardos corde, & stultos iam dixerat idem:
Vos duo discipuli mirati carmina, Christum
Dicentem sensus mira dulcedine vocis,
Audistisq; via vatum prædicta priorum
(Longa retro series fato iam nota virorum est)
Dum Dominus de se scripturas narrat aperte,
Conuenisse pati Christum, tum surgere viuum,
Surrexisse pijs narrastisq; ordine verè
Fratribus, & Christum cognosse in pane refracto.
Sancta faue ceptis Romana Ecclesia mater,
Christum dulce caput scimus nam viuere tecum,
Digere tu in numerum, quam spiritus ille gubernat,
Orbem qui replet donis, tum corda piorum,
Spiritus hic sanctus solitus qui cuncta docere

Caelitus ut quondam flamas, linguasq; cadentes
 Dispersit, veniens confedit cordibus ignis
 Gentes ut varia sanctos tunc ore loquentes,
 Dicere mira Dei terris magnalia linguis
 Audiuere suis stupefactaq; corda virorum:
 Non aliter populi, ciues, orbisq; remotus
 Ethiopes cernant dicentes grandia regum,
 Catholicos vates Hispana in gente Latine
 Scribere magni loquos pompas, tumulosq; Philippi,
 Funera ducta, vias transcriptos ordine reges
 Afflatus cantem diuino ut nomine cippos,
 Ossaq; lecta cadis, cineres, & corpora miris:
 Me pater omnipotens viuo inflamabit amore,
 Ut Triadis sancte volitem virtute per astra,
 Sis mihi nunc testis precibusq; in funere sancta
 Regibus aeternam requiem lucemq; petebas
 Perpetuam caelo lucere a morte beatis,
 Per Christum Sponsum spe certa haec omnia dantur.

Flagrabat Christi pietatis amore Philippus
 Semper, & assiduo commotus honore parentum,
 Atq; oculis Carolum Quintum dum cernit in horas,
 In censusq; magis voluebat premia regum:
 Cui praesens aderat mater, pietatis imago,
 Rex patrios vultus contemplan ora subinde,
 Cernebatq; pius venerandam iure figuram:
 Utq; parens Carolus rerum commisit habenas
 Nato in morte pio, moderanda & regna Philippo,
 Hispana gentis curas, tum praelia ponti,

A iij

Veni sancte spiritus
 repletuorū corda fi-
 deliū. Spiritus dñi re-
 pleuit orbē terrarū.
 Spiritus sancti septē
 dona.

Ex omni natione
 quae sub caelo est.

Et loquebantur va-
 rīs linguis magnu-
 lia Dei.

Res noua Philippi
 temporibus.

Spiritus sanctus qui
 vera docet.

Sancta Trinitas
 vnus Deus miserere
 nobis.

Ecclesia Catholica
 testis verus Verbis
 Christi loquens.

Narratio.

Philippi charitatis
 ardor.

Caesaris quinti pa-
 tris praesentia.

Hispaniarū & to-
 tius orbis catholici
 domi militiaeq; ge-
 rendū imperium.

DE CATHOLICA REGALIVM

Cum Mauris hereticis Turcis et hostibus Christiani nominis continenter bellum gerit Philippus.

Sobrius pius & iustus à Christodotus vivere contendit.

Philippus.

Mandatum Caroli quinti.

Mirus amor patris qui filio reuelat arcana.

Docilitas capratur & attentio.

secta & hereses re rescindende euangelij falce.

Elegans similitudo. Officij sancti virtute insite opinionones false prius abradende, vt pictores in tabulis faciunt.

Alegoria.

Declarat alegoria.

Heretici catholicis regibus Hispanis iniuri sunt precipue.

Hoc potissimum facie du curat Philippus vt peccata quantum potest e regni tollat Consultu male consultori pessima res

Indos, Hareticos, Maurosq; & barbara regna, Europa, atq; Asia, Turcas, crescentis in armis:

Filius accepit mandatum grande Philippus

A patre, & viuens Carolus sic iusserat olim

Hæc peragenda suo nato, qui regia iuste,

Sobrius atq; pie, populos moderatur & omnes,

Carolus hæc dixit nati commotus amore.

Hic tibi fabor enim breuiter, paucisq; Philippè

Expediam dictis, mentisq; arcana docebo,

Vt deceat Domini meditari in lege regentes,

Noctes atq; dies diuino & iure teneri.

Principio sectas quas tu iam rere perustas,

Hereticosq; Dolos, fraudes, mentesq; malignas

(Regibus Herculeis superanda hæc viribus Hydra)

Dele nate pijs instructus legibus ante,

Hispanis quam iura tuis des commoda regnis:

Namq; vrenda filix late nunc spargitur agris,

Serpere more scias altis radicibus actis,

Et varios census mutare, & vertere mentes:

Catholicis longa hæc iam facta iniuria nostris

Regibus Hispanis, qui Christi sacra sequuntur:

Corruptas gentes excludas urbibus, ibis

Rex primus Christi populis adiutus in hostes,

Si insurgant reges aduerso Marte rebelles:

Peccatum rex ipse viam iam destrue cautus,

Consilium vites regum, quibus impia pestis

Iura placent, mundi leges sectantur iniqui:

Pontificem sanctum Romane sedis adora,

Ne digitum latum præscriptis ore recedas,
 Ille tibi Christi leges, & federa dicet,
 Iudiciumq; Dei pastor per cuncta docebit,
 Cui cæli inferniq; data est iam iure potestas,
 Per Christum dominum potuit qui reddere cuncta,
 Et clauas tenet ille, polum clauditq; recludit.
 Catholice in regnis dum viuus nate Philippe
 Cælorum regnum fac quæras primus in orbe,
 Prospera sic populis per Christum cuncta dabuntur,
 Ad votumq; tibi venient optata: Philippe.
 Expertus refero, per quanta pericula Christo
 Ducente Hispanos superauimus ardua rerum:
 Per varios casus fortunam vicimus ipsam:
 Dum leges sequimur Domini, iustisq; tenemur
 Mandatis seruire pijs, sic regna tenemus,
 Seruamusq; diu Christi præcepta sequentes.
 Huc age nate tuam mentem conuerte Philippe:
 Nunc etiam regnis rerum discrimina nostris
 Iam grauiora tibi terris, pontoq; manebunt.
 Tu ne cede malis, in Christo fortior ibis,
 Vinces Marte tuo diuinis vivibus hostes,
 Præsidio cæli, Domini virtute gerenda
 Bella tibi, nomen Christi dum spargis ubiq;
 Catholicamq; fidem sacra pietate tuorum
 Defendens princeps animis, armisq; duorum.
 Hæreticam pestem regnis, Maurosq; fugantum
 Fernandi, Isâbel, qui primi hoc nomine dicti
 Catholici regnum cæli, vitamq; beati.

A iij

Cui Philippus sub-
 ditus dedit obedi-
 tiã catholicam.

Ille pastor bonus pa-
 scit oues Christi
 quas amat vnice.

Ille spiritu sancto
 doctus vera docet
 secundum Christum
 cui clauas Christus
 dedit ligandi & sol-
 uendi potestatem.

Primum querite re-
 gnum Dei & iusti-
 tiam eius & hæc om-
 nia apponentur
 vobis.

Ex me dicere & fa-
 cere perdisces.

Periculum in me fa-
 cito tibi quod ex
 vsu fiet.

Christus sequendus
 qui via est veritas
 & vita.

Omnia vincetur in
 Christo.

Seruantes mandata vi-
 tæ æternã cõsequuntur
 Renouatur artificio.

Ut auos catholicos
 Ferdinandũ, & Isa-
 bel sequatur Philip-
 pus, qui requiẽ æter-
 nã, & lucẽ perpetuam tenent.

Quia officij sancti
autores fuerunt.

Officiū sanctū His
panorū regū virtus,
& potestas vnica.

Officiū sanctū pro
parte regia defendē
dū est Philippo, ali
ter regna nō perma
neant, nec ipse re
gnabit tutus.

Vt actibus fidei in
ter fuit idē Philip
pus cum cōsilio re
gio.

Amici sed vsque
ad aras.

Stultus amor est v
bi fides catholicā nō
regnat.

In sela Curuli cum
regni insignibus a
ctibus interfuit Phi
lippus cui ensē re
giū fulgentē aduer
sus hēriticā prauit
atē tenebat illustri
simus Comes de
Chinchon.

Trāslationis causē
iustā describuntur.

Illud tibi soli pecca
ui & malum corā
te feci numerus ad
strinxit poeta.

DE CATHOLICA REGALIVM

Perpetuo, eternam lucem, requiemq; tenebunt:

Officiū sancti quod regnis iura dedere,

Regibus Hispanis, tua sola, & magna potestas:

Hanc tu nate pius seruabis viribus ingens:

Si regnare iuuat longe, lateq; per orbem,

Patres ipse colas, scrutentur ut omnia tuti,

Defendas armis vindex, presensq; videbis

Actus ipse fide, comitatus praside regni

Inter sis rebus sacris, metuendus & illis,

Quicumq; optarint cognatis ferre fauorem,

Et recti specie decepti in iusta sequuntur.

Oblitiq; fide, stulti pietate mouentur:

Rex æquus, fidusq; Deo, vultuq; sereno

In Christum fixos oculos immotus habebis,

Iudicibus cunctis aderis coniunctus in hostes,

Sede regens celsa, fulgenti regius ense

Hæreticis bellum, flammis, mortemq; mineris,

Funditus, & pestem candenti falce recindas.

Vnum nate tibi repetens per cuncta monebo,

Spiritus ut primum Domino reddatur, & ipse

Mortalis fati concedam, protinus idem,

Tu pietate mihi funus regale parabis,

Exequiasq; pius faciat, tum iusta sacerdos,

Atq; preces fundat Domino, qui iustus in omnes

In me sit clemens, veniam concedat amore,

Quo generi humano miseratus corde pepercit:

Consciū ipse mihi peccauit, & crimina soli

Atq; malum feciq; tibi, heu miserere dolentis

Pœnituit vite peccati, iniuria dicta est,
 Peccata & fassum, soluit de more sacerdos,
 Restitui cunctis, onus, & quæ d ebita regnis
 Persolui ut potui, doleo peccasse regendo:
 Det dominus veniam, miserisq; petentibus adsit,
 Ignoscatq; mihi Christus, cui parere cordi est,
 Ne certes mecum contendens iure redemptor,
 Iudicis ante oculos poterit quis iustus haberi
 Sancte tuos? miserere animi peccata fatentis:
 Patronus sitq; ipse mihi, patremq; reducat,
 Ad dextramq; sedens defendat, iura resoluat,
 Rescribatq; mihi litem, causamq; remittat,
 In mundo siquidem nobiscum est usq; futurus
 Altari in summo, pro cunctis hostia viua,
 In cœlis regnans, in terris viuet in æuum,
 Romanaeq; caput ecclesiæ in secula Christus
 Digneturq; pio misereri nomine sanctus,
 Oblitusq; mei ne sit pater optimus unquam,
 Dum purgo in pœnis animam, puramq; relinquo:
 Nam culpas Dominus nati charitate remisit,
 Sanguine tunc Christi, confessis ore pepercit:
 Supplicium tamen ipse Deus, dum sumit, & igni
 Quisque suas pœnas dantes purgamur, ut aurum,
 Pontificis sancti suffragijs, nate Philippe,
 Ecclesiæq; piæ, virtute, & sanguine Christi,
 Orando assidue, precibus, donisq; piorum
 Ibimus in cœlum, Dominus placatus & ille
 Indulgensq; mihi requiem concedet amicus,

Confessionis partes.
 Dimittuntur tibi pec-
 cata, vade in pace
 & amplius noli pec-
 care Christi verba.
 Parce dñe parce ser-
 uo tuo quē precioso
 sanguine redemisti.
 Nō intres in iudi-
 cium cū eo, quia non
 iustificabitur in cō-
 spectu tuo. Verba
 quinti catholici. Se-
 cū dum me, licē det
 iustus iudex.
 Nobiscū est viuus
 dñs filius Dei viui.
 Christus ecclesiæ ca-
 put semper memor
 est nostri.
 Si oblitus fuero tui
 Hierusalē obliuio-
 ni detur dextera
 mea.

Purgatoriū dicitur
 vbi animæ post mor-
 tē purgantur, quia
 nihil immundū in-
 tra. Abit ī regnū cœ-
 lorū vbi omnia mū-
 da sunt.

Dimittuntur tibi pe-
cata, vade in pace
& amplius noli pec-
care. Christi verba.

Conclusio.
Ecclesie oratio pro
defunctis salubris et
sancta per modum
suffragij indulgenti-
us concedit sum-
mus Pontifex.

Conclusio.
Deus supra omnia
amandus.

Hostia viva Chri-
stus offertur pro re-
gibus principibus po-
tificibus et pro exer-
citu Christiano.

Quia sine me nihil
potestis facere ipse
dixit.

Rex regum & domi-
nus dominantium
Christus nobiscum est
Sine brachio dei in
valida regibus pu-
gna.

Sine ipso factum est
nihil.

Reges sine Christo
invalidi.

Posteritas regia se-
ries longissima.

Sine fide catholica
regna imperia et po-
testates non durabunt

DE CATHOLICA REGALIVM

Cum sanctisq; Deum per Christum iure videbo.

Quare haec sancta tibi nunc alta mente repones,

In primisq; Deus Christus celebrandus ametur:

Fac populis haec cura tuis sit magna Philippe,

Orandi que Deum morem teneatq; sacerdos,

Arsiduum pro rege suo libamina prima

Rem faciat templis diuinam sanctius idem

Militiam seruetq; duces, nostrasq; phalanges

Christus ut ipse Deus summi regnator Olympi,

Quo sine cuncta ruunt frigentq; negotia regum,

Quae nisi catholico moderentur iure ministri

Reges, atq; fidem defendant legibus, armis

Non regnum stabit nulla & durare potestas

In columis poterit, nec virtus vlla manebit

Omniaq; in peius paulatim lapsa peribunt

Imperia, & vertens aui longinqua vetustas

Exedet violens reges, nomenq; superbum:

Regnabit solus nobiscum Christus in orbe.

Te sibi coniunget Romana ecclesia mater

Coniuncta sponso, Christi praecepta tenebit

Relligio in terris, Regumq; Hispana propago,

Nati natorum, tum qui nascentur ab illis,

Hactenus ut tenuit series longissima regum,

Maiorum pietas & nostra Hispania seruat.

Ifelix Christi nomen fer nate superstes,

Ad superos tecum victrix, ecclesi. regnet

Pontificis sancti surgat diuina potestas,

Perq; mare, & terras domineris: nate Philippè

6 *Summipontificis as-
siduam habuit ra-
tionem.*

*Sis memor ipse mei regnans, matrisq; beata
Catholica Isabel, quanq; caelestia regna
Auxisse, & numerum sanctorum credimus illam,
In duperatricem Christo regnare beatam.*

Nate, precor populos Hispanos delige rector,

Acceptus viuas animis, placeasq; cohorti

Nam data pax Christi iam nostris regibus alma,

Catholicoq; tibi est, qua ductus viuere possis

Pacificus, regnans rerum potieris ubiq;

Regibus & mundi cunctis exempla daturus.

Hac pia catholicus nato mandata Philippo

Tradiderat, Triadis benedixit nomine sancta,

Virginis & matris, Christi commendat amori,

Auspicijs, auibusq; bonis ut pergat agendo.

Excusis lachrymis templo se sepsit in alto,

Dum Christu Dominu sequitur, tunc cuncta reliquit

Nam seruire Deo regnare est, regibus ipsis

Carolus ille pijs dixit, dum regna tenebat.

Vnde foro inscriptum Garnata ad regia seruat,

Pro fonibus praeses Alaba hoc inscripsit habendum

Corduba pontificem tenuit clarissima genti.

Conformis domino contendens esse Philippus,

Et parere pijs dictis, iussisq; parentis,

Subiuga qui Christi missus regnavit ubiq;

Obsequio patris, tum matris deditus ille,

Subditus ut quondam Christus fuit ipse duobus,

Exemplumq; dedit cunctis pietatis in orbe:

Rex pius hic noster vita coluisse parentes

Dicetur mundo, Christum per gesta sequutus,

*Duo semper coniu-
ges in carne vna ca-
tholice vixerunt.*

*Isabel Imperatrix
nostracatholica bea-
ta quia in domino
morta.*

*Nōquā mūdus dat.
Philippus pacificus
filius Dei cui pacē
suā Christus dedit.*

Conclusio.

*In nomine patris et
filijs & spiritus san-
cti patris catholice
benedictio.*

*Bona auspitia Chri-
sti.*

*Ecce Carolus reli-
quit omnia Christu
sequutus.*

*Seruire Deo regna-
re est, quā sententiā
episcopus Cordubē-
sis Alaba in foro
regali Garnate in-
scribendā curauit.*

*Mens Philippi sa-
na, & catholica.*

*Philippus parenti-
bus subditus Christi
exemplo.*

DE CATHOLICA REGALIVM

Philippi obsequium
memorable.

Vrbs garnata catho-
licorum regū sedes.

Garnatæ deposita
corpora regalia.

Caroli Quinti man-
datum.

Reges curæ non si-
nunt.

Mandatum pater-
num implendum iu-
stum, & catholicū.

Modus quo pacto
trāslatio facta sit.

Ad præfides duces
& episcopos liter-
ræ dedit Philippus

Qui viuos reges suspexit subditus illis,
Mortua decreuit venerari corpora sanctè,
Iungere tum patrem, tum matrem, coniugis ossa,
Fratres infantes transcribere legibus ambos
Ad tumulum Caroliq; Isâbel matris, ut omnes
Regia coniunctos cineres concluderet urna.
Vrbs antiqua duos venerans Garnata maritos
Catholicos reges Fernando, Isâbel in uno
Conclusos tumulo multos seruauerat annos,
In duperatricem matrem, fratresq; beatos,
Principis & cineres ciues coluere Philippi,
Depositos quos lege dedit, Carolusq; remisit.
Exactum tempus longis labentibus annis
Voluebat Rex ipse pius, noctesq;, diesq;:
Ex quo relliquias Caroli, cineresq; parentis
Condiderat terra, matrisq; & coniugis ossa.
Inter tot curas, & dura negotia regni
Tunc memor ille suæ pietatis honore parentum
Explere optabat, sanctèq; faceffere iussa.
Quo pacto id factum est, regis nunc accipe mentem
Augustamq; piam, dignam te rege Philippe:
Mittere legatos, quocunque & corpora regum
Depositâ in tumulis Hispanus clauderet orbis,
Ut regū templis vrbes seruare tenentur,
Hæcq; remota locis populum coniungere in unum,
Decretum est, regni cunctosq; docere ministros,
Rectoresq; duces, prætores, ire cōhortes,
Et stipatores, equites, peditesq; vocari

Imperat, hinc omnes, parent præcingere vestes,
 Seq; suos comites iungentes arma pararunt:
 Custodes regis iunguntur protinus ipsi,
 Nec mora, nec requies venturis vlla dabatur:
 Non secus ac dixit rex, tunc mandata gerebant,
 Quæ pietate viri prudentes plena videbant:
 Partes quisq; suas facturis nomine regis
 Conueniunt, pars inde fuit selecta virorum,
 Armatura leuis pergit, quibus ire iubetur,
 Cum duce qui pedites, equitesq; & duceret agmen.
 Hinc ad Pontifices conuersa est cura Philippi,
 Atq; sacerdotes castos, templiq; ministros,
 Quis sacra, & laudes, mandanda & carmina cæli,
 Cantores ferrent celebrare hæc regia iusta,
 Exequiasq; pijs facerent, & funera templis:
 Et monachos plures curæ est reuocare peritos
 Legis catholice, dicturos ordine vitam,
 Et regum mores sacros per pulpita sanctæ:
 Religiosa manus venit, lectiq; grauesq;
 Docturique Dei sermones regibus aptos,
 Quis regnum cæli iustis tenet ille paratam,
 Defuncti in Domino qui sunt, his vita beata
 Concessa est, calum gestis meruere regentes,
 Adiuncti in terris virtute, & sanguine Christi,
 Pincia seruabat corpus, cineresq; Maria
 Depositos tumulo, veneranda atq; ossa beata
 Reginae in templo regalis cura quotannis
 Dicta parentare, & solennes ducere pompas:

Regius apparatus.

Diligentia & ministrorum solertia.

Pro se quisq; sedulo fecit. Ut regi placeret.

Ex regis custodia, milites equites pedites q; cum duce missi.

Pōrifices acciti.

Catholicus apparatus
 Concionatores eloquentissimi venerunt
 Undiq; ex omni ordinum cenobio.

De Catholica mortuorum spe dicturi per templum.

Beati mortui qui in domino moriuntur.

In Christo valent merita nostra.

Vulgo Valladolid.

Regine Mariae corpus regale regionem translate.

Episcopus Salmantinus.

Mendocæ familia antiqua, & generosa rebus gestis clara

Clarissimus vulgo Marques de Aguilalar.

Splendidus & laudatus paratus.

Omnia more regio celebrata.

Amplificatio.

Hoc pacto Marice corpus Marchio dignè transtulit.

Regum catholici coram cautio, pro mortuis suffragia

Regina Hispaniarum Caroli quinti imperatoris soror.

Hanc Salmantinus Gonçalez nomine Petrus,
 Mendocæ gentis clara de stirpe creatus
 Munere Pontificis deduxit, regius ille
 Principibusq; viris comitatus sacra sacerdos
 Fecit, tum pompa celebrauit funera doctus,
 Et sapiens, sancte templum deduxit ad ipsum,
 Regale ut iussus commissit honore ministris.
 Marchio & ipse potens Aquilarius ordine largum
 Agmen agens procerum, florentes Marte cateruas
 Custodes regis solitos seruare per arces
 Illustresq; viros duetans mandata Philippi
 Exegit laute Mensis, opibusq; cohortem
 Accepit luxu regali in funere Princeps,
 Plurima perq; vias celebrans conuiuia cunctis,
 Oppida, Cauponas dapibusq; onerauit, ut omnes
 Intranses secum ferrent obsonia dono:
 Multaq; per campos tenebantur strata volenti
 Sumere, quæ vellet pueris portare ferenda,
 Atq; lares visens, natas, carosque penates,
 Diuitias posset famulis augere beatus.
 His ducibus templo cessit regina parato
 Quod celsis tumulis instruxit, & arte Philippus.
 Emerita fuerat Leonor regina sepulta,
 Cui soliti cives sacros tunc reddere honores,
 Regibus ut cantum est fieri, sic lege quotannis
 Exequiasq; profaciebat more sacerdos,
 Regali in tumulto quiescebant ossa sororis
 Quinti victoris Caroli, sacraeq; Maria,

Quos peperit regi regina Ioanna Philippo,
 Felix prole pia, materq; beata marito,
 Prospera tunc natis tenuitq; ad regna nepotes,
 In duperatores, reges, rerumq; potitos.
 Ast comiti Leonor commissa est iure Philippi
 Ortos peda qui iam pompa cuncta pararat,
 Claritate sui generis coniunctus amicis,
 Et famulis venit celebranda ad funera regum.
 Egit & ille viros illustres nomine secum,
 Ingentem turbam comitum, clarosq; ministros,
 Non opibus parsit tunc replens agmina gentis,
 Omnibus ad votum princeps obsonia large
 Diuisit, mensas oneratas lancibus, amplos
 Apposuitq; cibos, regali more per urbes,
 Deduxit corpus regina iussa sequendo,
 Qua missis fieri mira pietate Philippus,
 Ipse comes fecit, quod rex optauerat apte.
 Pontificis Cura necnon & cura peregit
 Omniaq; in pompa regali, & funere sacro
 Debuerant iuste celebrari, & rite sepulis.
 Didacus a Deça dictus, qui funus agebat,
 Consultus iuris clara de stirpe suorum,
 Romanoq; foro quondam seruire Philippo
 Iussus, pontifici placuit per regia summo,
 Rem faciens templis diuinam rector adibat,
 Orans perq; vias sequitur dum carmine corpus,
 Cantores vario, dulci & modulamine voces
 Reddebant, hymnos, responsa & dia, sacerdos,

Vnde tot reges et im
peratores nati.

Vulgo el conde de

Oropesa.

Regali more corpus
deduxit.

Miro apparatu.

In omnibus morem
gessit Philippo Co
mes illustrissimus.

Vulgo de Coria.

Missus ex foro Gar
natenfi Romam.

Numeris suis omni
bus munus absoluit
Mira pontificis pie
tas.

Cantorum turba.

Defunctorum offi
tium & vigiliæ
secundum Romanæ
Ecclesie sum,

Philippi mandatum
 regiam. *Altari assistens adolebat thura, ministri
 Perq; vias vigiles referobant sacra subinde
 Carmina, quæ tradit Romana Ecclesia sancte,
 Dum pro defunctis orat, requiemq; reposcit
 Perpetuam, & lucem cum sanctis flagitat almam.
 Ad votum & ex
 sententia regis tran-
 slatio facta est. *His ducibus Leonor regina elata subiuit
 Augustum templum mandato, & lege Philippi.
 Cautio sed regis fuerat, quod corpora iuncta
 Intrarent templum Laurentij, & tempore in uno
 Vndiq; concursus fieret, iunctaq; cohortes,
 Vnamq; ad sedem ueherentur regia ductu,
 Non aliter factum est, q̄ mens optauerat ipsa
 Catholici, præsesq; duces, famuliq; regentes,
 Corpora deducuntq; locis, pompasq; reducunt,
 Funera componunt, transcribunt ossa piorum
 Regum, quo voluit transcribi more Philippus.
 Aduentumq; simul sperabat & inde futurum
 Dicta dies, iunctis quam rex præscripserat idem,
 Garnata ad tempus
 corpora remisit. *Batica quo matrem, & fratres Garnata sepultos,
 Garnata catholica
 seruabat corpora. *Principis & corpus nostra venerata remittat:
 Ut Caroli patris iungantur & ossa sepulchro,
 Vndiq; translati ut cineres tunc regibus irene
 Celsos ad tumulos, in structas ære columnas,
 Auro compositas, tabulis, ostroq; superbo:
 Ordine quiq; suo coniuncti ad sacra venirent:
 Quæ iam rex summus regali in sede pararat.
 Transisio. *Hactenus hæc cecini Castellæ ad mania gesta
 Attentio & bene-
 uolentia cum d. oculi
 tate. *Quæ fuerant iussu in templis perfecta Philippi,
 Diui******

Diui Laurentij circa adem rite gerenda,
 Carpentanorum qua instruxit Mantua diues,
 Hispanus Mádrid vulgato nomine dicit,
 Rex ubi semper agit, residens, & curia regni
 Consiliumq; forum regale, & praesidis aula:
 Nunc animum dictis conuertens mira videbis
 Catholicè, hæc regnis, populisq; & gentibus, audi
 Quæ Garnata suo regi gratata Philippo
 Officiosa dedit, tumulos, quos extulit altos,
 Regifico luxu sumptus, obsonia, mensas,
 Et lautas epulas, fabros, quos iussa parauit,
 Artifices summos, excissas arte columnas,
 Quam pretio ingenti ceram, funalia quanta
 Conuectans iunxit, promptos ad cuncta ministros,
 Instituitq; viros reparantes lignea, ferrum,
 Vestes funebres, vexilla, & regia fecit,
 Hastis insigi iussit, quæ extensa ferantur.
 Nam quamuis bellum ciues confregerat ingens,
 Afflictosq; senes, iuuenesq; ex vrbe repulsos,
 Quos fortuna loci latos exclusit in agros,
 Consumptis opibus proceres, dominiq; potentes
 Atq; magistratus, tenuis res publica, patres,
 Aegabantq; duces nullo discrimine rebus:
 At natura mares animos non ipsa reliquit,
 Mens generosa viros incendit, protinus omnes
 Audito regis mandato insurgere certant:
 Tunc vires rediere, suis nervisq; facultas,

Quidquid in arte po-
 tuit excogitari, & t
 regi suo faceret gra-
 tissimum Garnata
 prestilit.

Omnium copia in-
 gens.

Nihil fuit desidera-
 tum.

Regni conditio &
 status pro tempore.

Quos concussit &
 afflixit Bellum.

Garnatenses Belli-
 costi omnes.

Omnem mouerunt
 lapidè ciues, ac ma-
 gistratus regi suo
 fideles.

Amplificatio.

B

DE CATHOLICA REGALIVM

Prouerbialiter.

Herculeis animis subito, neruisq; receptis
Per populos credas thesauros esse reclusos
De fosos quondam Cresso per regna potenti
Resq; suas, aurum, si quod restabat ab hoste
Reddunt inde pij monumenta & regia patrum,
Argentum, tripodas, spoliarunt vasa per urbem.

Epiphonema.

Tantus amor regis concussit corda virorum,
Commouitq; pios regali in funere ciues.

Tung, vno

Tungq; viri, ingenti caeperunt cuncta parari,
Illustris rector moderans urbana Zuazus
Ex animo regi seruire, & iure Philippo.

Prætoris summa di-
ligentia ad regalia
corpora trāsferēda.
Cura rerum geren-
darum.

Hortatus ciues, proceres, urbisq; ministros,
Atq; magistratus, ferrent regalia templis
Stemmataq; & populum fecit coniungere magnum:

Pl

Prætoresq; suos iussit lustrare maniplos,
Artifices, fabros, sutores, id genus omne,
Ordine quisq; suo ductarent munera pompæ,
Regia iusta tribus commissit lege paranda
Principibusq; viris conscriptis patribus, idem
Reddidit officium regali more gerendum.

Erectus est tumulus
in medio sacelli re-
gij quē excellētissi-
me mira arte dictū
ac factū præses cre-
xit.
Illustrissimus Petrus
à Deza.

Iam media templi præses testudine iussus
Impensis regis, mandato & Deza Philippi
Erexit tumulum, quo non Augusti alter
In terris visus, breuitate, & temporis hora.
Non secus ac iussit fieri rex ipse Philippus,
Structura ascendit cælo, mirabilis orbi.
Surgebat tumulus latis, celsisq; columnis:

Principis ingenium monstrabat quadra videnti:
 Regis opus dignè non enarrabile musis
 Noluit ipse breui describi carmine princeps.
 Pontificiq; pio Delgado ad sacra regenda
 Commissum est funus, cineres, & corpora regum
 Transcribenda suis tumulis, dederatq; Philippus
 Francisco domino Mentese hæc iusta colenda,
 Qui doctus legis Christi præcepta salutis
 Dans pastor, famulos ductabat mille receptos,
 Presbyterosq; sibi, cantores legerat. Ille,
 Qui canerent templis regum responsa piorum,
 Scripturas norat, tum sacra munera vitæ,
 Interpretæ mirus docuit, fecitq; per vrbes
 Officium, partesq; suas iudexq; paterq;.
 His bonus auspicijs pastor tunc rege creatus
 Mentese princeps speculatus templa per urbem,
 Fælix semper oues custos defendere voce,
 Atq; lupos dictis arcere, & pellere caulis.
 Et compostellæ Blanco signatus in urbem
 Iam Malaca egressus celebranda ad regia venit:
 Sermonem fecit, sapienter dixit, & aptè
 Distinctè, ornatè conclusit viuere reges
 Defunctos, Christi felici & morte beatos.
 Excellens venit dux tunc Tartesius ille,
 Barbara gens vulgo de Alcalla nomine dicit:
 Fernando Enrriquez cognata voce suorum
 Qui turba ingenti varia stipante caterua

Intellectus acumen 17
 expressit præsidis.

Mentese vulgo
 Iæn.

Episcopus irrepre-
 hensibilis.

In gentem vocaliū
 cantorum numerū
 duxit.

Doctissimus theo-
 logus.

Episcopi partes &
 officium oues pasce-
 tis in Christo.

Qui primus concio-
 natus est in regio sa-
 cello Malacensis.

Beatos qui in domi-
 no moriuntur viue-
 re & pie & orator
 eloquenter dixit in
 funere regali.

Dux excellentissi-
 mus Tartesie.

Quos vulgo Gran-
 des appellant, Hispa-
 ni, Romani regulos
 dixerunt.

Omni sua illustris-
 ma familia.

B ij

DE CATHOLICA REGALIVM

Garnatam ingressus multis cum millibus urbem,
 Regulus is priscis esset tunc iure Latinis:
 Namq; Ribera sua princeps cognomine gentis
 Oppida per regnum Domini quam plurima: campos
 Possidet, & portus latis ditissimus agris,
 Ingens argentum mensis, auriq; talenta
 Attulit, ut regi seruiret honore Philippo,
 Instructos calices, ostrum, pulchrosq; tapetas:
 Cui genus armipotens quondam felicitia gesta
 Reddiderat Mars ipse viro, fraterq; gubernans
 Parthenopis regnum magna ditione Philippi,
 Enrriquez Petrus mira fuit arte regendi.
 Morigerus venit mandatis regis, amicos
 Princeps sex secum comites ad regia iusta
 Attulit atq; domum regali more paratam
 Hospitiibus dux ille suis ornauit & apte,
 Ut nihil à populo peteret, sed tecta, domosq;
 Hospitium regale dedit Garnata per urbem.
 Corpora qui postquam regali more per urbes
 Ingenti sumptu comitatus gente suorum
 Ad Caroli Quinti deduxit corpus, ut illud
 Legibus exciperet sacris, obiterq; referret
 Caesaris & cineres, memoranda atq; ossa per orbem
 Ad templum mirum, condit quod regia virtus
 Maiestas, animusq; pius, mens sana Philippi
 Vouerat ipsa Deo Laurentij nomine sancti
 Syllana è turri corpus cineresq; Ioannæ

Septem comites se-
 cum dux acutos du-
 xit.

Domos tantum.

C

Garnata dedit &
 benignè ducem ho-
 spitio accepit.

Pro rege Neapoli re-
 auxit Philippo.

Reginæ Ioannæ cor-
 pus Garnatam vs-
 que deduxit.

Pontificex præses.

Forum regale magi-
 stratus Garnatæ
 crucibus ducentibus
 sacra venienti regi-
 næ obij exierunt.

Votum Regis Phi-
 lippi.

Regina ad regnum Garnata transtulit idem,
 Grandibus impensis ciues coluere receptum,
 Crux Christi occurrens ducebat vera cohortem,
 Qui sedet ad dextram patris venturus in orbem
 Omnipotens iudex viuis, & lumine caesis.
 Obuius exiuit contemplans viuere reges
 Guerrero in Christo pastoris nomine Petrus.
 Orator mirus rectum dignoscere curuo,
 Per docta musas qui absorpsit mente sorores
 Catholicamq; fidem, docuit misteria vitæ:
 Quiq; & oues Christi Dum pascit lege salutis,
 Certanti ex alto missa est charitate corona.
 (Nam Carolus Quintus Romana sedis amator
 Pontificem fecit vitæ virtute subactus)
 Occurrit præsesq; forum, tum curia regni.
 Terq; Aquilam flexis genibus dimissit honore
 Lenisus Petri iactat quem Corduba natum:
 Ipse magistratus corpus, Dominamq; recepit,
 Impositamq; humeris proceres retulere, subinde
 Alternis ibant portantes viribus ossa
 Regia, perq; vias tumultis possuere sub altis:
 Cantabat psalmos, hymnos, & carmina sacra,
 Thura dabat cineriq; pio requiemq; petebat
 Aeternam lucem Christum lucere sacerdos,
 Reginam tandem celebrarunt lege ministri
 Catholica, tumulo iunxerunt ritè Philippi
 Coniugis, atque preces Romana ecclesia sanctas

Dux.

Crucifixus pro nobis Christus.

Petrus Garnaten-
sis.Sors Petri à Carolo
designata.

Logicus mirus.

Stemata Petri.

Modus quo pacto
regine Ioannæ cor-
pus elatum fuit.Illustrissimus Deça
Loisius à Corduba
ducis Suasæ cō sobri-
nus.In sacello regio cor-
pora regio more ma-
ritata.Credo carnis resur-
rectionem & vitā
eternam.Pro quibus Roma-
na Ecclesia perChri-
stum spōsum requiē
eternam & lucem
perpetuam dandam
Deū orare nō cessat
in re diuina facien-
da.

*Ad dominum fudit, qui parsit sanguine nati.
Surrectura duo speramus iudice Christo
Corpora iuncta Deo, quæis danda est gloria viuis.
Hæc sunt quæ nostris dicuntur versibus apta
Catholicis, rex iura dabis, quo viuere possint
Carmina, quæ vita reges cecinere beatos.*

Conclusio.

 LAVS DEO, PAX
viuis, requies defunctis
regibus, in sæcula
sæculorum.

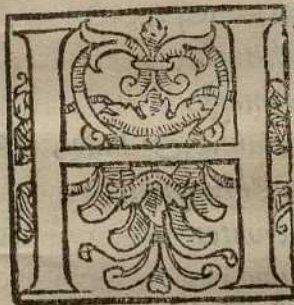
Amen.

AD CATHOLICVM, ET INVICTISSIMVM

Philippum Dei gratia Hispaniarum Regem Prologus dedicatorius, in quo de translatione catholica gesta Augustè, breuiter recensentur.

PER EVNDEM MAGISTRVM
Ioannem Latinum.

Hispanæ, o gentis fors sælix gloria
sæclis,

Catholicæq; fide protector maxi-
mus armis.

Inclyte rex, audi, vates quid sup-
plicet ille,

Austriacæ qui gesta tui, memo-

rabile bellum,

Catholicosq; duces Christo ductore potentes,
Et cecinit Turcas, classem, victumq; Tyrannum,
Hispanosq; tuos victores, summe Philippe,
Romanos, Venetos diuino fœdere iunctos,
Pontificis Quinti vitam sanctiq; pijsq;
Ex animo qui bella suo tunc mota ligauit,
Ille potestates Romanæ sedis in armis
Coniunxit pelago, sub te vt pia signa sequentes
Irent in Mauros, & Christi nominis hostes:
Funderet vt Domino classis coniuncta Philippi,
Truncum Bassanem disiectas aequore naues,
Orando fecit supplex, manibusq; supinis

Iure quidè optimo.

Patris Caroli quin-
ti similis.

Charissimi fratris.

Benevolentia, &
attentio.

Periphrasis.

Per Christum, qui
vicit.

Pius Quintus me-
moriam dignissimus.

In memoriam scri-
pta reuocantur.

Rege Catholico.

Deo honor & glo-
ria.

Orationis virtus.

Victoriam Quintus
oratione fuit conse-
quutus.

Avertit ventos is,
cui Maria obediunt.
Princeps foelicissi-
mus.

Gloriosum.
Romane sedis ad-
versarij.

Hispanæ gentis glo-
ria.

Quod scripsisse pu-
tat sibi palmarium
poeta.

Nil dignius princi-
pe quam patrem re-
ferre.

Quia omnes catho-
lica religione vicit
Philippus.

Poete foelicitas.

Classis catholica.

Prodigium.

AD CATHOLICVM PHILIP.

Iam pelagus Christo, spumosos marmore fluctus,

Fallaces undasq; Deo parere minaces

Qui vidit, validas nostris tunc addere vires.

Fernandumq; tuum, natum foelicibus annis

Dixit venturum Martem per prælia tecum:

Catholicum referens Fernandum nomine regem,

Hæreticos, Mauros terret, mundiq; Tyrannos.

Quiq; & auñ Quintum Carolum mostrabit in orbe,

Hispanæ gentis mundo spes altera princeps,

In regnisq; tuis ingens ad magna futurus,

Scriptori est dictus similis pietatis imago.

Qui Christi nomen doceat Gavamantas, & Indos,

Filius ipse tuus reddet per cuncta Philippum,

Teq; relaturum firmauit carmine vates

Iustitia, spe, lege, fide, charitate secunda:

Iuratum ut cernant Hispani in secula longa,

Romane Ecclesiæ defensor viuat in armis.

Optauit versu, quo non foelicior alter,

Quem tua Maestas extollit nomine clarum.

Romanos vincet, Græcosq; fauore Poetas,

Is, cui contingit dicendus in orbe Philippus.

Res viuas mundo sparsit, sæclisq; futuris,

Admiranda viris gestorum gloria dicta est:

Excelsos, qui anguste tibi, ductosq; triumphos

Foelici scripsit musa, diaq; camæna:

Armatas acies, per fluctus ire phalanges,

Ventos in Turcas versos (mirabile dictu)

Miris tunc animis ponto pugnare cohortes,

*Afflatum iuuenem, diuino numine fratrem
 Nomen Turcarum pelago, famamq; Tyranni
 Vt tempfit dux ipse Dei, tum regia virtus,
 Austria quam peperit, fœlici nomine clarum
 Imperio, vt fulsit generosis patris in armis.
 Quæ tua maiestas voluit celebrare Latinum,
 Fecisti auspicijs mirum, nasciq; poetam
 Græcis, Romanis, nec visum regibus vnq̃:
 Quo Æthiopes cernant dicentem grandia regum,
 Scribere magni loquum pompas, tumulosq; Philippi,
 Hic tibi sorte datus, cui mira hæc cuncta feruntur:
 Cuiq; noua in terris transcriptio facta refulget,
 Non audita retro populis, nec gentibus ullis:
 Et ducibus memoranda, viris, sêclisq; futuris:
 Auspicijsq; tuis reges sic patribus acti
 Rite parentabunt Hispana exempla sequuti,
 Funera ducta, vias, transcriptos ordine reges
 Regibus hæc summis retulisti more, Philippe,
 Catholico, vt cineres venerentur, & ossa parentum,
 Surrectura sciant animis iungenda beatis,
 Per Christum, vt reges regnent, viuantq; parentes,
 Catholici cineres, victura & corpora surgant,
 In cœlis animas scimus regnare per æuum,
 In domino quas vera fides cefisse fideles
 Afferit, & cœlo dignas regnare beatas:
 Vt viuos memorat reges, clasēsq; subactas,
 Versibus armisonis Hispanos tollit ad astra,
 Regia Catholicus narrat sic corpora regum*

D. D. Ioannes ab Austria.

*Adiutus cœlitus.
 Periphrasis.
 Natus imperio belli
 Maiestas vnica.*

*Philippus poetã illu
 strem reddidit.*

*Quid gloriofius scri
 ptori.
 Prodigiosa tempori
 bus Philippi visa.
 Quã nullus rex au
 fus.
 Philippus dedit re
 gibus exēplū vniciū.*

*Vt memores sint pa
 rentum reges.
 Resurrectiōne cor
 porum futuram.*

Catholica.

*Scriptis viuorū res
 gestis, & mortuo
 rum pietatem Ca
 tholicam.*

AD CATHOLICVM PHILIP.

Quia Christus resur
rexit.

Erit, erit corporum
resurrectio auidius
Damasceus.

Et obscuratus est
sol.

Et petre scissa sunt
Et terra mota est.

Lux orta est eis.

Descēdit ad inferos
Verè filius Dei erat
iste.

Resurrexit sicut di
xit

Ecce duo viri stete
rūt circa illas in ve
stibus fulgurātibus

Christus resurrectio
& vita.

Surrectura suis Christi virtute sepulchris,
Mortua qua in mundo redierunt corpora quondam,
Reddita sunt animis, aridis tunc ossibus artus,
Qua sancta è tumulis abierunt corpora apertis,
Visaq; sunt multis sancta tunc viuere in orbe:
Dum fixus ligno pendeat morte redemptor,
Spiritus & viuus tunc patri est redditus ille,
Passum senserunt lapides, sol ipse refugit,
Lucentem tristi textitq; caligine vultum,
Terra excussa dedit gemitum, tonuere cauernæ,
Et mundi moles tremuit, sensere sepulti,
Inferni manes, anima, trepidæq; phalanges,
Fugerunt lucem lustrantem tristia regna,
Inq; umbra mortis miseris habitantibus orta est,
Autorem rerum nouit Plutonia sedes,
Atque mori vitæ Dominum (mirabile visu)
Credidit antiquitas hominum per docta salutem,
Tertia lux vidit iam surrexisse sepulchro,
Tandem læta suis oculis videre cohortes,
Custodes lapidem reuolutum pondere grandi,
Angelicos testes seruantes sacra sepulchri
Fulguris in morem radijs, & vestibus albos
Viuentis Domini referentes inde triumphum,
Defunctis vita qui est sanctis, gloria iustis.
Hæc te catholicum regem mouere Philippe
Defunctos reges venari, & condere sancte,
Viuere cælestes contendit carmine vates
Aggressus tumulosq; tuos, celsasq; columnas

In cælum ductas erexit rite Latinus.
 Vt flagrans dixit pietatis amore parentum,
 Corpora digna loco regali more tulisti
 Ad templum mirum, condit quod regia virtus,
 Mens stupet ipsa ducum, regumq; & mundus in illo
 Miratur molem, structuram suspicit, artem,
 Artificumq; manus voluentum grandia saxa:
 Vulcanus sileat, qui Phæbi condidit arces,
 Qui lapides mouit Thebanos ore canendo,
 Et quæ Roma potens tunc fecit in orbe theatra,
 In victum Carolum patrem reuocare sepultum
 Curasti, Rex magne, tua virtute Philippe:
 Nomine vt Hereticos iterum terrere malignos
 Sic possit Carolus, Maurosq; fugare per orbem,
 Discinctos Aphros, Parthosq; fugacibus armis
 Pellere & exclusos terris, pontoq; superbos:
 Morte habeat comites Quintus, quos ante triumphos
 Gesserat, & domita gentes, Indusq; remotus,
 Cesaris & cineres victusq; exhorreat orbis.
 Bætica quo matrem, & fratres Garnata sepultos,
 Principis & corpus nostræ venerata remittat,
 In duperatricem matrem transferre potenter,
 In regnisq; tuæ genitrici iusta parari
 Iulisti, & populos Isâbel noscere nomen,
 Virtutes renouare pijs regnantis in orbe,
 Catholicos mores, sermones, regia dicta:
 Quæ similis viuens regnis pietate mariti
 Vixit tunc Caroli, vitæq; simillima sanctæ,

Oratoriæ & poetice dictum.

Templi prodigiosi commedatio mira.

Contentio.

Nec à Mauris, nec ab Hereticis nec à Turcis victus, sed omnium victor.

In morte etiam victor Carolus quintus.

Nihil maius dici potuit.

Philippi erga matrem pietas.

Reginarum exemplum.

Quæ maxima sunt bona Isâbel est consequuta animi bona Par marito Carolo quinto.

Ille cū hostib⁹ Chri
sti, hæc cum animæ
inimicis tribus.

Ingens imperatricis
victoria.

Non obstitit regni
Maieſtas, quomi
nus prudētis, & ope
rosæ mulieris offi
cium faceret.

Hoc vidit inquisi
tor Baldes, officij
sancti præses grauis
sensus obseruauit.

Allusio ad illud
Pauli dictum eisde
ferè verbis.

Iugum enim meum
suauē est & onus
meum leuē.

Deum vident.

Vt Quintus victor Carolus pugnabat in hostes,
Isâbel regina suos sic nacta feroces,
In visosq; magis diuinis terruit armis:
Quæ victrix hostem, mundum, carnemq; rebellem
Subiuga tunc missit Christi charitate secunda:
Admiranda suis patribus, tum matribus vna,
Exempla in terris pietatis nomine viuæ
Virginibusq; dedit, puram tunc viuere vitam,
Visa colo, & calathis operari dona Minervæ,
Fœminea regina manu deducere filum,
Dum Carolus peregre victor pugnabat in armis,
Conclusas docuit sanctos celebrare recessus,
Perpetuo orare, & noctes sic tendere longas.
Et princeps coniu, x veneranda ad cuncta Maria
Transcripta est tumulo, diuino carmine digna est.
Reddidit hæc tecum coniuncta ex ordine Christi
Sacramentum ingens nostræ pietatis amore,
Romana Ecclesia, Christi q; tenore reuincta,
Quæq; suaue iugum domini legemq; benignam
Amplexa his fatis concessit diua libenter.
Princeps nostra tibi sacra virtute iugata,
Catholiciq; duo fratres abiere, Philippe,
Cum matre, ut iuncti venturo iudice surgant,
Angelici infantes, Fernandus: & ille Ioannes
Simplicitate puer, tum mundo corde beatus,
Visurusq; Deum vita defunctus uterq; est,
Hispanæ & gentis Regina Ioanna Philippi:
Syllana è turri, quam duxit magna potestas,

Regnorum iussis parens exercitus ingens.
 Vtq; & auos penitus diuisos sedibus ambos,
 Catholico & tumulo coniunxit corpora regum
 Coniugio quos sacra fides cōiunxerat ante,
 Garnata accepit venerandum corpus, & ossa,
 Seruatura duo conclusa in tempora, quando
 Viuos venturus Christus, tum lumine cassos
 Iudicet, his viuis iustam dabit ille coronam.
 Consiliumq; tuum fuerat, quod corpora iuncta
 Intrarent templum Laurentij, & tempore in vno
 Vndiq; concursus fieret, iunctaq; cohortes,
 Vnamq; ad sedem veherentur & ossa piorum.
 Vt Caroli patris iungantur & ossa sepultis,
 Vndiq; translati vt cineres sic regius irent
 Celsos ad tumulos, instructas ære columnas,
 Auro compositas, tabulis, ostroq; superbas,
 Ordine quæq; suo coniuncta ad sacra venirent
 Corpora, Rex summus regali in sede locasti.
 Hinc genibus flexis orat, rex summe, Latinus,
 Rex homo catholicus sequeris per regia Christum,
 Qui cunctas recipit nullo discrimine gentis,
 Æthiopiq; latus monstrâs ad apertile, fixus
 In cruce conuersis donat caelestia regna,
 Ipse typis iubeas excudi hæc carmina veris,
 Quæ tibi sacra pio scriptores iure dicamus:
 Catholicis faueas protector versibus vnus,
 Cui pietatis honos curæ & cælestia cordi:
 Cælorum regnum primus per quiris amicus,

Philippi pietas me-
morabilis & catho-
lica.

Sacramento Roma-
næ Ecclesiæ.

Vbi Catholici sepul-
chra tenent.

Viuorum, & mor-
tuorum iudex.

Regis cautio ad di-
ui Laurentij templi

Apparatus.

Regem hominē esse
apud quem locus est
misericordiæ.

Catholicus catholi-
co faueas operi.

Quæ pietas delectat.

Petitio iusta.

Dedicatio.

AD CATHOLICVM PHILIP.

Primum quærite re-
gnum Dei.
Musa Christiana.

Terrarum Dominum
pone supercilium di-
xit Martialis.

Honos alit artes non
deessent Hispanis
Marones, si fuissent
Mecenates.

Ab vili argumen-
tum.

Reges catholicos lau-
det miles gloriosus.

Exempla regum po-
steritatem mouent.

Genus regum His-
pania catholicum.

Hæc in tumulis re-
gum lecta sunt.

Expresit saluatoris
illud dignus est mer-
cenarius mercede
sua.

Et res Ecclesia rex fidus protegis armis.
Ad te confugimus scriptores iure Latini,
Catholicas serues Romano nomine musas,
Atq; Philippe, tuo viuant iam carmina sacra,
Terrarum Dominam contractam his exue frontem,
Ut surgant vates, qui vera, & digna cananis
Ad cælum dictis extollant, perficis idem,
Pontificem sanctum reges coluisse per orbem
Audiat utq; puer, iuuenis ludosq; regentes
Catholica & doceat Hispanos, carmina discant,
Inter pensa sua modulentur voce puella,
Agricola, fossor rigidus, fessusq; viator,
Catholicos reges cantet ferraria fornax,
Hos resonet cyclops conclusa follibus aura,
Mens fabri ardentis cantu solata laborem,
Et sutor repetat, dum tendit brachia, reges,
Turpia ne recitans opprobria rustica fundat:
Miles ouans victor non se commendet in armis,
Sed laudans cantet sanctorum funera regum,
Inter bella duces voluant monumenta tuorum,
Viuatq; per campos referantur corpora viuis
Ventura ad superos, animisq; resurgere iuncta:
Hispanumq; genus regnet per sæcula regum,
Et gens nostra legat sanctis Epigrammata verbis
Conscripta ut fuerant regina, & regibus apta:
Catholici ut reges tenuere inscripta sepulti
Corpora tunc tumulis: mercedem postulat ille,
Dignus namq; sua est vir mercenarius, idem

Seruitio regum solitus perferre labores:
 Noctes, atq; dies versus componere iussus:
 Rex manibus tangas excussos inire libellos,
 Garnata hos vrbs ipsa perit, proceresq; regentes,
 Corpora qui regum portarunt sacra ministri,
 Atq; humeris pompa retulerunt ossa piorum.
 Quocunq; intrarunt cineres hac lege sequenti,
 Quam tuleras rex magne tuis, quæ iura dedisti,
 Obsequio implerunt fidi, tum regia iussa.
 Fecerunt equites, animisq; volentibus omnes.
 Describi digna, & memorari hæc grandia iustum est
 Funera, quæ Hæretici cognoscant facta per orbem,
 Qui in cineres homines resolutos viuere nolunt,
 Saduceæ cohors regesq; resurgere viuos,
 Angelicosq; choros Dominum laudare frequentes
 Credant, per Christum, vitam, qui reddidit ipsis,
 Atque sciant miseri in Christo regnare beatos
 Reges in cælis, meditados lege fuisse,
 Et Domini partes terris egisse regentes.
 Et qui purgarunt sua crimina facta per ignem,
 Romanæ Ecclesiæ, quam spiritus ille gubernat,
 Assiduis precibus, suffragijsq; inde piorum
 Iam puras animas, mundaq; tenere coronam,
 Et venia pænis releuatas sanguine Christi,
 Cernentesq; Deum vissuras corpora, quando
 Saluator iudex concedat præmia iustis
 Christus: tunc viui cineres, & corpora surgent,
 Atque arida ossa simul consurgent pelle reuincta.

Labore improbo.

Quid foelicius La-
tino.

Garnata flagitatio
Magistratus, &
optimates omnes, et
regæls ministri ex
optarunt.

Omnes ad vñu Phi-
lippi mandatū sunt
exequenti.

Saduceorum error.

Reges fidem catho-
licam operibus com-
probarunt viua ten-
nuisse.

Purgatorium tægit
quia nihil immun-
dum intrabit in cœ-
lum.

Vnicuiq; secundum
merita.

Quia Dominus sur-
rexit.

Nihil certius esse
credimus catholici.

AD CATHOLICVM PHILIP.

Poeta catholicus. *Omnia catholico dixit sermone Latinus,*
 Pontifices. *In tumulisq; dedit ponenda hæc carmina regum:*
 Omnes, principes & curiales. *Quæ videre p̄ præses, proceresq; ducesq;
 Indicibusq; tuis patuerunt digna sepulchris.*
 Pontifices sancti donarunt iure corona,
Versus catholicos, mirati & regia dicta:
 Omnes probarunt. *Quæcunq; & numeris cecinit tunc clara poeta,*
 Mirum nã nihil dixerunt concionâtes *Pontifices sancti retulerunt ordine ad unum:*
 Episcopus & Archiepiscopus quod nō carminibus cōtineretur. *Vt credas ipsos docuisse, vt scripta Latinus*
 Diceret, & caneret afflatus numine vates.
 Carminibus populo resonaret is ore rotundo,
 Omnia pie scripsit. *Quæ tunc pontifices dixere ad pulpita docti.*
 Perinde ac si ipsos cōtionantes audisset prius. *Et tandem vati referuntur carmine grandi*
 Reges catholici, Carolus, materq; Philippi,
 Induperatrix Isâbel clarissima nato,
 Et princeps coniunx virtute excelsa Maria,
 Enumerat omnes. *Fernandusq; puer cælo, mundusq; Ioannes,*
 Duæ filia trãslata *Regina & Leonor, fratri coniuncta Maria,*
 Reges Catholici. *In templis iuncta & regina Ioanna, Philippus,*
 Finalis causa. *Fernandusq; potens, Isâbel sacra per orbem,*
 Lux perpetua luceat eis. *Vt iuncti in terris, cælis regnare beati:*
 Requiescât in pace. *Creduntur, vere visuri & corpora viua,*
 Amen. *Gloria sic Christo iunctis sine fine futura est.*

FINIS.

30 IN

Granatenses Catholicæ Ma

trona, & deuotus sexus fœmineus regalibus corpori-
 bustimētes trāsferēdis, iāiā profecturisbñ dicebāt, Chri-
 stiano affectu mira de itinēre, tū de ductore dādo, Ma-
 trē Garnatā interrogabāt: quibus Garnata catholice,
 & pie miro seruato decore respōsum dedit aptissimum:
 Philippū quoq; gesta sua Christo accepta retulisse doce-
 bat epitaphiū in tumulo tertio à Magistratu Granatēsi
 in calle Illiberio erectum Augustē ad diuum Iacobum,
 quod omnibus fuit gratissimum. *Matrona.*

Va via corporibus dabitur Garnata regēdis?

Catholicis ductor quis pia mater erit?

Spiritus hæc sanctus deducet corpora regum

Qui sancte ciues mouit in vrbe meos.

Cœlesti hac aura ducti vixere beati

Catholici reges, dum pia iura dabant:

Spiritus & sanctus ductabit funera, cursus,

Ut possint templis intemerata dari:

Angelus & Domini comitabitur agmina pompe,

Quiq; vias planas mentibus esse iubet:

Implentur valles virtute, & nomine Christi,

Colles crux humiles regibus alma dabit.

Ductricem ferri misit charitate Philippus,

Regia quo Christus corpora faustus agat:

Numine quo afflatus veneratur & ossa Philippus,

Qui sancta autori scit referenda Deo:

Ciues.

Garnate pia, & ca-
 tholica responsio.

Spiritu sancto du-
 cti regnabant.

Qui omnia docet.

Allusio ad angelū
 Raphaelē qui deduxit
 Tobiam.

Allusio, & elegans
 periphrasis ad illud
 omnis vallis imple-
 bitur, & omnis col-
 lis humiliabitur.

Spiritu sancto affla-
 tus deo cūcta refert
 accepta Philippus.

Regis officium ca-
 tholicum.

Hanc crucem argē-
 team sacello regio
 dedit Philippus cor-
 poribus regalibus
 transferendū.

In templo diui Lau-
rentij.

Qui placuit patri fi-
lius dilectus.

Accipiet foelix tandem, iungetq; sepulchris,

Aeternam requiem Rex petet assiduus:

Quam Deus omnipotens miseratus funera, sacris

Per Christum dominum regibus ipse dedit.

Multum Regibus
debetur vix referen-
dū.

Vel gentes parenta-
bant sumptuose.

Philippus Caesares
parentum superat
honore.

Mos seruandi cine-
res.

Ad caelum vsque
erecta videbantur
Mausolea.

Et tandem peribāt
miseri.

Vel Philippus dig-
nos regibus honores
nō reddet, nisi Deus.

Fecit quod potuit
Philippus.

Catholica tēpla Ro-
manae Ecclesiae.

Christus cogitatio-
nes nouerat.

Reddit causam.

Philippo inuictissimo Dei

gratia Hispaniarum regi honores regalibus corporibus
redditos deberi iuste, & catholicè, ciues Garnatenses re-
ferunt, & Romanorum exemplo eorum habendam esse
rationem probant, quorum beatas animas à Deo opti-
mo, maximo caelo donatas esse fideles crediderunt.

Vidquid in vrbe tua possint promittere
ciues,

Debetur generi sūme Philippe tuo:

Si memor officij Rōana potētia Caesar

Corporibus patrum mira sepulchra

Ossaq; lecta cadis celsa tenuere columna, (dedit:

At sorpsit mentes Tartarus in Barathrum.

Hoc Rex iure colis victura haec corpora: Christus

Venturus requiem quis Deus ipse dabit.

Regibus Hispanis dignas persoluere grates

Non possunt reges, reddidit ecce Deus.

Corpora dignatus Romanis condere templis,

Vinas ast animas iunxit amore sibi.

Quas vixisse pie, iuste sobrieq; videbat,

Sectantes Christum per sua regna Deum.

Catholicæ Ioannæ Hispaniarū Regina, & filij inuictissimi, & catholici Casaris Caroli Quinti (qui Euāgelicæ religionis protector, Hæreticæ prauitatis depulsor, iustitiæ, & veritatis cultor extitit maximus) corpus regale Catholico, & regio honore celebratum ab oppido Huiuste, à Garnata vero Imperatricis Catholicæ Isâbelle (quæ Reginarum sui sæculi charitatis exemplar unicum, & religionis fuit habita) regia ossa Philippū Catholicum parentum duorum filium dignissimū ad diui Laurentij templum, Imperio, & potestate regia vtrinq; transtulisse docebat epita-

phium, & omnes ad eorum honores vehementer

exortabatur in tumulo extra urbem

ē regione portæ Illiberiæ.

Et ora, quæ in terris duplex diuiferat urna,

Catholica hæc iunxit Rex pius, hora, locus.

Induperatorum repetitur iustapiorum

Coniugis, & Caroli corpora

iuncta duo.

Carolus ille fuit Castellæ ad regna sepultus,
Illibera Isâbel regia templa tegunt.

Honor catholicus catholicis corporibus redditur.

Par clarissimum.

Euangelicæ religionis protectores.

Illiberis Garnata.

Syllana è turri Regina Ioanna Philippi,
Garnata ad tumulum fertur & ipsa viri.

Inuida mors potuit iunctos disungere vita,

Coniunctos caelo quos tenet ipse Deus.

Mortua qui vita est rouocabit corpora Christus

Ad vitam iure hos Rex veneratur auos.

Ossa hæc lecta patrum coniungit honore Philippus,

Et venerans digne religione colit.

Quis non ore suos, animis quoq; corpore reges,

Catholicos celebret? qui coluere Deum?

Prima regalium corporum

Translatio. Qui principes, & Magistratus regalia corpora ab regia spelunca in tumulum humeris extracta in eodem tumulo collocarunt, ut Rex Catholicus iussit honore regio, & Catholico illic celebrari.

(55)

Acra, Casarea, & Catholica Maiestas Philippi (qua pietate in parètes fuit) personas mandato regio designauit, ut in regiam speluncam intrarent, atque inde cū regia solennitate Imperatricis Catholice Isabelle matris suæ fœlicissima, & Catholica Principis Mariae cōiugis, & simplitiū Ferdinandi, & Ioannis fratrum regalia corpora humeris educerent ordine.

Animas nō tangit
mors sed corpora.

Philippi pietas regi-
bus omnibus exem-
plum futura.

Ossa Catholica ve-
neranda.

Ingressus est illustriss. D. D. Petrus à Deça regali
in foro præses, qui catalogum à Rege missum mani-
bus gerebat, Vt munus, & officium corporibus rega-
libus præstandum vni cuique verbis regis indiceret.

¶ Illustrissimus, & reuerendissimus D. D. Petrus
Guerrero Archiepiscopus Granatensis.

¶ Excellentissimus D. D. Ferdinandus Enrriquez de
Ribera Dux, vulgo de Alcala, cui corpora regalia
transferenda Philippus commiserat.

¶ Illustrissimus. D. D. Franciscus Delgado Montesia
Episcopus, cui translatio, & sacra pompa celebranda
inter vias usque ad diui Laurentij templum ab eo-
dem Rege commissa est.

¶ Illustrissimus D. D. Franciscus Blancus Malacen-
sis Compostella designatus, qui contionaturus in re-
galibus exequijs, & rem diuinam factururus, Philip-
pi mandato venerat.

¶ Illustrissimus D. D. Loysius Hurtado de Mendoza
Comes de Tendilla, arcis Alhambrae custos, & rel-
iquiarum sanctarum in sacello regio clauens tenens,
& Garnatae Dux.

¶ Admodum illustris D. D. Licenciatus Didacus à
cuniga auditor regius antiquior.

¶ Admodum illustris doctor Cogollos auditor regius.

¶ Admodum illustris Licenciatus Franciscus à Murga.

¶ Admodum illustris Arenalus à euago pro Philip-
po Garnatae prætor.

¶ Admodum illustris D. D. Loysius à Corduba aquilifer Granatensis.

¶ Et D. Franciscus de Parias regius Capellanus.

c ¶ Et D. Benedictus à Rios Capellanus regius.

¶ Custodes regij quos appellant de Espinosa.

¶ Ioannes à Carral, Antonius à Sarabia, Didacus ab Espinosa, Garcia del Herena, qui nunquam à quatuor columnis tumuli recedentes apertis capitibus astiterunt, ac per totam noctem alternatim peruigiles regalia corpora asseruarunt.

¶ Auditores etiã regij his accesserunt, qui humeris ad tumulũ regalia corpora portarēt, et de nũero magistratus.

¶ Admodum illustris D. D. Loysius à Corduba Granatensis Aquilifer commendatarius diui Iacobi cruce insignitus.

¶ Illustris dominus D. Franciscus Zegri.

¶ Illustris Antonius à Peralta.

¶ Illustris D. D. Martinus à Loaysa cruce diui Iacobi insignitus.

¶ Illustris dominus D. Hieronymus à Montaluo Hispanensis executor maior diui Iacobi cruce insignitus.

¶ Illustris dominus D. Gabriel à Montaluo cruce diui Iacobi insignitus. Portabatur regalia corpora quatuor arcis, ligneis tribus, at Catholica Imperatricis plũbea, regio ornata à præside cõpositis, sed duæ, ubi duo principũ simplicitia corpora uehebatur, albis vestibibus erāt induta, quæ cãdorem, & munda Deo corda al

bedine sua significabāt: Hōc ordine regio sub stēma
tis Philippi ex summa regalis tumuli restudine pēdē
tibus fuerūt deposita, atque inter orādum collocata.

¶ Ferdinandus Mendez publicus tabellio ingressus
qui cum pratore de translatione fidem fecit.

¶ Ingressus admodum illustris D. D. Alfonso de Ro
jas regius Capellanus maior, regalia corpora per eū
dem tabellionem Duci, & Mentesia Episcopo tra
didit, & se deposito absoluit.

23 Catholicæ Ioannæ Hi-

spaniarum Regina regalis corporis
pompa Regia.

20 SECUNDA TRANSLATIO. 22

Adē Sacra, Casarea, et Ca
tholica Maiestas Philippi
iussit, ut idem Præses, Dux,
Archiepiscopus Granatensis,
Mentesia Episcopus, Mala
censis Episcopus Compostelle
designatus, Comes de Tendi
lla, & omnes alij, qui primæ

translationi regalium corporum interfuerant, in regia
translatione Catholicæ Ioannæ Hispaniarum Regi
ne præsentēs essent ad vnum, & eadem solennitate

per prætorem, & tabellionem publicum Capellano ma-
iori, & regijs Capellanis corpus regale sepultura man-
datum traderetur.

¶ Tunc admodum illustris dominus D. Bernardinus
Manrique, & omnes illustres dignitates, & illu-
stres domini Canonici cum omni sancta Ecclesia
pompa, ut moris est exequias, & vigilijs sacras cele-
brarunt: pontifices cum capellanis regijs, & Magi-
stratus præsentis, regia solennitate per prætorem,
& tabellionem facta, iuxta Catholicum Philip-
pum in eadem regia corporum regalium spelunca, præ
grandi tumba cum corona regali super imposta, can-
toribus innumeris responsa, & requiem æternam,
& lucem perpetuam à Deo donandam canentibus,
Catholice collocarunt.

Facte, & transacte bis Rega-
lis translationis Garnate summa per brevis: per
eundem Magistrum Ioannem Lati-
num Garnatensis adole-
scentie modera-
torem.

¶

iii ?

**IN TRANSCRI-
PTIONE CORPORVM RE-**

*galium Epigrammata per magistrum Ioã
nem Latinum Garnatæ Adolescen-
tiæ moderatorem.*

**REGALIS TUMVLI TITV-
lus circumductus.**

**IMPERATRICI
ISABELLÆ CATHOLICI IM-
PERATORIS CÆSARIS CARO-
LI QVINTI VXORI CATHOLI-
CÆ: PHILIPPI INVICTISSIMI
MATRIS FELICISSIMÆ: PRIN-
CIPIS MARIE PHILIPPI DEI
GRATIA HISPANIARVM.
REGIS CATHOLICI LVSITANIÆ
SPLENDORI, ET GLORIÆ:
DVOBVS FERDINANDO, ET
IOANNI PARVVLIS, PHILIP-
PI FRATRIBVS MVNDO COR-
DE DEVM VIDENTIBVS.**

C

*Reges Hispaniæ ca-
lumen Catholici.*

 In fronte tumuli Epita-

phium reges victuros asserebat, quorum
 corpora regalia iure optimo, regio, &
 catholico honore venerari oportere
 significabat, pro quibus san-
 ctè & catholicè Roma

na mater orat Ec

clesia.

Fides Christiana,
 quæ veritate Chri-
 sto nititur.

Idem numero con-
 surgent.

Credo quod redem-
 ptor meus viuit di-
 xit exemplar patie-
 tiæ Iob.

Ratio propter quâ,
 Enumeratio.

Gemini fratres Phi-
 lippi.

Christiana fides tu-
 tissima.

Vident Deum bea-
 ti facie ad faciem.

vr Felicia, & vera
 gaudia.

Conclusio.

A viuentibus ho-
 nor regibus vel mor-
 tuis debetur, nam in
 Domino viuunt.

Oratio Ecclesie Ro-
 manæ, & catholice

Iui in carne sua reges consurgere de-
 bent,

Idem, non alij, quod docet alma fides.

Ossibus his proprijs surgent, & pella re

uincti,

Corporaq; intrabit regia uia cohors,

Carolus, Isâbel, iunctiq; Ioanna, Philippus

Princeps nostra simul, paruaq; turba duo.

Gaudentes, Dominum comitati in luce videbunt,

Namq; redemptorem viuere crediderant.

Fœlices animæ gaudent, cœloq; locatæ

Iam cernunt Christum, quem pepere sibi.

Quare hæc ossa pio iungenda, & carmine sacro,

Tollenda in cœlum laudibus in numeris,

Quodq; decus terras reges meruere regentes,

Corporibus reddit nunc pia nostra fides,

Orat lege Deum Romana Ecclesia sacra,

Regibus aternam donet ut his requiem.

Ferdinando & Ioanni Philippi

Fratribus mundo corde Deum videntibus Epigramma.

Ad pedes regum beatos mūdo

corde principes Deum videre docebat

Epitaphium Lectoribus gratissimum.

(53)

*Implicitas Domino grata est mēs
sana, voluntas,*

*Cor mundum nunq̄ despicias ipse
Deus.*

*In terris Christus paruos per sæpe
vocabat,*

Cæleste his regnum dixerat esse

datum.

Hac Caroli nati quamuis clauduntur in verna,

Inspiciunt animi simplicitate Deum.

Nam gemini fratres cælesti in sede Philippi,

Regales fulgent sydera clara polis.

Fernandus maior regnat, paruusq̄; Ioannes,

Corpora iungenda expectat uterq̄; Deo.

Infantes mundos, Christus quia munda videbat

Corda super terram, cæpit ab orbe sibi.

C ij

*Infantes simplices
sicut columbe, cor
mundū suspicit Do
minus. Apostrophe.
Orandum est, vt sit
mens sana in corpo
re sano.*

*Allusio ad illud si
nite paruulos veni
re ad me.*

*Vt gemini in cælo
fulgent.*

*Nisi efficiamini si
cut paruulus hic, nō
intrabitis in regnū
cælorum.*

*Beati munda corde,
quoniā ipsi Deū vi
debunt.*

Imperatrici Catholicæ Epigrā-

ma. Ad sinistram tumuli partem mortem per
 primum de terra parentem, vitam vero per
 Christum de cælo cælestem patrem mi-
 sericordiae, reges vitam cōsecuturos,
 & agiles surrecturos, ratio-
 nem optimam Epita-
 phium canebat.

(88)

Christus primus re-
 gnū calorū docuit
 querendum.

Primū regnū celo-
 rū quaesierunt Ca-
 tholici.

Quid Deus loquere
 tur ad reges audie-
 bant, ut officiū fa-
 cerent.

Beatorū corpora cū
 animis regnabunt.

Iure optimo Philip-
 pus corpora cōiugit.

Corporū ad propria
 sepulchra trāslatio.

Vox Christi venite
 bñdicti patris mei.

Cælū, & terra trās
 ibunt, verba autem
 mea non.

Sapit Philippus ca-
 tholicè.

N cælis sedes quærebant numine docti
 Primum catholici, qui tenuere fidē.
 Cælesti hinc reges regnantes ordine re-
 gnum

Cælorum regnis præposuere suis.

In terris Christum regem tunc mente videbant,
 Ut regere imperio sobria regna daret.

Hinc animi regnant, regnabunt ossa, Philippus
 Regia corporibus iure sepulchra parat.

In duperatricis matris, tum coniugis ossa
 Ad tumulum patris colligit: & cineres.

Garnate cedit coniuxq; Ioanna Philippo,
 Syllana è turri quam Lybitina feret.

Accipient vocem, benedicti à patre venite,
 Accipite, en, iuncti regna parata pijs.

Viuus sermo Dei est, hæc Christus dixit in orbe,
 Sic docet alma fides, iusta Philippe facis.

Imperatrici Catholicæ Epigrā-

ma. Ad sinistram tumuli partem mortem per
primum de terra parentem, vitam vero per

Christum de cælo cælestem patrem mi-
sericordia, reges vitam cōsecuturos,

Et agiles surrecturos, ratio-
ne optima Epita-
phium canebat.

(35)

S cessit morti, vitę qui iura re-
soluit,

Qui Domini legem soluere sic
voluit.

Hinc documenta damus terreni
heu morte parentis,

Cælestis vitę reddimus indicia,

Corpora non animæ tellure ex matre resurgent,
Regum tunc animæ cœlitus aduenient.

Iudicijq; die, cum Christi iusta voluntas

Fiat, catholicis gloria tunc dabitur.

Carolus, Isâbel, iunctiq; Maria Philippi

Consurgent agiles (vita iugata Deo est)

Ergo hæc ossa simul tumulantur iure piorum

Regum, quos cœli iusta corona manet.

Catholici ad vitam venient, et sanguine Christi

Accipient sedes iudicis ore datas.

C ij

Argumentū epigrā-
matis, cui initium est
in cœlis, hoc leges.

Ad dexterā partē
tumuli reges regnū
cœlorū Christi ver-
bis primū quæsiisse,
Philippum iuste et
catholicē corpora re-
galia honore fuisse
prosecutum mōstra-
bat Epitaphium.

Adā primus de ter-
ra terrenus.

Christus secundus ho-
mo de cælo cælestis.
Et documenta da-
mus quasimus origi-
ne nati.

Carnis resurrectio
Corporum, non ani-
marum resurrectio
dicitur.

Christi iudicis volū-
tas.

Corporum agilitas.
Iunctis coniugio se-
pulchra iuncta mi-
rè dantur.

In domo patris mei
mansiones multe
sunt. Verba Chri-
sti.

Regibus Catholicis Epigrā

ma. Regibus catholicis non posse res gestas referri acceptas, in regno Garnatae Hispanis multa cum cinium lætitia corpora celebranda, quorum animas in cælis gaudere catholici credimus, docebat Epitaphiū in columna tumuli dextera.

(85)

Ferdinād^o et Ysabel secundum deum reges catholici regniū Garnatæ catholicū reddiderunt.

Quando par pari referre non possunt pro viribus parētāt, Maurorum, & Hæreticorum, Iudeorūq; ex actores catholici fuerunt.

Templa sanctorum erexerunt, & xenodochia.

Ciues beneficij memores accepti regalia colunt corpora. Cum lætitia facta parentatio Catholicis.

Servitiū ex animo factum.

Gaudium in cælis de vno peccatore conuerso nedum.

*Ratia nulla potest regi vel morte rependi,
Sanguine qui regnum reddidit ipse suis.*

Acceptum referent Hispani his regibus unum,

Catolica in populis quod viget alma fides.

*Quis referet Mauros? exclusa & dogmata sectæ,
Vrbibus Hæreticos? regna redacta Deo?*

Templaq; sanctorum regali more per urbem?

Hospitia infirmis? pauperibusq; domos?

Hinc alacres ciues celebrarunt regibus ossa,

Iustitiæ memores quam coluere pij.

Si celebrant animas conuersas gaudia cæli,

Latitia hos reges concelebrare licet.

Philippo Catholico Epigrā

ma de templo regibus parato, ubi ciues Granatenses interrogant, quibus Areualus à Zua zo admodum illustris prator exactā rationem reddidit.

IN COLUMNAM TV-

Mag.

muli sinistra.

Corpora quo regum remouentur & ossa piorū?
 Quis locus ad cineres aptus in orbe datur?
 Quæstructura valēs venerādos claudere reges?

Quæ capient urnæ? quæ monumenta colent?

Regis opus templum nostis, quod gentibus vnum,
 Prodigium mundi Sol videt, astra tegunt. Prator.

Ingens, Augustum, latis sublime columnis,

Res non visa viris, nec memoranda mihi.

Artibus excissum, quas non Vulcanus amārat,

Regia cum Solis claruit orbe domus.

Non aurum, non sceptrā, duces, non arma, Philippe,

Artificesq; tuos nouerat ignipotens.

Diui Laurentij dictum de nomine regi,

Orat ubi, & sacram rem facit assiduus.

Corpora digna loco coniungit, & ossa Philippus,

Nec mens expleri regis honore potest.

Illic & tumulis, illic decorata sepulchris

Claudit Maiestas officiosa Deo. Mag.

Omnia iusta facis, sequimur te, Auguste Philippe,

Tu sequeris Christum, quem colit alma fides.

C iiij

Nō alius quam rex
 qui potest etiam alie
 re exercitum.

Non nisi Romanę
 Ecclesię tēpla, ubi
 corpora regalia con
 duntur.

Allusio ad illud Ho
 ratij in arte poetica
 Non auribus audi
 tum, nec oculis vi
 sum, ingenium supe
 rans Opus.

Regia solis erat.

Hyperbole.

Philippus potentissi
 mos quondā Reges
 superat.

Laurentio dicatum
 sancto, Philippi re
 ligiosus secessus.

Omnia minora quā
 pro Regum meritis
 Philippo videtur, tā
 tus amor pietatis est
 in reges catholicos.

Gradatio elegans,
 Dux vitæ nostrę
 Christus.

Catholicis regibus, Epigrā-

ma. Omnia Christianis sancta Christum Deū
sanctum dedisse, & regnum cælorum vim
pati, reges se ipsos vicisse Catholicos,
Philippum fecisse sancte doce-
bat Epitaphium in colum-
na tumuli sinistra.

(33)

Sanctā matrē Ec-
clesiam spiritus san-
ctus regit, quæ san-
ctos parit in Chri-
sto filios.

Se ipsum vincere om-
nium victoriarū
prima.

Operati sunt insti-
tutum se vincebāt.
Cælorū regnū vim
patitur, violenti ra-
piunt.

Reginæ in se violētæ
Regressio elegans.
Ratio.

Vel ossa, & cineres
pios mouent Reges
ad honores.

Corpora animis iun-
gēda in vitā eternā
Tūc facie ad faciē.
Philippus rex catho-
licus verē theolo-
gus vinit.

Acros sancta docet Romana Ecclesia
reges,

Quæ sancta est mater, sanctus &
ipse Deus.

Sanctæ sunt leges, Christus sancte omnia fecit,

Pontifices sanctos, sanctaq; templa dedit,
Sanctè vixerunt reges, cæloq; potiti,

Regnaq; vicerunt se, sua iura Deo.

Vimq; sui, matres reginæ in vota tulerunt,

Victrices, victæ regna beata colunt.

Vincere qua poterant animos, victoria prima est:

Palمام vincentes se, tenuere suam.

Isabel natum, vicitq; Ioanna nepotem,

Hos rex incendit victus amore rogos.

Hoc arida ossa pio vicerunt iure Philippum,

Corpora qui ambarum vira futura sciat.

Et regnare animas, facie ad faciēq; videre

Scit Christum, in terris quem coluere, fide.

Imperatrici Caroli,

Principi Philippi coniugi, Ferdi-
nando, & Ioanni mundo cor-
de Deum videntibus.

(53)

EPITAPHIVM AD PE-
des tumuli in columna dextera.

Arnata Isábel genitrix veneranda
Philippi,
Quae Augusti Caroli coniugis una
fuit:

Princeps & soceros comitatur funere
reges,

Catholicis pariter iuncta Maria venit.

Regales pueri, radianti in sede Ioannes.

Fernandusq; duo sydera facta Deo,

Ossaq; iungendis remouentur sacra sepulchris,

Regibus Illiberis seruit amica suis.

Vt iuncti è terris surgant, viuantq; coëni,

Fœlices videant sic sine fine Deum.

Iusta hæc causa grauem mouit pietate Philippum,

Vt patris, matris, coniugis ossa colat.

Enumeratio rega-
lium corporum.

Philippi inuictissi-
mi coniux.

Fratres Philippi.

Modus quo pacto.
Garnata.

Causa propter quã.
Vera fœlicitas.

Omnia Philippus
catholico facit con-
silio ductus.

Viator interrogat, Genius bonus respondet.

REGI, CUI OMNIA VIVVNT,
Reges catholicos vivere docet Epitaphium.

Viator.

Christiana & ca-
tholica.

Genius bonus.

Christiana pietas.

Genius, Bonus

Elegans periphrasis
A dño suspensas ha-
bebant rationes.

Vera vita.

Regis catholici offi-
cium.

Viuorum & mor-
tuorum.

Epilogus.

Apostrophe.

Requiem eternam
dona eis dñe viator.

Spes Catholica.

Catholicos spes cer-
ta, vera fides, chari-
tas cū deo cōiungit.

Idem numero.

ossa

Eligio in terris veneratur corpora rite?
Qua in cælis animas credidit esse
pie.

Regum catholicū: reginæ & principis

Succedunt tumultis religionis suis?

Viuunt qui in Domino fati cessere beati,

Omnia cui viuunt, viuere ne dubites.

Dic, age, qui reges? quæ nomina? regna virorum?

Reginasq; refer, quæ pia vita fuit?

Carolus, Isàbel, coniuxq; Ioanna Philippi,

Ad soceros princeps sacra Maria datur.

Catholicam vitam vixerunt, cælitus omnes

Pendebant, populos hæc docuere suos.

Regia gesta tenes, sapiens orare memento,

His requiem dia det pietate Deus,

Viuite fœlices anima, requiescite & ossa,

Vos Christus iudex gloria vestra manet.

Ibitis in cælum vestiti pellibus, idem,

Quos spes, & charitas rexit, & alma fides.

Catholicis regibus Epigrāma.

catholicum. Christum dominum nostrum post mortem viuum reges catholicos post mortē etiam victuros ostendere, Epitaphium affirmabat ad sinistra columnæ partem interiorem.

(3)

*Pes hominum vitæ Dominus,
quos morte redemit,
Viure post mortem visus in
orbe facit.*

*Corpora post cineres, regum si-
mul ossa resurgent,
Surrexit Christus primus in*

orbe Deus.

*Inferni portas idem virtute refregit,
Christus reclusit limina clausa poli.*

*Vt qui descendit, ascendit viuus, & ipse
Captos catholicos captus amore tulit.*

*Tunc sic venturus defunctos nomine reges,
Et viuos cælo rursus ab orbe feret.*

*Nam Christus iudex veniet, cui sola potestas
In cælo & terris est data iure Deo.*

*Christus Dominus.
Resurrectionis pri-
mitiæ.*

*Argumentum epi-
grāmatis Thema ge-
nerale.*

*Verus homo Verus
Deus Christus.*

*Attollite portas præ-
cipes vestras.*

Allusio.

*Qui descendit, idem
est qui ascendit,*

Mira charitas.

Allusio.

*Captiuam duxit ca-
ptiuitatem.*

*Ad terram, quæ vi-
uentium est, vbi vera
bona.*

Potestas Christi.

Imperatrici Catholicæ Epi.

Non casu Philippum Catholicum regalia
 corpora transtulisse, atque reges viuere pro
 babat Epitaphium ad columnam
 inferiorem dextrorsum.

(35)

Fides catholica Chri
 stianos gubernat.
 Iure optimo Philip
 pus reges catholicos
 honore prosequitur,
 vt par est.

Vnera bis regum sacra ratione
 mouentur,

Non casus animos, sed regit
 vna fides,

Catholicosq; sua decorat charita
 te Philippus,

Quorū corporibus digna se-

pulchra parat.

Non casu, sed Dei
 nutu.

A simili.

Allusio.

Regi cui oīa viuūt.

Finalis causa.

Elegans regressio.

A Philippo coniun

ctā corpora regalia.

Venite benedicti ite

maledicti vox Chri

sti futura.

Non fortuna pia hac deuoluit copora, reges

Vinos coniungit cœlitus ipse Deus.

Carolus vt viuūt, genitor viuūtq; Philippus,

Isábel viua est, viua Ioanna manet

Et Princeps viuūt, fuerat quæ iuncta Philippo,

Ad templum fertur sacra Maria viri.

Ossa pie vt regum, coniunctaq; corpora viuūm

Iudicis expectent rege marita diem.

Hos Christus reges capiet cœloq; locabit

Voce bonos, Orco mittet & ore malos,

Catholicis regibus Epigrāma.

Reges catholicos seruasse Dei mandata ad vitam ingressos Philippum non leuibus causis com motum corpora honore pio translulisse indicabat e regione Epitaphium in columna sinistra. .:

Catholicis vitam, Christūq; videre volentes
 Seruarunt Domini inssa tenenda sui.
 Defuncti in Domino reges regnare beati
 Creduntur: dixit nam veneranda fides,

Reddita vox caelo firmat, quam credimus omnes,
 Catholicos Domino viuere quis dubitet?
 Mandatis morem Christo gessere regentes,
 Hinc viuis caelo gloria iuncta datur,
 Corpora iuncta Deo confurgent iudice Christo,
 Qui dedit his requiem regibus omnipotens.
 Non temere in terris coniungit & ossa Philippus,
 Et cineres patrios colligit ad tumulos.
 Catholica ut regum veneretur mente sacerdos
 Corpora, quæ expectat Christus ab orbe sibi,
 Nam pro defunctis Romana Ecclesia mater
 Pro viuisq; preces fundit amica Deo.

Christimemoria mā data Dei facere per suadet.
 Praesentes, absentes viuebant.
 Regum conuersatio in coelis erat.
 Audiuī vocē de caelo dicentē mihi, scribe, beati mortui qui in dño moriuntur, opera enim illorum sequuntur illos.
 Qui veniet ad iudiciū viuorū, & mortuorum.
 Christus qui dabit requiem.
 Omnia iure optimo facit Philippus.
 Romana Ecclesia sponsa Christi a deo exauditur, quæ non solum pro Christianis, sed etiam pro cismaticis, paganis, hereticis, & Iudæis orat clementissima.

Catholicis regibus Epigrāma.

Mirabilem dominum in seruis suis esse, Philippum hoc
 suppremo regalium corporum honore alios
 reges ad pietatem incendere suadebat
 Epitaphium, quod lectoribus
 arrissit in tumulo alta-
 re versus.

Propter Christū Ca-
 tholica corpora Chri-
 stianē coluntur.

Causa propter quā.
 Delusa gentilitas
 fuit.

Corruptibile inducet
 in corruptionem.

Anima non de po-
 tentia materię quia
 intellectus de foris
 est ait Philosophus.

Diuinam Volunta-
 tem fecerunt pro vi-
 ribus.

Translationis ratio
 redditur.

Philippus ad paren-
 tandam exemplum
 dedit, quia Reges
 aliis religionis exē-
 plum fuerunt Ca-
 tholici.

Eruorum Christi veneratur corpora
 regum,

In seruis Dominum suspicit alma
 fides.

Seruierantq; Deo reges, pietate Phi-
 lippus

Ossa hæc, vel cineres, relliquiasq; colit.

De lusas animas gentes coluere superbe,

Corpora q; indigne nam caritura Deo.

Corpora consurgent: animas nam viuere scimus:

Hinc honor à populis ossibus iste datur.

Catholica Isâbel surget, surgetq; Maria,

Iudicis ad votum vita per acta quibus.

More quidem sacro iungenda hæc regibus ossa,

Regibus exemplum iure futura pijs.

Vt cum catholici memorentur iusta Philippi,

Reges incendat funeris hæc pietas.

CAROLO INVICTISSIMO,
Catholicę imperatrici Epigrá.

Imperatorum par Augustam eisdem artibus
egisse vitam probat Catholicę.

nebris.

Vicit & hunc hostem, mundum, carnemq; rebellem

Isábel: Carolus dum fera bella gerit.

Vxor res gestas, Augustos esse triumphos

Crediderat, vita, lege placere Deo.

Hæreticos fulmen terrens, Maurosq; maritus

Spargebat Christi nomen in orbe sui.

Ambo catholici, cultores virginis ambo,

Et seruire Deo religionē pares.

Romana sedis custodes ense parati,

Iuraq; pontificis præposuere suis.

Ambo corporibus placuerunt, ordine mentis,

Coniugio casti, moribus, ore, fide,

Ossa pię, & sanctę coniugit casta Philippus,

Exempla ut reges casta videre queant.

Reges ad Christum regnis documenta dederunt,

Catholiciq; duces hæc docuere suos.

Militia est hominum, durat dum
vita, per orbem,

Nō visos hostes, quiq; viden-
tur habet:

Inuisa apparent facies, vultusq;
duorum,

Non est visibilis tertius in te

Militia est vita ho-
minis super terram
sententia Iob.

Hostes visibiles, et
inuisibiles habemus

Diabolus inuisibilis
Colluctatio mira.

Animę inimici.

Plusquã Horatios,
vel Curiacios supe-
rassē.

Verus triumphus

In Christo de tribus
triũphauit hostibus

Allusio elegans.

Virginem matrē mi-
ro amore prosequunt

Pontificē summum

defendentes armis.

Castam coniugium

sermo, mores, fides

custodiunt.

Qui docuerit sic ho-

mines, magnus vo-

cabitur in regno

cælorum.

Ferdinando, & Ioanni Caroli,

Philippi fratibus mundo corde Deum vi-
dentibus Epigramma.

Ad vnicū saluato-
ris exēplum forman-
di sumus.

Nisi efficiamini si-
cut paruulus hic, nō
intrabitis in regnū
cælorum.

In baptisate fidē
tenuerunt.

Tyrocinij die Chri-
sto consēpulti in sa-
cramenti verba iu-
rarunt in Ecclesia
catholica.

Arguē. si viri si-
cut paruulificari iubē-
tur, quanto facilius
parui pueri in regnū
intrabunt cælorum
De numero eorum,
qui cum mulieribus
nō sunt coinquinati
Agnū, secuti, quo-
turque ierit.

Virgines fuerunt.
Rapti sunt, ne mali-
tia mutaret intelle-
ctum.

Tēpora, & momen-
ta in Dei potestate.

Humilitatem, & mansuetudinem Deo esse
gratissimam, qui mitis est
humilis corde docet
Epitaphium.

Christus discipulis exemplum reddidit
almum

Vel minima tactis ambitione suis.

Nam vir quisq; puer, iussit praeceptor,
ut, esset,

Si vellet cæli regna tenere Dei.

Angelici infantes, Fernandus, & ille Ioannes
Viuent, Catholicam qui tenuere fidem.

Vera fides pueros monstrat regnare beatos,

Quæ paruos fieri perdocet alma viros.

Cælestesq; choros fratres auxere Philippi,

Seçtantes agnum virginitate sua,

Defunctis mundus mentem mutare nequiuit,

Vita quibus Christi sanguine tincta manet.

Immatura Deo fratrum non Parca duorum est,

Nouit enim uitæ tempora iusta Deus.

Fer-

Ferdinãdo, & Ioanni Catho

licis in cælo regnantibus, Epigramma Catholico
rum filios parentibus respondere, & mori-
bus, & vita docet.

(53)

Vnt gemini in cælo fratres, qui
sidera nautis
Fulgent, quæis visis vnda re
cumbit aquis.
Regnat Fernandus, regnat si-
mul ille Ioannes,
Regnantes cælo spectat vter

q; Deum.

Iusti fulgebunt, vt Sol, quia corpora munda,
Christo & grata sua virginitate placent.

Iupiter ille duos posuisse à vertice Olympi
Mentitus mundo (fabula nota tibi)

Aurum Dij gentum, pedibus nec pergere possunt,
Cernere non oculis. tangere nec manibus.

Quis credet natos Leda fulgere perundas?

Astraq; cælicolis numine dicta Iouis?

Ast Deus omnipotens noster, qui regnat in altis,
Hos humiles pueros viderat esse suos.

Catholici infantes ambos genuere parentes,
Catholica & pietas hos facit esse Deos.

Participes regni cælestis sanguine Christus
Fecerat, isq; Deum posse videre dedit.

Allusio elegans ad
illud Horatii de Ca-
store, & Poluce, si-
mul alba nautis stel-
la recumbit, conci-
dunt venti, fugiunt
que nubes.

Similitudo ingenio
sa. Filij regum iam
regnant.

Virginitas deo grata
Pedes habent, & nō
ambulabūt. Frustra
potentia, que nō re-
ducitur ad actum.
Filiorū Leda fabu-
la notissima.

Castor, & Polux.

Allusio.

Nulla fides habēda
fabulis, & Dijs gen-
tium Demonibus.

Parentum similes.
Fides catholica ve-
ra pietas.

Ego dixi, Dij estis.
Participatione.

D

Ad Excelentissimum, & in-
uictissimū. D. D. Gonsalum Ferdinandum à Cordu-
ba Suesse ducem catholica Maiestatis Philippi à
consilijs, & status regni.

ELEGANS DESCRI-
ptio rerum tum Garnata expostu-
latio de regalium corporum
translatione hac elegia
continetur.

(3)

In expugnatione
Aphricę per Ioan-
nē de Vega, & An-
dream ab Horia.
Corpora ducū ad ve-
sta sunt.

Esperia antiqua qui Hispanas
vexit ad arces,
Et corpus patris, matris &
ossa sua.
Et patris cineres vērōsa per aequo-
ra vectos
Gonsalui magni iungeret ut
tumulo.

Quia rex pius Phi-
lippus parentes tran-
stulit.

Rex Philippus du-
cem suesse nobilita-
uit.

Dies natiuitatis dñi
nostri regalium cor-
porū translationi à
Philippo religiose
dictus est.

Audiat ipse nepos memoranda & iusta Philippi,

Gaudeat armipotens dux pietate sua.

Comprobat ista tibi siquidem pia gesta Philippus,

Regales tumulos accipe quos canimus.

Dux pietate grauis Christi documenta sequutus

Exemplo hoc similis regis es ipse tui.

Virgineu in partu in Romana Ecclesia mater

Cum celebrat, nobis orta incunda dies:

fi

Septaginta addas quincennis mille peractis,
 Tres iunges annos, si numerare velis
 Tunc aderat tempus, cum tolli corpora regum
 Debuerant iussu, summe Philippe, tuo.
 Transcribi voluit fratrum, tunc ossa parentis,
 Principis & cineres coniugis inde sue.
 Garnata in templo multos seruauerat annos
 Deposita hæc regum corpora catholicum.
 Tempore non alio iussit rex corpora ferri,
 Quam quo vita fuit reddita nostra Deo.
 Verus homo, atque Deus visus mortalibus idem,
 Qui portis clausis vidit & ipse suos.
 Ecce ego sum, dixit iunctis, nolite timere,
 Integra membra gero, corpus, & ossa viri.
 Ut tunc surrexit post mortem Christus, & ossa
 Sic regum, & cineres viuere posse notes.
 Hæc spes vera fuit, hæc est victoria Christi,
 Qui mortem vicit filius ipse Dei.
 Surrexit Dominus vere, visusq; per orbem,
 Virtute hac Christi surgere & ossa valent.
 Quo pacto id fecit regis iam concipe mentem,
 Augustamq; piam, quam memorare velis,
 Missit legatos quocunq; & corpora regum
 Deposita in tumulis nouerat esse suis.
 Pontifices venere pij, regisq; ministri,
 Atque, Duces, Comites, Regulus vnus adest.
 Et proceres veniunt multi, quos duxerat ille,
 Grandibus inpensis regia ducta manus,

1573.

Die vigesimo octa
 uo mensis Decēbris.

Regalium corporis
 annumeratio.

Philippi mens con-
 sentanea, & catho-
 lica.

libell

Venit Iesus.

Erant pariter in eo
 dem loco.

Spiritus carnem, &
 ossa non habet.

Mira regis sapien-
 tia, quotendat, vide

Et apparuit Simoni.

Exibat ex eo virtus
 & sanabat omnes.
 Malacensis iā, Cō-
 postelē designatus
 reuerēdisimus Blā-
 co.

Mentesianis reue-
 rendissimus Delga-
 do, Regulus Dux de
 Alcalá.

CATHOLICIS REGIBVS

Depositum fecit ad
modū illustris Mur
ga prætor regius.

Ferdinandus Men
dez tabulas scripsit
d. d. Illustris. Loisi
Hurtado à Mendo
ga comes de Tendi
lla pro Philippo ar
cis Alhambra præ
fectus et Dux Gar
natæ inuictissimus.

Mira gesta Philippi
Iuuat ire, & vide
re inaudita.

Iudices regis incor
ruptissimi.

Illustrissimus Deza
præses.

Arcualus à Zuazo
Prætor admodum
illustris.

Præ grauitate, &
regali autoritate.

Ad dextram forū
regale, ad sinistram
veromagistratus vr
bis incedebat.

Dux de Alcalá.

Cruce per quam re
dempti sumus precio
sa præibat.

Aduēta sunt Vi
cissim à sacello re
gio regalia corpora
proceribus, & opti
matibus.

Expectata dies aderat, funusq; paratum,
Regali in templo regia & ossa suo.

Corpora deduxit præses, dux ipse sepulchris,
Cum prætore, fuit res celebrata pie.

Et tabulæ scriptæ regali lege, minister

Corpora traddebat regia danda duci:

Tunc humerisq; Comesq; forum, proceresq; ferentes
In medio tumuli deposuere loco.

Postquam sacra canens dixit responsa sacerdos,
Reddita pro cunctis hostia viua Deo est.

Pergebat funus equantur & undiq; ciues,
It populisq; frequens inscia turba loci.

Matres, atque viri, pueri, castæq; puellæ,
Mirantur cuncti regia quæq; geri.

Nunq̄ visa suis oculis, nec missa per aures,
Suspiciuntq; ducem, pontificesq; graues.

Extollunt pompas, gratantur iure Philippo,
Catholicos reges qui pietate colat.

Dumq; ea per calles sacra ratione geruntur,
Plenis plebs portis non satiata ruit.

Ordine rectores, rebus qui præsidet vnus,
Consilium regis, patriciq; graues:

Incedunt tristes vultu, tum mente per agmen,
Demissis oculis pergit utrinq; chorus.

Hac nostri ciues, illac & curia tendit,
Consulti iuris, causidiciq; forum.

Christum sectantur, vexillum regis adorant,
Insequiturq; crucem relligiosa cohors,

Conscripti patres, rectores urbis ad unum
 Portabant humeris corpora sacra suis:
 Ad tumulum tandem tardi venere regentes,
 Lecto deponunt ossa colenda suo.
 Quem Garnata suis impensis regia fecit,
 Ut coleret reges, teq; Philippe, suos.
 Ingeminant cantus iterum, psalmiq; canuntur
 Cantores requiem per pia vota petunt.
 Currunt ornata mandentes freno lupata
 Sex mule ingentes presidis imperio.
 Ossaq; sic feretris auroq; tapetibus, ostro,
 Regali & longa veste reposta gerunt.
 Tunc & lecticis componunt corpora patres,
 Et proceres humeris ut retulere suis.
 A dextra, laeva q; faces portare ministros
 Cernas ardentes, qui vehebantur equis.
 Est in conspectu templum Cartuxa vetustum,
 Gens sancti Bruni religiosa colit.
 Dux quibus in saxo Gonsalvus magnus & olim
 Imposuit tectum, fixit & ille crucem.
 Illic nocte duces servant pia corpora sanctè,
 Peruiligiq; vices in statione tenent.
 Iam iubare exorto ducentes regia ritè,
 Ordine consimili pergunt utrinq; manus.
 Et tuba tunc clangens equitum reuocare cateruas,
 Et peditum turmas monstrat adire vias.
 Quadrupedante sonu campos quatit ungula latos,
 Agmine dum longo regia turba venit.

D iij

Magistratus.

Tres tumulos regales & Augustos erexit Garnata.

Illic respōsum presbyteri, cantoresque cecinerunt.

Tunc acceptis lapidibus ministri utrinque equos agentes comitabantur.

Hoc ordine iter facturi, ne et ignis regalibus corporibus abesset victuris.

Gonsalvus à Corduba Sueffe magnus Hispaniarum dux Cartuxæ veterem domum monacis dedit, & illam sanctam super montem crucem erexit primus. Equestre regis satellitum tuba accitum comitabantur leuis armaturæ equites cum duce.

A Philippo missam
 hanc crucem argē-
 team portabat. d. d.
 Hieronymus de la
 Cerda capellanus re-
 gius Illustriss. Ga-
 brielis à Corduba fi-
 lius.
 Protopopeia, id est,
 persona descripto.
 Garnata iniuriam
 cū ducibus Philippi
 exposulare visa est.
 Propter forum re-
 gum ubi ins omni-
 bus dicitur.
 Garnata regibus ca-
 tholicis fida.
 Tempa incensa.
 Sacerdotes interse-
 ctos.
 Quid semper regib⁹
 suis fidem seruauit.
 Nobilitata Mauro-
 rum rebellionē.
 Si Maiestatē le se-
 lege, crimine possēt
 accusari.
 Quod iniquo animo
 ciues tulerunt.
 Non alius honos
 urbi.
 Permissio.

Orantesq; Deum crux Christi vera rogebat,
 Monstrabatq; vias hac Deus ipse suas.
 Cum subito canos laniata in vertice crines,
 Tunc Matrona potens pergere visa mihi.
 Praesidis incedens vultum conuertit, & urbem
 In se, pontifices, agmina sancta mouet.
 Dumq; ea suspirat, vocesq; ad sydera iactat,
 Talia dicentem regia turba notat.
 Quae gentes, quae regna rego Garnata, Philippe,
 Exhausta in Mauros perfida bella mihi,
 Corpora quae custos regum seruare solebam,
 Reliquias, patrum non finis esse tuum.
 Quid feci infelix: in te quae foedera iunxi?
 Hereticis unq; num sociata fui?
 Non ego cum Mauris tunc Christi excindere nomen
 Impia iuravi, heu bella cruenta tuli.
 Postquam catholici Ferdinandus, & illa virago
 Me Isábel Christo reddidit ipsa Deo,
 Semper fida fui Carolo, Regiq; Philippo,
 Quae in caelis vinis, fida Ioanna tibi.
 Et laceros vidi natos, mea viscera nuda,
 Hereticas sensi, sacrilegasq; manus.
 Si Maiestatem conspirans iura, Philippe,
 Laxissem, nobis an grauiora dares?
 Induperatricem, heu, matrem, tollisq; Mariam,
 Corpora tolluntur gloria sola mihi.
 Transcribas ciues alio, patresq; ducesq;
 Militiam veterem praesidiumq; forum

Funditus hos muros (sic Albam Tullus & olim)

Dirueres, paterer, regia ni raperes:

Carolus, heu, nobis fuerat qui gloria visus,

Regius ecce tuis clauditur in tumulis.

Si mea templa tui fratres, tua regia coniunx,

Si ornaret genitrix, partibus æqua forem.

Solamen vero fuerit vidisse Philippum

Regem lustrantem mœnia lata tuum.

Germanos, Italos, alienas nomine gentes

Vidisti, Gallos, sola relicta tibi.

Non sat erat durum populos lustrasse propinquos,

Regales vultus? ora negasse mihi?

Ad subitos casus, rerum discrimina ad hostes,

Quæ me circumstant tristia fata diu.

Misisti auxilio fratrem, regniq; phalanges,

Instructas acies, regia & arma, duces.

Gratia nulla potest meritis Rex iusta referri,

Nec memorare valet mens pia gesta viris.

At si conspectum possem vidisse Philippi,

Sors mea iam mundi Regibus æqua foret.

Fœlices vrbes, quæ te videre, triumphant

Hispalis, & Bætis, Corduba clara viris.

At mihi qui matrem violens disiungit ab vrbe,

Inuiset quando sic mea regna pius?

Coniugis & cineres nostra qui asportat ab urna?

Cur ciues sperem posse videre meos?

Si decus est regni iustas audire querelas,

Paulisper nostras auribus accipias

*Nobilis Albe rui-
na apud Liuium.*

*Hoc solum poterat
esse solatium.*

*Quia Cordubam, et
Hispalim Bæticas
vrbes visit.*

*Philippi conspectus
satis, ac satis Garna-
te exoptatus.*

*Aduersa vrhis for-
tuna, sed quæ fœlici-
ces habuit exitus.*

*Concilio ab aliari
fœlitate.*

*Propter Gonsaluum
à Corduba magnū
Hispaniarum ducē
Suessæ Gonsaluum
que nepotē inclytos
bello.*

*Et comitē capre qui
Garnate regē Mau-
rum çaguer captiuū
regi Ferdinando tra-
didit Corduba.*

Attentio.

*Hic Garnatæ Rex
Philippus cōceptus
feliciter.*

*Regis generationis,
& patria Garnata,
et principiu est, &
quasi mater.*

*Argumentum.
Hinc rex omnibus
mittis Philippus.*

*Pietas Philippi à pa
rentibus.*

*Hinc animi regis in
signistranquillitas,
& constantia.*

*Patria quasi mater
est.*

*Argumentu à ma
iori.*

*Philippus nec Mau
rorum, nec Turca
rū nec Iudæorū mor
tē desiderat, sed vt
conuertantur, &
viuant.*

*Non catholica ne
ganda, quæ dantur
Hæreticis dono.*

*Pro Hæreticis Ro
mana & Paganis
orat Ecclesia.*

*In duperatricem grauidam gestasse Philippum
Illiberi scimus, (ne tua despicias.)*

Principium vitæ Garnata ex vrbe tulisti,

Hoc hominem cælum te dedit esse suum:

Temperiem gestis miram, rebusq; gerendis,

Quam pie Rex seruas, sydera nostra ferunt.

Iustitia est animi, si Rex tibi sana voluntas,

Relligio & regnis, si in temerata fides,

Catholicis, debes (talem genuere parentes)

Fernando, Isàbel, qui petiere deum,

Vt Carolum patrem regina Ioanna, Philippus,

Mundus Catholicum te quoq; habere queat.

Patrius inde Dei cultus tibi, regibus idem est

Christus & Hispanos, & tua iura regit.

Quod res aduersa, nec te mutare secunde

Tranquillum possint, auctor & aura mea est.

Est patria hæc tandem, charam venerare parentem,

Garnata est genitrix terra beata tui.

In Mauros, hostesq; pius, per cuncta benignus,

Et clemens habitus religione tua:

Vt conuertantur, viuant, qui parcere mirus

Diceris Hæreticis, cur facis ista pia?

Quæ te sola colit, quæ te veneratur in orbe,

Non alia hæc regum claudere & ossa potest.

Quis credet fratres rapuisse ex vrbe Philippe,

Celestes animas, corpora munda Deo:

Fernandus Caroli, matris pars ille Ioannes,

Pulvere pascebat pectus uterq; meum.

Me fugis Isâbel princepsq; Maria relinquis,
 Serviini postquam tempora longa tibi.

Hic honor est habitus nobis? hæc gloria genti?

Hæc referenda meis præmia sunt meritis?

Si concessa mihi non das pia iura Philippe,

Atque oculis facies ista neganda meis:

Si non ossa pio veneranda hæc carmine matris,

Coniugis & cineres (sacra Maria) tue

Quid sperem reliquum? quid nunc optare licebit?

Torquebunt animum regia nulla meum.

His mihi fortunas, curas solabar aniles

Principe cum matre, & fratribus, alme, tuis.

O quoties mens ipsa mali præfaga reuoluit,

Terrificant animum grandia monstra diu.

Pervigilem quatiunt, heu, sæpe in somnia mentem,

Visaq; per longas corpora ducta vias.

Apparent lecti proceres, atque ordine ciues,

In pompa videor sæpe videre duces.

Ardentesq; faces manibus portare ministros,

Atque sacerdotes dicere sacra pios.

Et te conspicio transferri hæc ossa iubentem,

Maiestas turbat tristia corda mihi

Alloquor infælix, repetitaq; verba resumo,

Insana hæc dico tristia fata meis

Dissimulare graues sperastis regia patres,

Atque magistratus, prætor & ipse mei.

Pontifices, grandesq; duces, Hispana propago,

Iniurijs facitis, quæ pia iura negant.

Prosopopeia, & apo-
 strophe.

Inuriæ ex postula-
 tio.

Hic pietatis honos.

De seruitio conque-
 ritur.

Nullam accipit con-
 ditionem.

Pathos, mouet affe-
 ctus mittes.

Regalia corpora o-
 mni honori antepo-
 nit.

Desperat de regio
 honore accipiendo.

Mens humana mul-
 ta præfagit.

Imaginatio facit ca-
 sum.

Qui amant, ipsi sibi
 somnia fingunt.

Somniamus, quod
 vigilantes timemus

Omnia præ oculis
 volitant timētibus.

Nec sopor videtur
 esse sed vultus om-
 nium desideratoris

cognoscuntur.

More hominum.

Omnes per somnum
 alloquitur.

Interrogatio mouet
affectus.

Amantes omnia
vel tuta timent.

Ignorat Diui Lau-
rentij templum.

Quasi verè res aga-
tur.

Affectus mirus.

Aptum nomē qua-
si de viro Fernando
sumpta virago.

Reverum vicissitudo.

Ab in fœlicitate
sua timet.

Amor vnicus ma-
tris est.

Similitudo egregia.

Imaginatio facit ca-
sum.

Pietas mira, quæ vel
ad insaniam redigit
Vehemens affectus

Quod vigilans vo-
luit.

A deo optimo ma-
ximo.

Quid tumuli in cœlum surgunt, cœlæq; columnæ?

Funera quo pergunt, regia cuncta, rogo?

Quis facere audebit regnis, vel tuta timentis?

Factos præsenſi en mater amica dolos?

Corpora quo regum tumulantur, & ossa sepulchro?

Me locus in terris dignior esse potest?

Intrantes alios, voluentes corpora cerno,

Efferri è tumulis ossa colenda suis.

Excitior somno subiro, cineresq; requiro

Catholicos, viso corpora mille modis.

An sit Fernandus victor, sit dia virago

Isabel tumulto corpora iuncta duo?

His etiam timeo mœrens, (fors omnia turbat)

Nomine ne nostro quid patientur aui.

Viuere quæ infœlix videor, non cura relinquit,

Et qui sollicitat pectora nostra, timor.

Tunc pauida amplector clausos, cineresq; reuoluo,

Ad pectusq; premo terq; quaterq; meum:

Atque iterum repeto, penitusq; adiungere nitor,

Quo prænsat natos mater amore suos.

Maiestas grandis regum se ostendit ab urna,

Religiosa tuis patribus ossa refert.

Augusta inspicio, & veneror iubeoq; valere,

Et genibus flexis tunc pia verba loquor.

Defixis oculis, animoq; & corpore grandi

Suspicio, auxilium cœlitus ipsa peto,

Regales anima cœlesti in sede locate,

Sint concessa diu corpora vestra mihi.

Conditæ Garnatæ regali hæc ossa sacello
 Iudicis expectent irrevoluta diem.
 Fælices populi, quæis nunq̃ funera regum
 Commissa, aut cineres, nec monumenta ducum:
 Depositi aut reges, servanda aut corpora, celsis
 Reddenda aut tumulis, aut veneranda tuis.
 Non animam rumpi poteruntq; videre suorum,
 Viscera diuelli, ut pectora rupta mihi.
 Quo fugiam tristis, quæ mundi extrema videbõ?
 Immemor ut vivam, sacra Maria, tui.
 Quæ dura, heu, patria est, quæ gēs tā barbarâ nobis?
 Quæ matris nomen delectat ipsa tuae,
 Ite spes omnes, abierunt corpora Matrum,
 Iam tumulis posthac non decoranda meis.
 Gaudeat & templo, quod condidit arte, Philippus,
 Prodigium mundi surgat ad astra pijs.
 Aurum, vasa, & opes, ostrum mirentur in illo,
 Christicola, Turcæ, barbarâ gens animis:
 Si non te Isâbel, veneranda atque ossa Marie
 Clauderet, en cordi, summe Philippe, foret?
 Carolus ille famet pompis, tumulisq; sepulcris,
 Nomine nobilitat regia gesta suo.
 Terrorem mundi voluisti claudere templo,
 Heretici ut timeant sic monumenta viri.
 Non placitura tibi fuerat structura superba,
 Quæ patris cineres non habitura fuit.
 Hostia vincta Deo si non celebrata fuisset,
 Regibus his vivis machina, quid faceret?

Viuorũ, & mortuo-
rum dies Christi.

Ab aliarum ciuita-
tum fortuna.

Affectus.

Apostrophe.

Vbiq; venerandum

Quid speradũ iam.

Nil est reliquum.

Vno verbo absor-
psit templum.

Nil maius dici po-
tuit.

Carolus terror He-
reticis Mauris &
Turcis.

Sine Carolo sorde-
rẽt lapides structuræ
Satis Catholicæ.

Christum viuum in
templis sanctissimis
sacramentũ adora-
mus. Vsq; ad confir-
mationem seculi.

Philippi pietas.
Templa, quæ condi-
dit Philippus, ha-
beat, nobis nostra
placent, ubi regalia
corpora catholica.

Illic aurum, & ar-
gentum est, & lapi-
des præciosi.

Fama regum catho-
licorum omnia no-
bilitat loca.

Tempus omnia con-
sumit.

Vsq; ad consuma-
tionem sæculi.

Beatos vocat.

Ab honore, & vr-
bis gloria.

Allusio.

Duo fulmina belli,
quia regnum expu-
gnarunt Catholice.

Ingēs propugnaculū

Regibus parendum
in primis catholicis.

Condita sint quamuis paruo tunc ossa sacello
Fernandi, Isâbel gloria viua colit,
Nomina dum regum sic audit saepe viator,
Aurea, & Augusta his marmora nostra putat.
Dum repetit hærens Fernandi gesta per orbem,
Isâbelq; tuos nomine dictat auos:

Immemor est lapidum, non aurum suspicit absens,
Regia sed laudat corpora clausa loco.

Quamq; templa tuis tumulis miranda, Philippe,
Commendet dictis in clyta fama suis:

Garrula dum tollit Fernandi nomen ad astra,
Isâbelq; meæ regia templa notat.

Rex iacet hic, inquit, Fernandus nomine, coniunx
Isâbelque piæ, Catholiciq; duo.

Quid templum miror? Reges moriuntur & orbis,
Christus agit mecum, regibus atque meis.

Viuite sælices Michaelq;, Ioanna, Philippe,
Cernitis æternum sæcula cuncta Deum.

Vos mihi perpetui reges, vos este triumpho,
Fernande, Isâbel, fulmina Marte duo.

Me viui à Mauris cepistis corpora sunt
Solamen tristi tempus in omne mihi.

Præsidium regale, forum, mirabile templum,
Atque magistratus regia cura dedit.

Officio & sancto regni tutela fuistis,
Qua secura meis regibus esse queo:

Quando maiestas hæc mandat summa Philippi,
Cedamus regi, qui pia cuncta facit.

Solamenq; mihi reddenda Ioanna Philippi,
 Catholici in templis ad pia iusta manent.
 His de more pio regalis pompa quotannis,
 Ritè parentabunt per monumenta chori.
 Tuncq; magistratus venient, Regisq; ministri,
 Consiliumq; forum, qui regit arma, duces.
 Atque preces fundet pro cunctis ore sacerdos,
 Hostia viua feret sic mea vota Deo.
 Dum Caroli mater, restatq; Ioanna marito,
 Iungenda his tumulis, & veneranda mihi.
 Hisq; triumphasse, his gestis memorata videbor,
 Inq; malis viuens ambitiosa meis.
 Quam bene consuluit solennia iusta Philippi,
 Qui iussit fieri, & nomine constitui:
 Nam si in visa tuis oculis sum visa, Philippe,
 Nomen maiestas reddidit ipsa tuum.
 Nomen qui referens audiris saepe Philippi,
 Teq; Philippe, meis auribus accipio.
 Sed quia & ipse iacens hac nostra in sede Philippus,
 Auditur templis vocibus assiduus:
 Et responsa chorus renouat mihi sacra Philippus,
 In pace ut cælo saepe quiescat, ait.
 Dum repetit nomen diuina in veste sacerdos,
 Respiro audito nomine saepe tuo.
 Pulueris exigui restaret fratribus urna,
 Ut sacrae Isábel pignus in orbe foret.
 Ut ciues fratrum cineres extare Philippi,
 Garnata memorem teq; fuisse sciant.

Pensatio regia.

Quotannis cõueniunt
 preses, & vrbis pa-
 tres cõscripti ad rega-
 le anniuersarium.

Res fit diuina &
 contio.

Iure optimo semet-
 ipsam solatur.

Ambitio in malis,
 in dolore de raptis
 corporibus impera-
 tricis, & principis.

Solatur nomen aui,
 quod nomen tuum
 refert.

In sacello regio assè-
 due statim primo
 mane pro Philippo
 rem diuinam faciunt
 sacrifici.

Affectus mouet.

Si nepos Caroli.

Pignus memorie
 Regis.

Regem dormire nō
debet.

Per noctē plurima
reges voluunt.

Mens sana Philippi
Si nō dictis, saltem
animo de me men-
tionem facias.

Hoc erit palmarū,
Ne meminisse de di-
gneris.

Verū vbi molestū
non erit, vbi tu vo-
les, vbi tēpus detur,
vbi molestiā ex ani-
mo ex pueris, sat ha-
beo si tunc memine-
ris.

Nec vlla nostri te
capiat vsquā obliuio
Pia, dignā catholi-
co rege, & apta
Christiano viro.

Mulcum in regibus
catholicis est positū

Dextere Dei poten-
tia conterantur.
Catholici verum po-
tiantur amen.

Nec despecta tibi, populis, nec regibus ipsa,
Neclecta Hispanis esse viderer auis.

Scd te ne nostri cura hac vix tangere lecto

Posset, quae reges non finit assidua.

Vestigium matris, nec sacra coniugis vllum,

Nec fratrum saltem pulueris esse iubet.

Pu glica si nostri non digna est cura Philippo,

Garnatam tecum voluere mente potes,

Hoc sat erit misera pectus tetigisse Philippi,

Terrarum dominum sic meminisse mei.

Ne proceres regij videant te noscere Regem

Vrbem, quae matrem non colit vna tuam:

Cum te subducis, cum te fastidia torquent

Regnorum, solus dum tibi iure vacas:

Illic Garnatam parum repetisse iuuabit,

Quae quondam matris clauserat ossa vale

Garnataq; tua faueas Rex inclyte gestis,

Et viuas nostri semper in orbe memor.

Vive, vale, regna, serues tua regna Philippe,

Fernandus princeps viuat & ipse diu.

Annaq; nostra regat regina adiuncta marito,

Perpetuo natos nutriat alma tibi.

Catholicamq; fidem iunctus defendat vterq;

Vt regnum Christi regnet in orbe tui.

Heretici vt pereant, subte pia signa sequantur

Catholici, Christum gens colat vna Deum.

Hac cecinit Domino regum monumenta Latinus,

Orator vates dux bonitate tua est.

Litterulas didicit tecum nutritus in aula, has
 Reddit, quas docuit tunc tua larga manus.
 Soluisti precium sumum, dum fama Philippi,
 Carminibus viues dictus & ipse meis.

Ad eundem Ducē Elegia,

in qua, quomodo, illustrissimus, atque admodum
 Reuerendus praeses, & militia praefe-
 tus. D. D. Petrus à Deza Philippi
 regis mandatum in transla-
 tione regalium corporum
 exacte peregerit de-
 scribitur.

Videas tumulosq; tuos, celsasq; colu-
 mnas,
 Funera sic regem ducere facta tibi.
 Quiq; & auos, patrem, matrem, ma-
 trisq; sorores

Inxisti fratrem cumq; sorore tuum.
 Quaecunq; in pompa, Gonsalui & funere magni
 Fecisti, ut noscas ordine facta pio.
 Translatosq; duces decorasse ut iure Philippum
 Orbis cognoscat, regia gesta ducis.
 Te similem regis templum, sedemq; sepulchrum
 Corporibus patrum dux reparasse scias.

Qui regnum corpore
 vix nonnullis
 translatione dicit
 per comparat
 illustrissimus
 & dicitur praeses
 de iure
 raptus in castris
 ante
 dicitur dicitur
 & hoc
 La facille regis in-
 vix regis
 qui mandata
 xii
 Regia
 Ex praesentio
 P
 Possum
 libere
 Christianum
 Captat docilitatem.
 In diuo Hieronymo
 Philippus Rex du-
 cis fuisse gesta in
 translatione ducum
 nobilitauit.
 Ducis fuisse cu
 re suo mens pia, &
 catholica.

Cui regalium corpo-
rum memorabilem
translationē Philip-
pus commisit.

Illustrissim⁹ Petrus
à Deza præses cōdē
da carmina, & epi-
taphia magistro Io-
anni Latino cathe-
drā moderātī dedit.

Hoc studebat vñ.

In sacello regio tu-
mulū regalē Philip-
pi impensis constru-
xit fabrefactū mire
Funereas lapides, au-
rea ornāmēta, ciuiū
omnium ordinē, &
principum cōposuit.

Totius negotij rega-
lis prora, & puppis
aduotum regis sui vi-
sus est.

Cathalogum à Phi-
lippo præscriptū re-
gis verbis exequēba-
tur præses.

Reuerendissimo Mē-
tesiano, & excellen-
tissimo duci de Al-
cala.

Pompæ caput ponti-
fex Illustrissimus ac
reuerendissimus Pe-
trus Guerrero in sa-
cris.

CATHOLICIS REGIBVS

Scripsimus hoc iussu, mandato & præsidis ipsi,
Catholicis carmē regibus in tumultis.

Qui parens dictis moderātis regna Philippi
Viribus ille suis regia cuncta facit.

Exerit tumulos cælo, celsasq; columnas,
Condidit his regum corpora catholicūm.

Composuit pompas celebrari ex ordine longas,
Præscriptum vt fuerat regis honore sui.

Iusserat vt regum transcribi hæc ossa Philippus,
Nec verbo Deza hoc parcius vlla dedit.

Funera cumq; foro per calles ipse sequutus,
Regiaq; ad campos egit, & agmen adiit.

Ex præfinito cineres, & corpora ferri
Pontifici, atque duci tradidit ille pijs.

Postquam cuncta pius regali more peregit,
Illiberi à porta vertere sacra iubet.

Ad templumq; crucem mirus pietate reduxit,
Christum contemplans sanctius ire suum.

Rite parentare vt præcepit lege Philippus,
Regia sic præses corpora iunxit auos

Edictum regis manibus gestare videres,
Officium iunctis reddidit vnde viris.

Nomine quemq; vocans edixit iussa Philippi
Iudicibusq; duci, principibus populi.

A dextra, lænaq; locum signauit vtrisque,
Iudicibusq; grauem, muneribusq; dedit.

Consedere forum, præses, iudexq; supremus,
Antiquusq; magis, tunc Comes ipse fuit

33 Illustriss. D. D. L. i
 sius Hurtado à Mé
 doça comes Tinde-
 lus reliquiarum cu-
 stos sanctarum.
 Admodū illustris
 Petrus ab Alana.
 Ut cuiq; rex locum
 conceffit.
 Tres pontifices rem
 diuinam fecerunt,
 & responsa dixe-
 runt horis vesper-
 tinis.
 Ad altare sedebant
 pontifices.
 Duo cōsonati sunt
 Tunc Petrus Guer-
 vero Theologus si-
 ne cōtrouersia arte
 distincte, ornateq;
 dixit.
 De Nestore Home-
 rus.
 Benedictio artificio-
 sa rem ob oculos po-
 nit.
 Pastoris munitus &
 officium.
 Res exacte pera-
 eta est cōclamatū.
 A poeta exactum
 morum. nūm pre-
 sidis mandato.
 Ista petitio.

Arcis Tindelus praefectus iure sedebat,
 Claves qui sanctas, reliquiasq; tenet.
 Marchio quisq; loco positus tunc ordine cuncti,
 Post sanctum iudex qui regit officium.
 Et qui deinde locum sortitus rege priorem,
 Sic reliquis sedes est sua iudicibus,
 Sacra, ministerio memoranda & iusta sacerdos,
 Funeraq; & pompam, rite peregit ibi.
 Tres rem diuinam celebrarunt ordine Regis,
 Inssu pontifices, summe Philippe, tuo
 Pontificesq; suo sederunt iure vocati,
 Fecerunt terni, munera, verba duo.
 Sed quia Mentese non dixit lassus, & ager,
 Oravit Petrum, dicere qui poterat.
 Nam Garnatensis perfectus lege magister,
 Orator magnus praestitit officium.
 Bisq; grauis dixit Nestor tunc alter ab annis,
 Dulcius ore seni vox pia melle cadit.
 Responsiq; pio cantatis ore sinistra
 Accepto baculo ter benedixit oues.
 Catholica & tandem regina Ioanna Philippo
 Praeside, quo simili ducta renore, data est.
 Non aliter, fecit vates epigrammata iussus,
 (Catholica ut praeses iusserat esse) sua.
 Hinc petit ista typis excudi digna, sepultos,
 Carmina, quae reges surgere posse canunt.

E

Ad illustrem Dominum An

tonium Gratianum Philippo. Dei gratia Hispaniarum Regi a secretis aptissimum, Graecis, ac Latinis litteris praeditum, et artium liberalium peritissimum, per Magistrum Ioannem Latinum Elegia.

(43)

Exordium à benefici-
cū memoria.

Qui in Privilegio
Austriadis conse-
quendo suppetias tu-
lit

Quo foeliciter vsus
test.

Docilitatē captat.

Elegās metaphora.

Epenthesis figura.

Regressio.

Nontemere.

Vulgo Tordesillas.

Catholica Hispaniarum regina.

Cce iterū munus per te, regisq;
favorem

Antoni, grandem iure La-
tinus amat.

Auxilium des ipse volens, fa-
mamq; poeta,

Prospera contingent omnia

Tunc viuos reges celebravit musa Ioannis, (siculeris.
Surrectura canit nunc pia & ossa Deo.

Reges, Reginas, pueros, regumq; nepotes

Excitat, & cineres, corpora sacra loco.

Induperatorum repetuntur iusta piorum,

Coniugibus dantur corpora corporibus.

Consilio & sacro mittuntur corpora regum,

Vertitur & varijs regia pompa locis.

Syllana è turri efferturq; Ioanna Philippo,

Inuicti Caroli mater amata suo.

Qui tunc Garnatæ tumulo, grandiq; sepulchro,
Sperabat iungi coniugis ossa sibi.

Principis & nostræ fratrumq; , & corpora matris
Garnata efferrî ut filius ore iubet.

Ad templum misit cineres, atque ossa Philippus,
Maiestas patri quod pia condiderat.

Fecisti officium generis, qui nostrâ Philippo
Carmina dum laudas, nobiliora facis.

Per te principibus placuerunt nostrâ viritum,
Per te excusa typis Regia suspiciet

Quid quod grata tuo celebrantur scripta favore,
Carminibus nostris inuidia turba fauet.

Non opis est nostræ dignas tibi reddere grates,
Omnipotens meritum iam feret ipse tuum.

Qui nostros ànîmi clara virtute libellos
Fecisti illustres, gratia an ista mea est?

Hæc tua sunt, doctos solitus celebrare poetas,
Antoni officijs clarior esse potes.

Namq; honor est maior danti (ut dixere periti)
Quam sit honorato, splendet & aura mihi.

Quippe tuo nostram decorasti nomine musam,
Qua placuisse tuæ, laus erit ampla meæ

Nec te pœniteat vires auxisse Latino, ut
Surrectura canat regibus ossa pijs.

Vocibus in stadio currenti perge secundis
Acclamare tuis, ibit in astra leuis,

Philippi mandatū.
Diui Laurentij.
Vulgo Scorial.

Nobilitati cōsentaneum.

Hæc verè omnia.
Antonio accepta refert.

Ab inuidiæ faucibus eripuit.

Nodus dignus Deo vindice.

Acute satis dictū est.

Bene mereri gloriosum.

Honor magis in honorate, quam in honorato.

Principibus, & doctis placuisse laus est prima.

Allegoria ne destinatur fauere.

Ab Antonio capta
to Philippi fauore.

Quia in bruma me
dia.

Allusio ad nomen.

Fauor, quia honos
alio artes.

Inflamabit vel se-
nem frigidū gloria.

Res mira.

Vt Saburre natus,
& alius.

Rara avis in terris.

Nigrum lenat aura
Cygnam.

Quia non omnibus
hāc Coryntū adire
datum.

Das, quę Deus de-
dit.

Eleganter dicta, et
docte.

A patre luminum.

Omnibus artibus li-
beralibus tuis.

Bonum quanto cō-
munius, tanto diui-
nius.

Corpora cantabit dulci modulamine regum,

Ossaq; lecta cadis regis id auspicijs,

Aduetas pompas per campos, flumina, lamas;

Pontificesq; duces qui retulere graues.

Antonique tuo resonabunt carmina ductu,

Gratia an ista meis abneget auxilium?

Spiritus iste tuus sublimem pellet in auras,

Ignibus incendet frigida corda seni.

Dulcia qui Aethiopum moduletur carmina lingua,

Sed quę Romanos exprimat ore sonas.

Vt niger ipse tuo volitat dum flamine Cygnus,

Rara suo cælum vertice signet avis.

Excelsis animis sectantem gesta Philippi

Mirentur vates, corpora dicta pie.

Consilium Regis vincentis regna per orbem

Curia te vidit conciliasse mihi.

Ex animo cuncta hęc generoso nata ferentur,

Dona tibi, Antoni, cœlitus apta cadunt.

Ille superne dedit mentem tibi iure benignam,

Antoni, ut iusti sis bonus ipse dator.

Omne datum quando natura, atque optima quęque?

Luminis à patre huc iam cecidisse vides.

Quidquid in arte potes, quosq; & tibi reddit honores,

Regia si extollit, gratia an ista ducum?

Impartire, bonum quanto communius ipsum,

Diuinum tanto scis magis esse viris.

*Natus & ipse tibi non es, sed regibus aptus,
 Principibus gratus, gratia nata viris.
 Ortus namq; tui partem te pascit amicus,
 Vendicat & partem patria iure sibi.
 Si extendis nomen gratum per dona poetis,
 Gratia an, Antoni, non tibi grata feret?
 Viuas ipse Deo, viuat tibi longa Philippus
 Tempora, qui meritis premia digna dabunt.*

*Non nobis nati sumus, ortusq; nostri i
 partē patria, partē
 amici sibi vendicāt
 Platonis est.
 Gratosus à gratia
 nomen.
 Gratus omnibus.
 Superstes ut rex sit
 superstiti ex optat.
 Ut dignis reddere
 sunt soliti.*

✚ Catholicorum regalium
 corporum translatio-
 nis primæ finis.

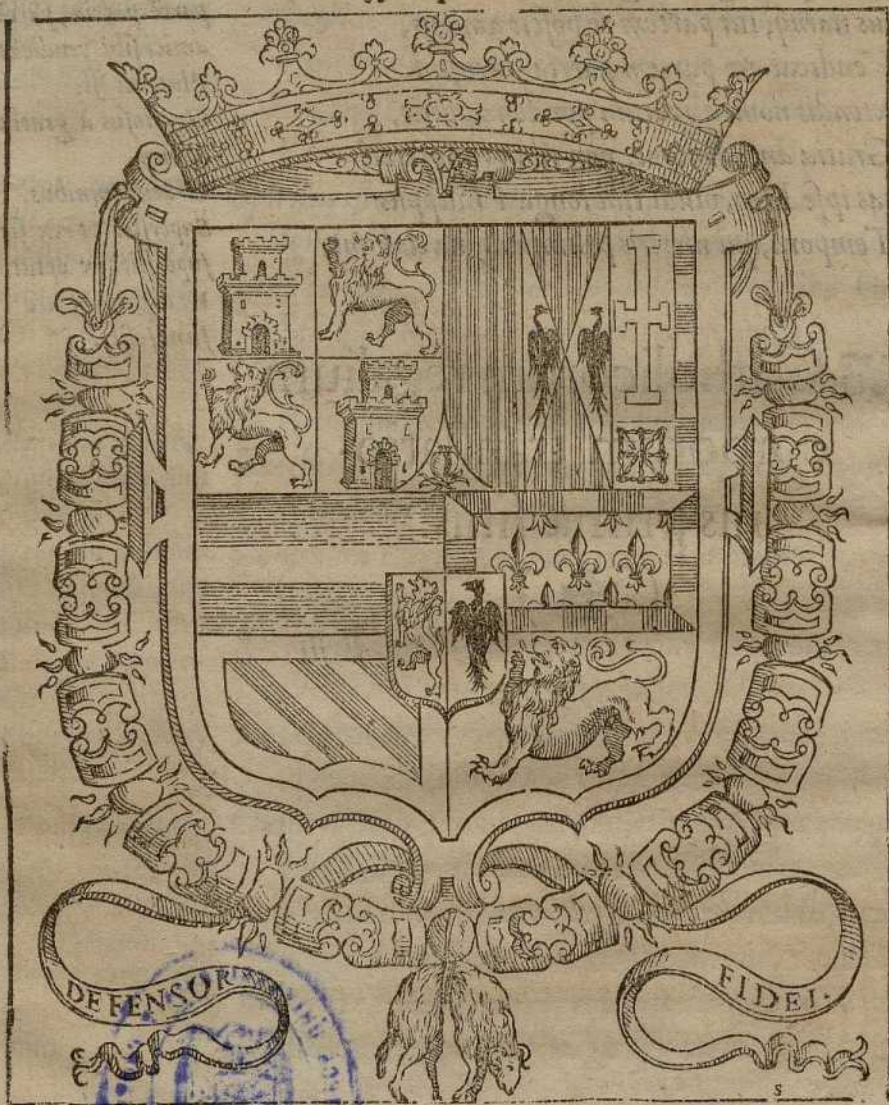

E iij

CATHOLICIS REGIBVS

*Corpora, & ossa pius Christi virtute Philippus
Surrectura docet, spes quia vera fide est.*

*Transiit ossa pia Christi charitate Philippus
Qua caelo Reges vivere monstrat aenos.*

*Catholico Reges Venentur iure Philippus.
Catholica hi veris iura dedere suis.*

*Regibus exemplum pietatis rite Philippus
(Corpora Catholicum dum colit) ecce dedit.*

CATHOLICVS

ET INVICTISSIMVS PHILIP-

pus Dei gratia Hispaniarum Rex pietate commotus
Catholica iussit, vt illustrissimi Petrus Gonzalez à
Mendoça Episcopus Salmantinus, & D. D. Loisius
Fernandez Manrique Marchio Aquilarius Pintia
Reginam Mariam catholicam transferentes Syllana
è Turri catholica Ioanna Hispaniarum regine regale
corpus ad diui Laurentij templum obiter multa cum rel-

ligione, & regio honore transferrent. Atque

illustrissimo & reuerendissimo. D. D. Fran-

cisco Delgado Mentesiæ Episcopo, &

excelentissimo. D. D. Ferdinando

Enriquez duci de Alcala com-

mitteret, vt Garnata catho-

lici coniugis Philippi re-

gali corpori in regio

facello religiose

iungeretur.

(9)

Am Salmantinus Mendocæ nomine

Petrus

Pontificis partes faciebat more piorum.

Marchio & ipse potens Aquilarius al-

ta propago

Illustrissimus & re-
uerendissimus Pe-
trus Gonzalez de
Mendoça Episco-
pus irreprehensibilis
& doctissimus.

Illustrissimus. D. d.
Loisius Ferdinan-
dez Mæriq̄ Mar-
chio de Aguilar.

E iij

Philippi mandatū
Augustum & ca-
tholicum.

Vbi corpora catho-
licorum Ferdinan-
di & Isábel Hispa-
niarum regum.

Proles catholica.

Maria filia catho-
lica.

Romanę Ecclesie
pro defunctis assi-
due ad dominum
preces.

Sancta Trinitas
vnius Deus Roma-
nam Ecclesiam ser-
uat.

Domine adauge no-
bis fidem.

Tu es Petrus & su-
per hanc petrá edi-
ficaba Ecclesiam
meá Christu verba.

Lapis quę reprobá-
uerunt edificantes
hic factus est in ca-
put Anguli.

Quia Christus resu-
rrexerit reges catholi-
ci resurgent.

Ibat & ingenti ducebat honore cohortes.

Syllanam ad turrim pergunt, hinc ordine regis,
Vt duo mandatū complerent grande Philippi,

Atque obiter corpus venerandum rite Ioannæ
Eferrent tumulo, iungenda hæc ossa marito
Garnatæ ad templum regali more Philippo.

Quæ Caroli mater Quinti rectoris in orbe,
Hispanis regina fuit, tenuitq; nepotes
Catholicos reges pugnantes nomine Christi

Hereticos contra, Mauros, Turcasq; feroces

Ibat nata simul felix cui sacra Maria,

Digna & matre pia, cantabat iusta sacerdos

Perq; vias, hymnos, laudes & carmina sacra,

Catholica vt tradit Romana Ecclesia nostris

Defunctis, Christi veniam dum poscit amica

Mater sancta suis, quam spiritus ille gubernat,

Cum patre, & nato seruat, defendit, adauget

Catholicamq; fidem Christi per secula viam

Pontifici Petro fundatam sanguine Christi:

Nam lapidem Christu quoddam gens Barbara templi

Ædificat quando contempsit sapius, idem

Eecce caput factus templum compagine claudit,

Quo Reges viuent, Romana Ecclesia cantat,

Victura & surget regina Ioanna Philippo

Per Christum coniuncta suo, cælumq; tenebit.

¶ FINIS.

Catholico Philippo Epigram.

In fronte tumuli è regione porta sacelli. Ecclesia
 versus Catholicum Philippum Christi vesti
 gijs insistentem Christianam rem publi
 cam gubernasse. parentibus morem
 gefisse docebat Epigramma
 quod omnes ad pieta
 tem commouit.

Secundū deum re
 ges colimus in terris
 Reges deū relaturi.

T Deus in caelo terris regnare Philip-

pus

Visus, Maiestas caelitus alma datur:
 Caestri similis contendit uinere patri.
 Extollit Christi nomen ubiq; sui.

Pacem vult dominus, pacem sectatur & ipse,

Iustitia pendens omnia iusta facit.

Inspicit atque pius iubeat quid dia voluntas,

Audit quid dominus lege loquatur ea:

Quo mandat caros veneratur iure parentes,

Dum corpus patris, matris & ossa colit:

Longæuus uiuet pietatis nomine rector

Terrarum dominus (sic iuber esse Deus)

Exemplum reges teneant ad cuncta Philippum,

Vt patrem, matrem, sic venerentur auos.

E v

Conformis imagini
 filij dei pro viribus
 esse contendit.

Omnedaū optimū,
 & donū perfectū
 à deo patre luminū
 descendit.

Pacem non quāmi
 dus dat, sed quam
 Christus.

Fiat voluntas tua.

Audiā quid loqua
 tur in me dominus.

Honora patrem, &
 matre, & eris longæ
 uus super terram.

Rex Philippus vni
 cū regibus exēplum
 sequendum in rebus
 gerendis.

CATHOLICIS REGIBVS

TRANSLATIO

Secunda Regalis corporis
Catholicæ Ioannę inui-
ctissimi Caroli Quin-
ti matris Garna-
tæ celebrata.

TITVLVS CIRCVM REGALĒ TVMVLVM.

CATHOLICAE

IOANNÆ PHILIPPI, HI-

spaniarum Regina, Catholici Caroli

Quinti, & Ferdinandi Imperato-

rum, Leonoris, & Mariae

Reginarum matri, Ma-

ximiliani Imperato-

ris Auia fœ-

licissima.

REGINÆ IOANNÆ FIDES
catholica super tumulum.

AMPLEXA BRACIIIS CRUCEM
ORABAT REGINA.

ipsa fides.

*Am surrecturum sperasti, virgo, sepultum
Natum, quem nosti virginitate Deum
In cruce pendentem cernebas virgo salutem,
Matri spes vita mansit, &*

*Qui cōceptus est de
spiritu sancto, natus
est ex Maria virgine.*

*Quia spiritus sanctus
superuenit in
illam & virtus altissimi
obumbravit illi.*

*Deum verum novit,
quem virgo peperit.*

*Apostrophe duplici
virginem matrem,
& Christum mundi
redemptorē alloquitur
regina.*

*Romana Ecclesia
candelā virginis fidei
vivam signantem
nō extinguit in
tenebris.*

*Surrexit dominus
vere
Sine operibus mor-
tua.*

*Et beato Iohāni vir-
ginem virgini com-
mendasti dicit Ec-
clesia Romana &
catholica.*

*Cum charitate con-
uncta.*

*Et Tollat crucem suā,
& sequatur me.*

*Mihi absit gloriari
nisi in cruce dñi no-
stri Iesu Christi.*

*Ego mūdo crucifixa
In manus tuas dñe
cōmendo spūm meū*

*His virtutibus no-
bilitate sunt regine
Nec pauperi reges
ad debant propter
misericordiā, nec di-
uiti adimebant pro-
pter inuidiam.*

*Pauperes Christum
representant.*

CATHOLICIS REGIBVS

*Veridicam mundo monstrasti Christe resurgens,
Ipsa, fide hac Reges surgere posse scio.
Ora pro nobis virgoq; beate Ioannes,
Filius es dictus virginis ore Dei.*

¶ SUPRA TUMVLVM FIDES
*aderat cum hac, & illa inscriptione supra,
infraque legenda.*

¶ Fides Regina vna placuit Deo.

*Cruce mea vita fuit, cruce spes, mea gloria, Christe,
In cruce qui pendes, es Deus ipse meus.
Inte speraui, nunq̄ confundar in æuū,
Da dextram misera, spiritus ecce datur.*

¶ INTRA TUMVLVM VIRTU-
tes quatuor depictæ cum hac inscriptione.

¶ Imperatrici Isābellæ coniu-
*gi Caroli, Mariæ Principi temperantia, & Iu-
stitia uxori Philippi, spes Ferdinando,
& Ioanni in cælis certissima.*

¶ IN REGALI TUMVLO FO-
*ris, intusque ab omni parte sacelli regalis
aptissima hæc, & ornata
legebantur.*

Catholicæ Reginae Ioannæ

disticha catholica, e regione in fronte chori.

P *Au*peribus qui iuxta dabant, & munera reges
Accipient regnum iudicis ore datum.

Quod miseris feci, Christo fecisse videbar,
Nunc miseræ Christus fecit amicus idem.

ALIVD.

Tunc potum Christi servis sitientibus almu
Reddideram, vos etiam nunc deuat ille sitim.

ALIVD.

Quod si dira fames miseris oppræsserat olim,
Regia pauperibus munera sæpe dabam.

ALIVD.

Isabella famem non noui in morte benigna,
Viuus enim panis redditus ecce Deus.

¶ *Altare versus ubi Episcopi sedebant.*

ALIVD.

Quod dederam Christo, Christus mihi reddidit idem,
Pauperibus mater semper amica fui.

ALIVD.

Tranquilla in terris fueram cum coniuge coniux,
Pax mea, qua vixi, gloria facta mihi est.

ALIVD.

Conscripti patres tumulum mihi conditis altum,
Non habitat tecta hæc iam peritura Deus.

*Christus pauperes
nobilitauit.*

*Opera misericordie
Quod vni istorum fe
cistis, mihi fecistis.*

*Iudicis viuorum et
morum verba.
Sitiunt, & dedistis
mihi potum.*

*Esuriunt, & dedistis
mihi cibum.*

*Quoniam ipsi satu
rabuntur.*

*Pauperes semper ha
bebitis vobiscum.*

Beati pacifici.

*Non habitat in ma
nu factis.*

Iam cœlestis.

ALIVD.
Auxisse & numerum cœlestium dicitur alma Isabella
sui numine ducta Dei.

Ad sinistra ubi præses, Comes, Didacus à cuniga, Mar
chiones, inquisitor Alaua, & auditores Regij sedebat.

Qui bona agerunt,
ibunt in vitam eter-
nam.

ALIVD.
Angelus à cœlo testatur nuntius illam
Reginam è tumultu commeruisse choros.

Probitas, & iusti-
tia proffunt ad vi-
tam eternam.

ALIVD.
In terris vixisse probos, iustosq; valebit,
Isabella renes, que pia vita dedit.

Opera enim illorū
sequuntur illos.
Dux sex passibus di-
stabat à magistra-
tu vrbis.

ALIVD.
Virtutum cumulis cælo regina futura est,
Quæis fuerat regnis, summe Philippe, tuis.
Ad dexteram ubi Dux de Alcala, & prætor, &
aquilifer Loisius à Corduba, & totius vrbis
Garnate magistratus sedebat.

Regnabit vsque ad
consumationem se-
culi.

ALIVD.
Oratura Deum tendit Regina subinde,
Hispani ut viuant, regnet & alma fides.

Ab auditione ma-
la non timebit.

ALIVD.
Hac timuit Dominum Regina in morte beata,
Auditusq; mali non erit ille timor.

Horatius.

Pallida mors equo
pulsat pede paupe-
rū tabernas regūq;
turres.

ALIVD.
En turres regum, congestum & cespitem tectum
Pauperis ecce ruunt, at Deus ipse manes

ALIVD.

Regibus ecce bonis, Christus qui est gloria viuis,

Rex regum dominus regia vita datus,

IN TVMULO REGALI.

Quaterni Angeli tumuli quatuor columnis,
Manibus tenentes hinc hęc de regibus referebāt.

In fronte tumuli honoris cause reddebantur hoc disticho.

Laudabant Reges dominum per secula viuum,

Hinc honor his viuis gloria iure datur.

Angelus ad dextram nuntiat, pratercuntibus.

Eternam vitam reges viuunt.

ALIVD.

Non per enigma, sed facie ad faciem Deum
videntes contemplantur.

ALIVD.

Benedicti à patre paratum regnum accipient.

ALIVD.

Abundant diuitijs, qui Christum in pau-

peribus cognouerunt.

Angelus ad sinistram nuntiat

pratercuntibus.

ALIVD.

Beati à lachrymis consolati.

ALIVD.

Pacifici filij Dei reges habentur.

Rex regum, et dominus dominantium
Christus regibus catholicis gloria.

In tumulo foris, et intus volitabat ex tabulis quibusdam fabrefactus.

Vivi Reges.

Vbi Deus est.

Fruitio.

faelices.

Diuitie vere intellectus bonus.

Beati

Qui lugent, quomā ipsi consolabuntur. Deum videbunt.

ALIVD.

Beati mites.

Mites iam viuentium terram possident.

Vera sitis, & Veru
desiderium.

Iustitiam sitientes iam saturi.

Angelus ad dextram nuntiat pratercuntibus.

Quae Deus parauit
diligentibus se.

Omnia pro Deo relinquentes nec oculis visa, nec auri-
bus audita tenent.

Seruire Deo regna
re est.

Seruientes Deo in terris regnant in caelis.

Caelestas spiritus.

Reges ambo, sicut Angeli Dei.

Militia est vita ho
minis super terram.
Cui corigerit nil am
plius optet.

Iam nobiscum triumphant, qui in terris militauerunt.

Angelus nuntians ad sinistram pratercuntibus.

Datum optimu, do
num perfectu a pa
tre luminum.

Conformes imagini filij Dei diuina voluntate vixerunt
pro viribus.

Qui in dno moriun
tur.

Beati in domino defuncti a laboribus suis requiescunt.

Fides, Spes, Charitas
caelum regibus pepe
rerunt.

Fide, & opere regnum caelorum consequuti.

Quod Romana ma
tar petiuit Ecclesia
Catholica, per Chri
stum regibus est co
sequuta.

Lux perpetua catholicis regibus luces, ab auditione ma
la non timebunt.

Ad Crucem prætiosam in

corpore Christi dedicatam verba catholica in morte catholica Principis Mariae Hispaniarum Regis Philippi coniugis, quibus iam iam mortura se totam Christo redemptori deuouit ex animo.

(S)

Am reddens animam nato, patri
que potenti,
Spiritu & sancto per pia
verba fide:

In cruce suffixum princeps cernebat Iesum,

Orabatque deum sacra Ma-

ria suum.

Atque oculis Christum, manibusque tenebat amatum

Oscula dans ligno, hac terque, quaterque refert.

En morior princeps, rapior coniuxque Philippo,

Spes mea tu dominus, tu mea Christe salus.

Principibus terræ parua est vis, addere vitæ

Horam non possunt, hanc nisi tu dederis:

Pacificum magis ipse aliud, regnumque paratum,

Quam quod sperabam, certius inde dabis.

Perte catholici speramus surgere posse,

Defunctosque tua viuere morte facis.

Verba Romanæ Ecclesie catholicæ gloria patri, & filio, et spiritui sancto mortuos solantur.

Intellectus, memoria, voluntas in Christo ponenda, a quo nunquam oculi auerendi sunt.

Lignum vitæ Christianæ.

Qui vera spes est omnibus, quibus mori statutum est.

Vita penes Deum, & destinata per hodos.

Vbi pax & tranquillitas.

Illa regna sunt certa, vbi vita æterna manet.

Christus vita æterna qui morte sua uificauit nos.

F

Viator Reginam Ioannam

interrogat, & ipsa respondet, ubi Reges Catholicos
Christiana ratione rem publicam gerere, atque nil casu
sed cuncta Deo parentes facere, regum quoque, ut rerum
omnium esse vicissitudinem comprobatur.

Viator.

Reges catholici ge-
runt rem publicam ra-
tioni obsequentes.

Gentes fortunam deam
fecerunt, quae non est
nec scientia est de
his quae non sunt.

Reges diuine volum-
tati parent.

Dicto citius marce
scunt flores.

Homeri similitudo
Rerum vicissitudo.

Oculis corporeis vi-
dere non potuit, quod
nemo vidit unquam.

Tunc facie ad faciem
nunc per speculum in
enigmate videmus,
elegans allusio ad
illud Apostoli.

Spes certissima Chri-
stus est Dominus.

I bene subducta faciunt ratione reges
In regnis Reges regia cuncta suis:
Quas fortuna vices vertit? quis regibus
ordo est?

Sacra Ioanna tibi fata notanda canas.

R. Non fortuna dea est, falso caelisque locata est,
Catholicis casu nil facit esse Deus.

Non est fortuna haec, Domino parere iubemur
Regina, & reges, siste viator iter,

V. Mane virens regina rosa, ut candore salutis,
Sole sub ardenti cedit amica Deo.

R. Regibus, ut vita est folijs, labuntur, ut illa
Arboribus ventis, tempore lapsa suo.

Nil sub sole manet, voluit mortalia tempus,
Voluuntur reges, est Deus ipse, & erit.

Non potui viuens in terris cernere numen
Diuinum Christi, mors mea grata mihi est.

Quae dominum viuum viuam mihi reddidit ipsum,
Nunc oculis video, quem dedit ante fides.

V. Spe corpus regale tua, cineresque resurgent,

R. Spes mea surrexit, surgere viuam queo.

Imperatricem Catholicam

viuere monstrat epigramma, in quo regibus desti-
nata omnibus esse periodus dicitur, ac
Christum dominum uiuentem uiuos
reges catholicos secū tenere, (qui
dixit se uitam ac resur-
rectionem fuisse)
confirmat

GENIUS BONVS REGVM.

R

Rescriptum reges tempus si uiximus
omnes,
Catholicis regnū dat sine fine Deus.
Mortua nunc uobis non est Regina
ministri,

Imperiumq; tenens uiuit in orbe Deo.
Elata ad tumulum Christus fuit obuius illi,
Solatusq; animum, Carole summe, tuum:
Qui feretrum tangens surget tibi filia corpus
Dixit, & ad Christum reddita uoce suum est.
Christus namq; Deus, non iam moriturus ad astra
Ascendit uiuens, omnia uiaa petit.
Uiaq; consurget regnans, Regesq; beatos
In se defunctos Christus amore beat.
Christus rex regum Reges sibi iungit amicos,
Et cælo dignos morte, & amore facit.

Vnicuiq; stat sua de
stinata periodus.

In quo uiuimus, mo-
uemur, & sumus.

Allusio ad filiū vi-
dua qui efferebatur
Naim.

Christus nō amplius
moritur.

Uiuorum Dñs.

Filij per gratiā adeo
Sic deus dilexit mū-
dum.

In resurrectione ad
gloriam surget Re-
gina.

Viator Reginam Ioannam

alloquitur, ubi solos Christianos mortem per fidem
Catholicam contemnere posse declarat, quos
spes certa resurrekturos per Christum
docet, qui lux, & requies
est animis.

Viator.

Quia Christum vi-
tam catholici cre-
dunt esse.

Addit natura vl-
timum conatum, ne
timeat, facit, quod
poteat.

Beatus vir qui ti-
met Dominum.

Per Christum domi-
num nostrum par-
ta est gratia.

Non cadet à causa.

Ab auditione ma-
la non timebit.

Christus lux perpe-
tua.

Beati mortui qui in
domino moriuntur
in charitate.

Merita per sangui-
nem Christi valet.

Eges in Christum credentes temnere
mortem

Visi, Catholicis, spes sua certa ma-
net.

Innatusque timor quanquam mortali-
bus adsit,

Christicolis charitas firmat, & alma fides.

Ne timeas fatum Regina in morte suprema,

Gratia nam parta est moribus alma tuis.

Gratia Christus adest, qui soluit vinclâ redempta,

Tu fassa es Dominum, nouit & ille suam.

Iudicis aduentu stabis iustissima causa,

Auditusque mali non erit ille timor.

Ecce petit requiem Romana Ecclesia Christum,

Vt lux perpetuo luceat ipse tibi.

In domino fatis cessisti iure beata,

Sacra Ioanna, Deo te tua gesta dabunt.

Qui merita, & regum charitatem respicit almam

Cum Christi inunctam sanguine, amore, fide.

 Viatori à magistratibus de-

scribitur Reginae Ioannae fides catholica sole clarior, &
Christum dominum nostrum iustitiae solē,
& veram lucem morienti Reginae il-
luxisse, & viua nunc in caelis
lucere perpetuam ciui

tas fatetur.

(53)

Viator pius.

Vid fumus caeli tractum sic altus obum-
brat?

Ignibus & fulgor tollitur innume-
ris?

Lucentem solē (mirum) funalia vincūt?

Non lumen maius vincit in orbe minus?

M. Lux vera est Christus, solem qui illuminat, omnes
In tenebris lucens clarificatq; suos.

Credidit in Christum, surget Regina Philippi,

Illi Christus erat gloria, vita, salus.

Illuxit Dominus morienti in lumine vitae.

Quae fassa est ipsum per pia verba Deum.

Mortua sit quanguam viueta tamen illa, sepulta

Mortis dissoluet regia vincla fides:

Ipsa fides lucem, sole est quae clarior vna,

Reginae Christum posse videre dedit.

Habitatibus in vmbra
mortis lux orta est.

Sol iustitiae Christi
caelo, & terrae lumē
angelis, & homini-
bus lucet.

Hiperbole.

Qui credit in Christi-
stū, etiā si mortuus
fuerit viueta.

Beati qui non scan-
dalizati fuerint in
illo.

Ecclesiae verba.

Qui via est, veritas
& vita.

Fides, & merita
per Christū iuuant.

Qui manet in chari-
tate, in deo manet.

F iij

Viator catholicus salutem, & vi

tā regū penes D. ū, & vitæ finem nulli comper-
tum, nisi soli Deo, qui donat, & aufert ho-
minibus, cum vult, à cuius conspectu
neminem fugere posse docet.

Viator.

Allusio ad Ionam.
Grauissima sc̄t̄eria,
qua fugimus via,
ea nos capit Deus.

Vana mundi mens
& ratio.

Apollinis inuentū
medicina.

Apostrophe.

Iuno lucina est ha-
bita falso.

Os habent, & non
loquētur, manus ha-
bent, & non palpa-
bunt, At Deus no-
ster viuus, & ve-
rus, & potens est.

Libitina quondam
dea funerum.

Siccitas augetur do-
nec nos interimat.

Cæcorum duces ad
salutem reddendā.

Statutum est omni-
bus hominibus se-
mel mori.

Vis dominum fugiet? quis se subducet ab illo?

Qua ratione fugis, te hac capit arte Deus.

Ascēde ad superos, descēde in tartara velox,

Omnipotens idem est regnat ubiq; Deus.

Non mentes Regina virum reuocare salutem,

Herbarum vires, nec manus vlla potest:

Turbaq; doctorum, regis, tua cura nepotes,

Cum Deus impugnas, fallitur ars hominum:

Pharmaca nec profunt, stupeat quin doctus Apollo,

Parnasus, Iuno non feret auxilium.

Aurum di gentūm, poterit quid vana potestas?

Idola, argentum, ligna polita viris?

Artificum simili finguntur imagine formæ,

Vt dicant, tangant, lingua, nec apta manus.

Paulatimq; venit Libitina quæstus in omnes,

Exedit corpus mors inimica tuum.

Heu cæci medici, vatūmq; ignara potestas.

Humanum in mortem quid iuuat ingenium?

Regina ad superos Parca si migrat amica,

Obstabit fatis quis Deus arte tuis?

Oratura Deum tendit regina Philippe,
 Ut viuas, sobolem, regnaq; nostra regas.
 Orat cara Deum Romana Ecclesia, sancti
 Orate, & repetit, regibus ut faueant.

Sancti omnes dei,
 & sanctæ orant
 pro nobis in cælis.

Duobus Ferdinando, & Ioanni

catholicis infantibus immatura morte præreptis

Epigramma. Christum sanguine suo gratiam peperisse, qua ab originali peccato mundati Deo placerent, docet.

N tenera, en, herba rapuit mors inuida fratres,
 Sed Christus mundos vindicat ipse sibi.

Rapti sunt regnis Fernādus, & ille Ioannes,
 Mundus ne sacrum verteret ingenium.
 Humanamq; Deus sortem miseratus iniquam,
 Delegit regno præsciis ille suo,
 Quam citus occasum, solis tu & respicis ortus,
 Tam cita mors pueros, & rapit ipsa viros.
 Ne vitæ infantes progressi sorte perirent,
 Immatura duos mors dedit ipsa Deo.
 Sanguine quos Christus peccati ab origine mundans
 Catholicis mundos ipse reliquit aquis.

Elegās Metaphora
 Dum tenera pecus,
 in herba est vergi.
 Rapti videntur infantes.
 Ne malitia mutaret intellectum.
 Mundus inimicus anime.
 Vix domini vniuersæ misericordia, & veritas.
 Quo velotius huc,
 vel illuc te conuertas, hoc citius mors omnes rapere videtur.
 Mors immatura hominibus apparet deo veronō, quiano nitomnium finens.
 Sacramento baptis mi.

Catholicam Ioannam in terris

paenituisse Epitaphium mira similitudine
à natura profecta demonstrat
Catholicæ.

Methanæa pœnitenti-
tia necessaria, &
eris confessio ad salu-
tatem hominibus.

Elegans alegoria.
Secunda tabula post
naufragium pœni-
tentia.

Dolor de peccatis
salubris est.

Contrictio, confes-
sio, restitutio ex ve-
ro corde facienda.

Qui credit in me
etiã si mortuus fue-
rit, viuet.

Pœnitentiam reges
egisse credimus ca-
tholici.

Castigantes corpo-
ra, & in seruitutẽ
redigetes cũ Apof.
Se ipsos vincentes.

Regnum cœlorum
vim patitur.

Sobre, pie, & iu-
ste viuere contẽdit
Philippus.

fugit ad tabulam.

Naufragium mentis fecit qui grande, dolenti
Ex animo in terris est Methanæa salus.

Debita qui soluit, fœlix, & cuncta benigne
Restituit, viuet, Rexq; beatus erit.

His, quos pœnituit, regnum cœleste dicatum est,
(Christus promissit regibus ore pijs.)

In cœlis regnant victura Ioanna, Philippus,
Catholicos vere, pœnituitq; diu.

Suppliciumq; Deo de se per regna dedere,
Vincentes animos relligione suos.

In se tunc violens Domino seruiuit vterq;
Hac regnum cœli vi rapuere duo.

Hos veneratur auos monitus pietate Philippus,
Sobria qui iuste, regia cuncta facit.

Allaces fluctus, ventos, pelagiq;
procellas,

Qui expertus, portum quæri-
tat ille sibi:

Dum natat infœlix, reuolutus
& equore vasto

Tunc manibus prensam con-

Catholicæ Ioannę surrecturæ

Epigramma. Vitam esse certissimam
per Christum demonstrat.

St Deus & cæli, terræ, rerumq; creator,
Quæ nõ cernuntur, quæq; videntur, alit.
Ex nihilo fecit dominus qui cuncta poteter,
Tã facile ex aliquo quod velit, is faciet

Verus homo, verusq; Deus, Christusq; valebat

Voce animæ corpus tunc reuocare putre.

Tunc fauces Orci reclusæ, & olentia membra

Per Christum viuus reddita sunt animis:

Cui patuere fores, hostesq; dedere cauernas,

Inferni sedes, inuia regna bonis.

Filius ut viduæ, patri tum cara puella,

Lazarus ut fœtens venit amicus ei.

Venturus cælo iudex cum lumine cassos

Iudicet, & viuos filius ipse Dei:

Cui concessa fuit cæli, terræq; potestas,

Vitaq; corporibus gloria danda pijs:

Non arida ossa Deo, cineres, & corpora regum

Consurgent, quamuis puluis, & umbra sient?

Ergo hæc ossa pio coniugit iure Philippus,

Cumq; animis Christus premia digna dabit.

Hæc spes catholicos mouit, quæ certa Philippo est.

Vt facerent dignas regibus exequias.

F v

A facili.

In Philosophos errantes qui dicunt mundum ab aeterno.

Aristotelis error.

Ipse dixit, & facta sunt.

Visibilem omnium, & inuisibilem.

Creator omnium tanquã potestare habes

Mortui resurgent.

In nomine Iesu omne genu flectitur.

Christo attolite sunt portæ inferni.

Ab exemplis veris Quatriduanus erat.

Venturus proprie de solo Christo.

Omnia in manus tradidit.

Argumentum à minori.

Omnia hæc iuste, et catholice fecit Philippus.

In Christo spes catholicis est sita.

Catholicę Ioannę, & Philip po in gloriam surrecturis Epitaphium.

Rerum vicissitudo.
Allusio ad illud ni
si granum frumēti.

Allegoria.

Connaturale.

Argumentū à mi
nori ad maius.

Quia nō erit impo
sibile apud deū om
ne verbum.

Declarat allegoriā.

Qui vitā nostrā re
surgendo reparauit.

Mors Christi vita
nostra.

Christus surrexit,
& nos resurgemus

Iterum regnant.

Iure Philippus, &
vrbs corpora rega
lia veneratur.

Fide, & operibus.

Deo placituri reges
sunt.

Montes, & syluę mutātur, rura virescūt,
Et folia arboribus iā renouata cadūt.
Frumenti granum depresso, & pon
dere terrę

Corruptum, morte hęc voluitur in cineres:

Rursus consurgit, alte radicibus actis,

Quis sparsit fructum viribus inde nouis.

Si natura potens vitam post fata reducit,

Naturę dominus non meliora feret?

Est Deus omnipotens reparat mortalia Christus,

Hoc verbo ex nihilo fecit & ipsa pater.

Mortis catholicis est fructus vita perennis,

Per Domini mortem est regibus alma salus.

Virgineum granum benedictus fructus in orbe

Surrexit vere, surgere & ossa queunt.

Vinaq; consurget Regina Ioanna, Philippus,

Ambo post mortem viuere iam poterunt.

Catholici reges, iterum qui in regna redacti,

Per Christum viuunt, quem coluere pij.

Hoc cineres regum veneratur more Philippus,

Garnata ut reges condidit vna suos.

Regibus ambobus concessa est gloria viuus,

Quippe fide, & gestis tunc placuere Deo.

Catholicam Ioanham &

*Philippum ex animo veram pœnitentiam
egisse exempla comprobant.*

*V*eridicus postquã diuino numine vates
Exposuit culpam, iudiciumq; Dei:
Pœnituit Regẽ peccati iure Dauidem,
Ex animo veniã poscere tunc voluit
Hunc Deus omnipotens miseratus, &

vsq; petenti

Ignouit regi, dum dolet assidue.

Post caput Ecclesiæ Petrum, qui fleuit amare,

Respexit Dominus captus amore viri:

Parceret ut pastor pecori sic mente benignus,

Tentato expertus parsit ut ipse Deus.

Sanctorum exemplis veniam petiere regentes

Rex, & regina hæc, quam retulere, Deum.

Clauibus absoluit cœli, Petroq; sacerdos,

Pontifici Christus quas dedit omnipotens.

Hostibus inuicti mundo, cum carne rebeli

Certarunt vigiles, lege corona data est.

Ipsè nepos iungit Reginæ corpus auito

Coniugio, ut Christosurgat uterq; Deo:

Corporibusq; potens animas tunc reddere Regum,

Ponere qui potuit, sumere & ipse suam.

*Culpam Nathã pro
pheta Dauidi ex-
posuit.*

*Pœnitere ex animo
oportet.*

Ab exemplo.

*Allusio ad illud
deus transfudit pec-
catum tuum.*

*Peccatũ meũ cõtra
me est semper.*

*Et egressus foras fle
uit amare.*

*Pontifex expertus
per omnia qui scias
compati.*

A Deo cõsequenti.

*Tibi dabo clauẽs re-
gni cœlorum, Chri-
sti verba.*

*Legitimè certarunt
Ratio translationis.
Christus ponẽdi ani-
mam, & iterum
sumendi eam, cum
voluit, sese morti
obtulit.*

Elegia vbi Viator interrogat,

genius bonus Reginae respondet, in qua humanae
 vitae status iam inde ab orbe condito vsq; ad
 Saluatoris Christi felicissimam natiuita-
 tem, passionem, resurrectionem, & ad
 mirabilem in caelos ascensionem, &
 tandem vniuersalis carnis
 resurrectionem, & iudi-
 cij dies Catholice
 describitur.

(55)

V.

Allusio ad Roma-
 num morem.

Vrna vbi cineres po-
 nebat antiquitas.

Qua nulla maior in
 terris.

Quibus tumulus in-
 cumberebat, Mausolea
 fecit.

Amplificat.

Ad reginae nomen
 obstupuit viator.

Rugiant vt leones.

Reges homines hu-
 mani nihil à se alie-
 num putant.

Vnera quis referet, memoranda atque
 ossa roganti,

Lectos & cineres qui posuere cadis?

Quis Genius grandi viuit conclusus in
 vrna?

Mira haec Maestas esse videtur, age?

In caelum surgunt Romano more columna,

Gratia quas ducibus non dedit illa suis.

Conderis in tumulo, quis tu es? R. Regina, viator?

Cur haeres? titulus nil facit esse nouum.

V. Horresco auditor, veneror regalia, Diuum

Territat & nomen pectora nostra tuum.

R. Mortalis sors nostra fuit, regnauimus, ecce.

Paremus Domino: fecit is ex nihilo.

Et nuda egressa ex genitricis ventre sub auras
 Vitales, matri nuda reuersa fui.
 Sed domino regno, Dominum sortita salutem,
 Sanguine qui fuso tingere me voluit.
 V. Salue sacra mihi, venerandum corpus, & alma
 Regina, & populis ossa colenda meis.
 De grege te Christi video responsa referre,
 Catholica hic certe regna fuere tua.
 Sumq; ego catholicus sum Christi sanguine tinctus,
 Iuravi in Iesu verbaq; sacra mei.
 Conuenit ergo mihi tecum, quos Christus, & vnus
 Vnanimesq; Deus iunxit & vna fides.
 Alternis igitur dictis certemus vtrinq;
 Tu respondebis, querere ego incipiam.
 R. Incipe de Domino semper pia verba rogato,
 Vt medius Christus sit tibi, & ipse mihi.
 V. Principio reges cecinerunt vinere vates,
 Carmine diuinos dixit Homerus eo.
 V. Sed quæ cuncta vorat, potuit sic ledere diuos?
 R. Tangere mors reges? nos quoq; dira rapit.
 Precipitat celsas turres, humilesq; tabernas,
 Seruit mors Domini nutibus apta sui.
 Regibus illa venit non clemens, æqua potenti
 Diuitibus iusta hæc, pauperibusq; datur.
 V. Quam facile, heu, regnum temnet, fastusq; superbos,
 Qui membra, & corpus iam moritura videt.

Allusio ad Iob.

Satis pie dictum, et
 Christiane.

Pietate tactus pie
 responder.

Non dubiū est quin
 sis Christiana chri-
 stianorum Regina.

A simili.

Ambo Christiani,
 & catholici.

Vnus Deus, vnum
 baptisma, vna fides.

Christiano viatori,
 et catholice Reginae
 Vbi duo vel tres lo-
 quentes in nomine
 meo, ibi sum.

Sic reges Homerus
 vocat.

Æquo pede pulsat
 pauperum tabernas,
 regumq; turres.

Dei voluntas fit.

Facile cōtēnit om-
 nia qui se semper co-
 gitat esse moriturū.

Amplificat.

Mors corporis non
timenda bonis.

Pati Christum oportet
vult.

Nihil dici potuit a-
prius, distinctius, et
ornatius.

Ne absorbeat eas
Tartarus.

Cæsar imperator,
& miles.

Evangelicæ religio-
nis non alius similis
extitit in orbe.

Catholicus catholi-
ci Ferdinandi.

Maximilianus Ca-
tholicus.

Tres peperit, extat
catholica catherina
Lusitaniz.

Qui vivat Catholi-
cus ad fidei p̄ oratio-
nem.

Mors hæc, crede, pios non lædit, grata futura est,
Per quam catholici tendimus ad superos.

Per mortem serui dominum videre magistrum,
Intrauit Christus gloriam & ipse suam.

Altera tristis erit, miseris & gentibus una,
Quæ Christum dominum non coluere Deum.

Sæuiat illa nimis, rapiat, regesq; resoluat,
In Christo hos cælum per pia gesta manet.

Liberet ipse Deus nos, nostraq; regia seruet.
A morte æterna, Christe redemptor, age.

Nomen redde tuum fœlix, natosq; nepotes,
R. Dicta Ioanna meis urbibus ipsa diu.

V. Regna? R. Hispana mihi, V. coniux? memorata Phi-
R. Catholicus Carolus filius ille fuit.

V. Romanæ an sedis protector? mirus in armis,
R. Is, qui iustitiæ cultor, ubiq; fide.

Induperator erat. Fernandus clarus in orbe,
Nomen aui referens, natus & ille mihi.

Atque nepos alter Fernandi filius extat,
Inuictusq; parens induperator adest.

Reginaq; duas peperit, quæ ad regna sorores,
Hæc Leonor regnis, illa Maria data est.

Ambas tunc gentes Christi videre ministras
Regnantes populis sydera clara suis.

Catholicusq; nepos regnans pietate Philippus
Coniugis ad tumulos regius ire iubet.

- V. *Felix prole virum, materq; Ioanna beata es,*
 R. *Felix sum Domini morto redempta mei.*
- V. *Iam genus ede tuum, memora mihi nata parentes,*
Magnanimos reges conuenio esse tuos.
 R. *Fernandusq; parens, Isabel regio mater,*
Ambo Catholici, cernit uterq; Deum.
- V. *Admiranda refers, tandem moriuntur, & urbes,*
 R. *Regnaq; nostra simul, nomen in orbe cadit.*
Ille manet solus, vitam qui reddit in astris,
Eternusq; mihi viuere posse dedit.
- V. *Cur necesse mori? R. est ius, V. quod? R. lex lata re.*
Corpora, qua in terris regia nostra, vides.
- V. *Si bene tunc hominem Dominus coniunxit veruq;*
Vt sensus ratio regia sic regaret?
Atque animi imperio seruiret corpus honesto,
Spirituq; caro redderet obsequium?
- V. *Causam dic clare, qua vis disiunxit amica*
Ex anima corpus, qua sociata Deo est?
 R. *Sunt longæ ambages, est longa iniuria regis.*
Cælorum, cuius conscia turba sumus.
- V. *Heu maiestatem diuinam lasimus omnes,*
Hinc dolor, hinc damnum, pertulimusq; malum.
- V. *Quod scelus admissū est? vindex qua mira potestas?*
Iustitia amissa est, iuris origo viris.
- R. *Peccatum antiquum, corruptio, dia voluntas,*
Humanis mortem qua dedit hanc meritis.

Vera felicitas est esse Christianum.

Inuictos esse oportet.

Reges in pace quiescere pie credimus catholici.

Christus qui vitam est vitam dar.

Debemur morti nos nostraq;.

Status hominis in paradiso ante peccatum.

Animi imperio, corporis seruitio magis utimur. Salustius.

Omnes in Adam peccauerunt.

Crimen lese Maiestatis diuine.

Et animis, & corporibus.

Gratia.

Originalis iustitia.

Per peccatū mors.

Seminarium origi-
nale peccatum.

Quis mali caput et
causa.

Ne diuinam faceret
voluntatem.

Corrigit viatoris me-
tem.

Tanquam ex fonte
peccatum est in fi-
lios, & posteros
deriuatum.

Legis diuinę trans-
gressio.

Si vis ad vitam in-
gredi, serua mandata

Adam primus de
terra terrenus.

Christus secundus
de cælo, cælestis.

Fidei articulus.

Aduocatū habe-
mus apud patrem.

cælos

In Deo vident om-
nia beati.

Eritis sicut dij.

R. Hincq; mali labes, sparsumq; est vulnus in omnes,
Quin natos maculat nunc pater ille suos.

Autor quis sceleris reges tunc impulit audax
Ad votum Domini viuere nolle sui?

R. Non soli in Dominum reges peccauimus ipsi,
An credis reges hoc meruisse malum?

Falleris, est primū communis culpa parentum,
Reges sunt homines, regibus hinc lachrymæ.

Nam duo tunc patres peccarunt lege relicta,
Quam tulerat Dominus viuere si cuperent.

Sin veritum vellent pomum gustare superbi,
Tunc perituri, hinc mortis uterq; reus.

Ambo terreni, terræ grauitate sepulti,
De terra terra corpora nostra damus.

Ast homo cælestis de cælo morte redemit:
Christus cælestes surgere nos voluit.

V. Credo redemptorem passum, mortemq; sepultum,
Viueriq; in cælis, catholiciq; sumus.

R. Ad dextram patris patronus sedit amicus,
Ille hominum causas assiduus peragit.

V. Hoc tamen ipsa dabis, nam te iam scire fatemur
Pericula cuncta hæc, quæ memoranda rogo:

Omnia namq; vident, quæ spiritus ille videtur
Sanctus, tum Christus, tum pater ipse Deus.

Compositos patres quæ mens insana fefellit?
R. Esse Dei similes tunc voluere sui,

Non

V. Non timuit mortem legis transgressor uterq;

R. Ambobus facta est dira Cupido Deus.

V. Quis prior aggressus diuinam temnere legem?

R. Decepit mulier coniugis his animum.

Non moriemur, ait, coniux decepta marito,

Arripitq; dolis dulcibus illa viro.

Exclusi tristes Paradisi sedibus ambo,

Peccati pœnas soluit uterq; Deo.

V. Non poterant iterum Paradisi claustra subire?

R. Custos ense minans angelus est Domini.

Hinc mors ipsa diu regnavit surgere nullus,

Vel rex tunc poterat gratia defuerat.

Hinc labor assiduus venit, sudavit, & alfit,

Ardentes febres, hinc homo damna tulit.

Gratia per Christum est placavit sanguine patrem,

V. Iam doctis narras, nunc ea diua peto.

Quis sic ille Deo vana spe lusit amicos?

R. Serpens, est vobis auctor in orbe mali.

V. Non dedit ille Deo pœnas ambobus iniquus?

R. Contriuit mulier virgo Maria caput.

Serpit humi infœlix, voluitq; volumina tergo,

Et victus vires perdidit ipse suas.

V. Pallida mors siquidem victrix inuadere reges,

Creditur, & regi stat sua cuiq; ilies.

Dic, age, pauca mihi, ne respondere graueris,

Regina è tumulo sem mihi redde tuam.

si inuaditq; reges
aliquidq; totum

An sua cuiquodens
fit dira Cupido

Vergi.

Mulier semper est
mulier.

Oratrix persuasit.

Victus vno verbo

quã facile, & cito.

Stipendium peccati

mors.

Cherubin.

Damnati omnes in

parentibus.

Christus autor gra

tiae, in quo pater si

bi complacuit.

Serpēs omnibus ani

mantibus callidior,

vetustus in astutia

atque in omni recal

lidus.

Ipsa conteret caput

tuum, super pectus

graditur.

Vidimus commiti

gati sandalio virgi

nis, caput.

Reddit beneuolam

semper, non in exor

dio solum faciendū

sed, per totum ora

tionis tractum.

In corruptionem in
duet corruptibile.
Parec dictis.

Scrupulus hic vnus
restabat qui pote-
rat male torquere.
Ero mortua omors
Filij. spei sumus, nō
sicut ceteri.

Elegans regressio.
Quia pulvis es, &
in puluerem reuer-
teris.

Non est vestrū sci-
re tempora quæ pa-
ter in sua posuit po-
testate.

Allusio, Saducæi
impj corpora non
redditura credide-
rant.

Christus viuorū, et
mortuorum iudex,
premia daturus.

Nisi Christus surre-
xisset, nec nos.

Spes Christiana cer-
tissima in Christo
sita.

CATHOLICIS REGIBVS

Mortalis fueras, sed non mortale petisti,
Immortale tibi cælitus anima datum est.

R. Quod petis, ipsa scio, referam tibi vera,
Ne scrupulus mentem torqueat iste tuam.

Spes mea Christus adest, hostem qui vicit iniquum,
Qui moriens mortis mors fuit ille mee.

V. Viuit nunc anima? R. hæc viuit. V. cur ossa reliquit?
R. Corpus pulvis erat, id redit in cineres.

V. Nunc arida ista rogo, quo nam ventura? superstes.
Si regina manes, ossa videnda tibi?

Respicias quando longo post tempore viuos
Hos tecum cineres, corpus & ipsa tuum?

R. Nō est scire meum, momenta, hæc noscere diū est?
Tempora dinumerat, qui facit ipsa Deus.

An longum regina vale, tibi dicere fas est?
R. Id faciunt gentes, quæ pietate carent.

Iudicis ille dies veniet, venturus & ille,
Qui reddet cunctis præmia pro meritis.

V. Quæ virtute vales à morte hinc surgere rursus?
Quæ vis est cineri viuere posse tuo?

R. Quod Christus viuus surrexit, corpora surgent,
Qui nisi vixisset, viuere non poteram.

Hac spe catholici fatis concessimus ipsos
Non spes confundit, mente reposita manet.

Christum namq; caput scimus iam viuere cælo,
Ecclesæq; preces audit ab arce sua.

Ossa; consurgent Christi virtute, videbo
 Inq; redemptorem carne sepulta mea.
 V. Iure nepos sancto coniungens ossa Philippus
 Coniugis in tumulu, nunc iubet ire tua.
 Viuet longæuis Christi pietate Philippus,
 R. Qui cineres nostros religione colit.
 V. Quorsum terra leuis tibi tunc optanda redempta,
 Importuna scio dicier illa tibi:
 Regalis viola tumuli de vertice crescant,
 Regius & cippus comprimat ossa leuis:
 Fœlices cineres ventura hos nouerit atas:
 Fortunata viris sacra fauilla siet:
 R. Non hac nostra fides exoptat regibus alma,
 Id faciunt, dixi, qui pietate carent:
 Quæ spes tunc viuis redeundi in corpora nulla
 Restabat, miseros hinc posuere rogôs.
 Hinc tuba, candelæ, sonuerunt cornua rauce,
 Solamen tristes hoc habuere sibi:
 At spes nostra suos nutrit pietate salutis,
 Quæ nos vt mater vi charitatis alit.
 Hac spe dura ferunt, hac se tutantur ab hoste
 In Christo Reges turba peruncta Deo.
 V. Non longum regina vale tibi dicere nitar,
 Quæ visura Deum corpore iuncta tuo es:
 R. Eternam potius requiem, lucemq; Viator
 Poscere defunctis sit tibi perpetuum.

Verba Iob.
 Translationis vera
 causa.
 Nestoreos viuat
 annos.
 Venerare parentes.

Mundi, & gentiu
 sapientia stulticia
 est apud Deum.

Allusio ad illud
 Persij in prima sa-
 tyra.

Gentium solatia.
 Funeris ornatus gē
 tibus.

spes nostra Christus
 qui salus est.

Nil durū spei Chri-
 stianæ.

Orat ecclesia pro de
 functis, & auditur
 adeo.

Ossa arida resurgēt
 Sancta, & salubris
 oratio prodefunctis

Vt famulos suos Pa-
tam, Philippum re-
gem nostrum, prin-
cipem, & prolem
regiā custodiat deus
Vt mater Romana
ecclesia petita si due
faciat Deus omni-
potens.

Vera felicitas, vt
cognoscant te Deū
verum, & que mi-
sisti Iesum Christū.
Si vis ad vitam in-
gredi, serua manda-
ta.

V. Sed nunc quæ Christum cernis regina, salutem
Regibus orabis, præbeat ipse Deus.

Vt rerum sacro potiatur iure Philippus,

Protectoꝝq; fide viuat in orbe diu.

Hispanis Annam reginam seruet in orbe

Vt prolem regi nutriat ipsa piam:

Fernandusq; puer Caroli pietate secundus

Defendat Christi nomen, & arma nepos.

Cum sanctisq; diu pro me peccante reposces,

In Christo vt Dominus deo mihi posse mori.

R Tuq; fidem serua, & Christi præcepta, uaroris

His meritis uiuens ibis ad astra pius.

V. Tu cernas Dominum, videat sine fine Philippus,

Sit coniuncta Deo gloria uestra. Vale.

 In Christo uiuant reges no-
stri Catholici ad Romanæ
Ecclesiæ Prote-
ctionem.

Elegia, vbi regalis translatio

*Catholica depingitur, & beneficij memoria
Philippo accepta ciuibus referuntur, &
Garnata Regina aduentum
gratulatur.*

In Sacello Regali.

*Xpectata redit lustris labenti-
bus atas,*

*Venit, dum viuo, tempus, &
hora mihi.*

*Venisti tandem regina Ioanna
Philippi*

Exoptata diu patribus ipsa

tuis.

Tecum mens omnis fuerat, pia pectora, ciues

Syllana & turris clauserat ipsa meos.

Garnata hæc quondam viuam vidisse volebat,

Nunc viua in cælo regia & ossa colit.

Ter tibi dimittit venienti regia signa,

Reginamq; sibi credit adesse suam.

Catholicisq; tuis iungendum corpus amatum,

Et sacros cineres vrbs capit ipsa tuos.

Erexit tumulos, animæ suffragia misit,

Catholicasq; Deo fudit ab ore preces.

*Rerum vicissitudo
longa vita videmus
multa prospera, &
aduersa.*

*Sperandum semper
in Domino.*

*De Regibus profopo
peia, perinde quasi
in terris essent.*

Ciuum affectus.

Per fidẽ catholicã.

*D. D. Loysius a Cor
duba*

*Aquila Garnate
dimisit ter vexilli.*

*Officium Regibus
suis presticit.*

*Honore dignissimis
Christianum offi-
tium.*

G iij

Petrus à Deza illu-
strissimus, auditores
regis iudices incorru-
ptissimi.

Magistratus Gar-
natensis grauissi-
mus.

Regine memoria
omnes ciues tetigit,
& lachrymas ex-
cussit.

Præ amore vel du-
ra æquo animo fe-
runtur vera causa.

Pathos affectus mo-
uet Philippi iussu le-
uia sunt omnia.

Quod alibi diminu-
tum est, exequatur
alibi religiose.

Philippi pietas æqua
regibus parentibus
Ab æquo, & hone-
sto.

Nullus regi gratiã
rependet.

Vrbis Garnatæ di-
gnitas.

Affectus pius,

Argumentum à cõ-
sentaneis.

Ferdinãdus, & Eli-
saberh Catholici.

Gratanturq; sibi proceres, præsesq; forumq;,
Quod portant humeris ossa colenda duces.
Ecce tibi occurrunt venerantes corpus, & ossa
Regali in tumulo deposuere tua.

Tu mihi sola potes cunctos releuare labores,
Quos cæpi in terris, sunt mihi, diua leues:
Quodq; Ioanna meis video succedere templis,
Regale & corpus condier in tumulis.

Fugit me Isâbel princepsq; Maria reliquit,
Cesserunt dictis summe Philippe tuis.
Et fratres abiere duo mea sola voluptas,
Reliquia, & cineres, mundaq; corda Deo.

Pensasti damnum, sublata iniuria regno est,
Quam fecere pie iam tua iussa mihi.
Es rex catholicus, iustum partiris, & æquum
Regibus, & populis diuidis ore bonum.

Matrem si natus rapuisti ex vrbe sepultam,
Iusta tuos pietas iungere iussit auos.
Dum memor ipsa mei fuero, dum vita manebit,
Gratia durabit vix referenda tibi.

Quod tumulis extat Regina Ioanna, Philippus,
Qui nomen reddit sæpius ille tuum.

Vnum summe dabis (merui Garnata) Philippe,
Catholica vt perstent corpora iuncta duo.

Omnia tuta mihi sunt posthac iure timenda,
Rex facere in regnis regia iusta potes.

Nam si Fernandus, maneat si immobilis illa
 Isábel regno: sic tua semper ero.
 Catholici reges sint nostris sedibus opto,
 Ut ducant gentes relligione sua.
 Famaq; nostra simul surget vulgata per orbem,
 Quodq; Philippe tuo nomine iungit auos.
 Iudicq; die Garnata hinc surgere possint,
 Cumq; animis cernant irreuoluta Deum.
 Pax erit illa tibi Christus regina perennis,
 Spiritus & sanctus, tum pater una quies.

PLACVIT OMNIBVS
 inscriptio hæc

In Regali tumulo, in medio
 Sacello, vbi impensis Philippi
 præses mirum præstitit ornatū,
 stabat in fronte Epitaphiū
 è regione curialium, & Ec
 clesiæ Capituli, vbi De
 canus & Canonici
 sedebant, hæc
 referēs.

Quorum Philippus
 memor semper est
 futurus.

Regalia corpora
 Garnatam nobili
 tant.

Non aliter futurū.
 Speramus Catholici
 Tunc videbimus,
 sicuti est, Christiani

Catholicę Ioannę surrectu

re ad gloriam, Christum dominum nostrum a
mortuis uiuum, & resurrectionem, & uitā
esse regalium corporum quorum animas
in cælis regnare. Catholici credi-
mus probat Epitaphium.

Confidire ego uici
mundum ait Chri-
stus.

Era marstaa omors
Qui mundi princi-
pē uicit, etiā tribus
scripturę telis.

Regnauit ab Adā
vsque ad Christum
qui uita est.

Christus primus re-
gnū cælōrū docuit
querere.

Mors, & uita du-
ello conflixere mi-
rando.

Ego sum resurre-
ctio, & uita, qui
credit in me etiam
si mortuus fuerit, ui-
uet.

n Cōfessio sacramētū
Ego credidi, quia tu
es Christus, filius
Dei uiui.

Imperiū mortis cecidit, regnūq; uetustū,
Sub iuga quam Christus misit in
orbe sua.

Dum mors ipsa diu regnabat uiuida,
Reges

Nulli surgebant, surgere posse uides.

Morte sua Christus mortem deuicit acerbam,

Nam mors cum uita bella eruenta tulit.

Victor qui extinxit mortem, tunc sanguine uita,

Reddidit his uitam regibus ipse Deus.

Esse Deus uiuis, ipsumq; resurgere Christus

Credidit est fassis regibus ore, fide.

Vera fides uitam promisit nomine Christi,

Crediderant Reges, uiuere ne dubites.

Redditur ipsa suo Regina Ioanna marito,

Garnata hos reges, iungit honore suos.

Iusserat ore pius celebrari hac ossa Philippus

Regum, quos cælo uiuere dicat auos.

Nam quemcunq; Deus per statem uiderit, usq;

In finem, Christi nomine saluus erit.

Tempus corpora regia miro

consilio coniunxisse probat, viventes multa videre bona,
 ut regalium corporum translationem vidit. Hispania per Catholicum Philippum, cui Romana Ecclesia Spiritu sancto ducta suppetias tulit; sine qua in terris nil sanctum reges facere catholicos docet Epi.

Vid non vita dabit, quid non tibi deferret atas
 Si Caroli mater redditur his tumulis?
 Catholicos meminit Romana Ecclesia semper
 Reges, & cineres servat honore pios

Regum qua longum disiunxit corpora tempus,
 Voluenda en tumuli iunxit honore dies.

Syllana è turri regina Ioanna Philippo
 Redditur est coniunctis ossibus apta viri.

Ecce nepos cineres coniungit, & ossa Philippum
 Aetas oblitum non sinit esse piùm.

Namq; memor patris, matris tum coniugis almae,
 Et fratrum, viuos rex veneratur auos.

Regnare in caelis, Christumq; videre Philippus
 Reginam, & regem credit utrunq; fide.

In terris Christus sibi iam placuisse videbat
 Nam manibus regum corda fuere Dei.

Hispanos Reges Romana Ecclesia natos
 Hinc amat ipsa suos, Catholicosq; fovet

G v

Viventes multa videmus, & prospera & adversa.
 Qui omnes Caesares superavit fide, spe, charitate, iustitia, veritate.
 Tempus rerum inveniunt perfectior, et mutator.
 A consentaneis.

Aetas veram pietatem non mutat.

Quidquid facit Philippus Christi memor facit.

Caros venerare parentes.

Per fidem catholicam doctus.

Allusio ad illud cor Regis in manu dei est.

Sponsa Christi.

 Viator Catholicus urbem

Catholicam interrogat, Cur in regalium corporum felicissima, & catholica translatione tristis incedat, cum iam Christus omnia bene fecerit: Nā ut cæci viderunt, claudi ambulârūt, leprosi mundati, pauperes Euāgelizati sunt, mortui resurrexerūt: Reges quoq; catholici per Christū à sepulchris cōsurgēt: Nā à priuatione ad habitū regressio Christo est facilis.

Et si natura Philosophis à priuatione ad habitum regressionem negauit esse possibile, tamē Christus qui Verus Deus, & Verus homo est, potestatem habuit, cui mortuos ad vitam reuocare, quoniam fecit ex nihilo fuit possibile.

Qui de cælo descendit Christus, qui ita natus, mortuus, sepultus, resurrexit, ascendit, in cælum, sedet ad patris dextram, nullū tristitiæ locū catholicis reliquit, nisi ut de peccatis doleamus.

Vera fide supposita argumentū violentū quod dissoluere non poterit Apollo. Omnē excludit tristitiam.

cum voluit:

Am iam per mortem voluit tunc esse redemptor Filius ipse Dei ex virgine factus homo: Pro nobis animam voluit iam ponere sanctam, Isque iterum potuit sumere,

Iam mors victa iacet, crux victrix, vita triumphat, Ad dextram patris Christus & ipse sedet. Cur mærens pergis regalis pompa per urbem? Cur facie obducta tendit utrinq; chorus?

54 Tristis seueritas in
est in vultu granita
tis indicium.

Quæ rerum lachrymæ, quæ vos mortalia tangunt?

Quid sibi concursus, quæritat & populus,
Estq; foro, heu, mæror, mæstus qui, præsidet ipsi,
Turba, magistratus funere tristis abit?

Nulla est Christicolis fortuna in morte timenda,
Spes quibus est Christus, gloria nostra Deus.

An quia defunctis regina, & regibus expes,
Catholicis tumulos, digna sepulchra paras?

Leprosos mundos, claudos tunc currere cæci
Videre è tumulis corpora viua foris:

Non ea mors, (orco rapuit quæ pallida gentes
Romanas) venit Regibus apta tuis:

Dormit Regina hæc, captusq; sopore Philippus,
Mors est catholicis somnus, & alma quies:

DVRIVS, heu, somno surget, qui stertit ab alto,
Quam tuba cum iubeat surgere iuditio.

Infernus Græcos, Romanos ore superbos
Absorpsit reges, qui caruere fide:

Consurgent vere reditura in Tartara gentes,
Tristes, quæ Christum non coluere Deum.

Defuncti in domino, Christoq; beatus uterq;
Sacra Ioanna Deo, Rexq; Philippus erit.

Nam quicunq; latus, vitæ cælestis Asylum
Intrantes perstant, Christus amore beat.

Ergo alacres, cines, celebrare hæc ossa duorum
Regina, & regis, vos docet alma fides:

Suffragiisq; potens Romana Ecclesia Christo
Sancta salutiferas fundit ab ore preces

Ariopagitaristio-
Paremia. (res

Dez & Illustrissimus
præses, Regi iudices
incorruptissimi.

Admodum illustris
Arenalo de Zuazo
vrbis prætor, Ma-
gistratus Grana-
tensis.

Præ gaudio more
hominum laudan-
tes dominum.

Non est mortua pu-
ella, sed dormit.

Facilius mortui deo
resurgēt, quā à som-
no homines ab ho-
minibus excitātur.

Omnes resurgent.
Vera causa.

Beati qui in domi-
no moriuntur.

In ecclesiam Catho-
licam intrantes fo-
lices.

Latus Christi.

Gaudendū in dño.

Sancta, & salubris
oratio pro defunctis

Vere corpora surrectura catho

licorum regū ad gloriā, quia Christus resurrexit vere.

*Per peccatū mors.**Christus dominus**mundi redēptor.**Sadduc. eorū error**magnus.**Nos filij spei sumus**Non sicut cæteri.**Gentium quōdam**apparatus funebris**ingens.**Allusio.**Longū valere. quid
significet.**Supremum munus.**Christus Dominus**noster, cui pater om-**nia in manus tra-**didit.**Saluatoris vox.**Accomodatō rati-**onis.**Est semper relatio**animæ ad corpus.**Mens Philippi catho-**lica in rebus ge-**renāis.**Peccatū est postq̄, tunc mors regnavit in orbe,**Corrupta est hominum vita, redēpta Deo.**Corpora tunc multi non iā reditura putarūt,**Ossa sed in cineres solvere cuncta diem.**Non spes hæc animis remeandi in viscera facta est,**Gens quem speraret? non animata fide?**Hinc Libitina dedit gemitus, questusq; columnas,**Cornua rauca, tubas, funereasq; faces.**Hæc tumulos fecit, tumulis superaddidit ipsis**Regibus, heu, carmen, nomen, & arma viris:**Gentibus hæc fuerant miseris solatia luctus,**Dum socios longum triste valere iubent.**Amplius & curæ non vivis esse futuros**Certabant, celsis sed decorare rogis.**Postquam surrexit vitam qui donat, & aufert,**Surrectura vident regia & ossa pij.**Tollite cornicines, dixit Christusq; puella**Mortua non patri est, dormit at ipsa Deo,**Mortua non domino est regina Ioanna, Philippus,**In cælisq; Deo regnat uterq; pius.**Expectant animæ regum sibi corpora viua**Iungenda hæc, Christo iudice perpetuum.**Hic animus regi sacra pietate Philippo est,**Garnata ut iunctos urbs veneretur auos.*

In calle cui nomē Eluira me

dio ad diuum Iacobum regius tumulus eleganti, &
regio more Garnata impensis erectus fuit.

Catholica Ioanna Philippi-Hispania
rum regina Epigramma.

¶ Panis viuus Christus.

Anserat in Christo viuens cha-
ritate Ioanna,

Inq; illa Christus, mansit, &
ipsa Deo.

Regina in terris caelesti pane re-
fecta

Aeternum viuet, namq; iu-

gata Deo est.

Christus adest, panis viuus, qui caelitus illam

Tunc replens animam, viuere morte facit.

Mortua su quamuis, viuet hoc pane Deorum,

Quem qui manducat, viuet & ipse Deus.

Participem faciensq; sui tunc Christus, & illam,

(Qui vita est) viam viuere posse dedit.

Non temere ergo nepos coniungit & ossa Philippus,

Surrectura Deo iudice vita suo.

Non posse ex aquo natum persoluere patri

Catholicus monstrat victus amore sui.

Ni pariter terris amborum corpora regum

Iungantur, mentes ut iugar ipse Deus.

Qui manet in cha-
ritate in deo manet

Ego sum panis viuus
qui de caelo descēdi.

Qui manducat hūc
panē viuit in aeter-
num.

Panem angelorum
manducauit homo.

Per gratiam.

Participatione.

Translationis ratio
qua etiam parentes
coniunxit.

Dijs & parentibus
non redditur equi-
ualens.

Argumentum à
simili.

V. Reges Catholici (vt homi-

Quorsum regius ap
paratus sit rogar.

Magna petit.

Viator.

Magistratus Catho
lice respondet.

Magistratus Catho
lice respondet.

Necque inuentus est
in ore eius dolus.

Nec dabis sanctū
tuum videre corru
ptionem.

Os non comminue
tis ex eo.

Sancta virgo Ma
ria mater Dei sine
peccato per gratiā.

Donec reuertaris in
terram de qua sum
ptus est, quia puluis

es, & in puluerem
reuerteris.

Stipendium peccati
mors.

Omaes in Adam
peccauerunt.

Et multa corpora
sanctorum quae dor
mierant resurrexe
runt, & appaue
runt multis.

nes) corpora tenebant corrumpenda, at in Christo. incor
ruptionem induēt. In eodem tumulto Epitaphium.

Cire velim ciues, tumulos q̄ extollitis altos
Ducitis & pōpas per pia vota Deo:

Cur sic ossa manēt, cineres, et corpora regū
Conuersa in terram pulueris exigui?

Causa grauis soluit mira compagine plastes
Structuram viuam quam dedit esse Deus?

M. Tunc qui peccatum non fecit virgine natus,

Nec facere is potuit, integra membra tenet:

Non Christo in terris corruptio visa sepulto est,

Os non comminui iusserat omnipotens.

Integer est Christus, genitrix est virgo redemptis,

Semper virgo fuit, virgo Maria Deo.

Ast homo peccator cineres est versus in ipsos,

Quos tunc in pœnas dixerat esse Deus.

Transgressor legis mortem mercede paratam

Tum sibi, tum natis, in genus omne tulit.

Virtute is Christi consurget viuus, & idem,

Eius surrexit gloria, nam Dominus.

Vt surrexerunt sanctorum corpora quondam,

Visaq̄; sunt multis viuere in urbe Deo:

Sic cineres Regum tunc Christi nomine surgent,

Regales animæ corpora viua ferent.

Hinc honor, hinc tumuli surgunt, hinc iusta Philippi

Corporibus iussu, regia pompa datur:

Garnata ad Reges Catholi-

cos non inferior Romana potentia, qua ca-
tholicè pompam funeream peragit.

In eodem tumulo Epitaphium.

Roma caput mundi regali funere reges
Esferri instituit, corporibusq; rogos.
Solènes fausto celebrata ex ordine popæ
Cæsareusq; fuit sanctus in vrbe locus.

Grata suo regi est Garnata ad cuncta Philippo,

Incluta non parsit sumptibus ipsa pyræ.

Ecce parat grandes tumulos, celsasq; columnas,

Condat ubi & cineres, sacra Ioanna, tuos.

Syllana è turri quam iusserat ire Philippus,

Vrbs Garnata suis accipit en manibus:

Atque humeris portant reginam ritè ministri,

Fertq; magistratus, regia & ossa cohors.

De Hispanis meritis qui sacra lege Philippus,

Hos memores cines inuenit officij.

Laudant Hispanos gentes, orbisq; Philippum,

Quod iungat reges, regia & ossa nepos.

Ut surgant pariter rex, & regina mariti,

Vnus quos Christus iunxerat esse Deo.

Hocq; nepos sperans iunxit charitate Philippus,

Quem regit & dominus, tum docet alma fides.

Nunc ibi Romana,
ecclesie caput est, à
qua Romana dici-
tur ecclesia.

Apparatus funeris
mirus apud Roma-
nos, & Græcos.

Argumentum à se-
mili.

Apostrophe.
Omnia post habuit
regis voluntati.

Magistratus Gar-
nata regi suo dedi-
tus, & officiosus
semper.

Vulgo Tordesillas.

Pro Urbis potentia,
& ciuium Gar-
nata seruiuit.

Regali more princi-
pes, & magistratus
& forum regale cor-
pus usque ad regis
corpora in sacello
regio portauit.

Coelestia Catholici Reges te- nent, quae in terris expectarunt catholicæ.

¶ In eodem tumulo Epitaphium.

Spei filios vocat A
postulus catholicos.

Anime non moriū
tur ad similitudinē
Et imaginem dei fa-
Et c.

Christus iure regnū
cælorum nobis pepe-
rit.

Non mortui lauda-
bunt te dñe, nec om-
nes qui descendunt
in infernum.

Vivi reges dñm lau-
dabunt Catholici.

Mortui resurgent,
quia in Christū cre-
diderunt catholicæ.

Syllogismum fecit.

Omnes credentes in
Christum resurgent
Regina credidit in
Christū ergo Regi-
na resurget.

Premiū vita ater-
na.

Nec oculus vidit,
nec auris audiuit,
que preparauit de-
diligentibus se.

Allida mors Regum verrebatur
corpora morfu,

Vinas ast animas tangere nō
poterat.

Viuorum dominus Christus per
secula viuus

Viuendi in cælis regia iura
dedit.

Qui vita est, reges moderatur, viuere vitam
Reges aternam catholicos voluit.

Laudandusq; Deus viuus, non lumine cassis,
Ad laudes reges surgere posse docet.

Defunctus quamquam viuet, qui credit in illum,
Surrectura fide hac corpora sunt tumulis.

Credidit in Christum, per Christum viuere debet
Sacra Ioanna suo, tuq; Philippe, Deo,

Premia si danda bis à Christo regibus alma,
Tunc surrecturos viuere quis dubitet?

Non oculus vidit, nec sunt demissa per aurem,
Regibus ambobus quæ dedit omnipotens.

Carmina qui didicit pietatis vera Philippus,
Vt matris, patris corpora, iunxit auos.

Corpora Regum Catholica

vel arida consurgent ad gloriam, Resurrectionem
mortuorum certissimam, quia Christus à u. or
tuis resurrexit vere, per quem &
gratiam sunt consequuti Chri
stiani Reges. monstrabat
in eodem tumulo Epi
taphium.

§§

Ratia per Christum est, reditura &
corpora Christo,

In Christo surget grata Ioanna
Deo.

Ecce aridi quamuis puluis videantur,
& umbra,

Rex, & regina hac, uiuit uterq; Deo.

Illud dies animis ueniet, cum corpora uiuent,

Regibus ambobus premia danda pijs.

Quin etiam gentum cineres, & corpora surgent,

Sed cadet à causa hac impia turba Deo.

Iudicijq; die non stabunt iudice Christo

Tunc peccatores, damnat utrosq; fides.

Ast Regum stantes animos, uitamq; redemptor

Cognouit iustam Christus, & ipse Deus.

H

Filij dei per gratia
sumus.

Regnum à Christo
paratum.

Operibus illud fiat
voluntas tua com-
probarunt reges.

Et in ea meditabi-
mur die, ac nocte.

Illud dies per empha-
sim.

Vniuersalis carnis
resurrectio.

Christus venturus
dabit.

Non stabunt impij
in iudicio.

Omnes resurgent.
Catholici.

Cognouit oues suas
pastor bonus,

Qui male egerūt in
ignē aternū ibunt.
Operibus illud fiat
voluntas tua cōpro-
barunt reges.
Et in ea meditati-
mur die ac nocte.
Apostrophe.
Ciues regē in omni-
bus referunt ad vni-
cū exēplū formati.
Christus venturus.

CATHOLICIS REGIBVS

Disimilem cernis finem, regnumq; duobus
Partum catholicis, gentibus est Barathrum.
Reges sunt Domini meditati in lege beati,
Quod Deus hac voluit, id voluere pij.
Cælesti, ciues, sectantes iure Philippum
Reginam regi iungite sic tumultis.
Quos Deus adiunxit, regnum his, sedesq; paternas
Venturus index filius ipse dabit.

 Prætereūtibus de die iudicij
loquēdi inscriptio hæc præbebat occasionem, quippe vul-
gus multorum capitum bellua, quorsum epitaphium Re-
gina catholica in tumulo inter ornatum mirum su-
spensum omnes perlegerent, de fixis oculis, ani-
moq; pendentes quid sibi scriptio veller
mirarentur, alternis responsum da-
batur, dum lectores pij sen-
tentias declarabāt.

(3)

Omnia Catholico consilio

ductus facit Philippus. In Sacello regio totius translationis mysteria luculenter descripta in ipsa fronte tumuli legebat praeses, Comites, & Marchiones, Inquisitor, & auditores regij ad latus sinistrum sedentes.

Vnera, qui transis, celebrantur in urbe, viator,

Omnia Catholica hic, Ethnica nulla vides.

Nec temere hac peragit Regum pia insta sacerdos,

Nec fortuna mouet funera,

gesta, duces:

Frustra haud pontifices, praeses, pastorq; ministrat,

Hic Christum reddit, Regis it ille loco.

Militat in terris, pugnans qua Ecclesia victrix,

Sancta triumphantem rebus ubiq; refert.

Montibus in sanctis fundata Ecclesia Christi est,

Sustinet hancq; lapis Christus, adestq; caput.

Quidquid vera facit pietas, rectumq; bonumq; est:

Spiritus hanc ducit sanctus, & ipse regit.

H ij

Translatio regaliū corporū mirabilis. Non casu, nec fortuna.

Nihil prius catholico consilio.

D. D. Petrus à Deza, Reuerēdisimus Petrus Delgado Mentesia.

Malacensis Blanco archiepiscopus Garnatensis Illustrissimus princeps Petrus Guerrero magister amborum

Ecclesia militans triumphanti similis Super hanc Petram edificabo ecclesiam meam.

Christus dux, atque
imperator vite
Christiane.

Pontifici summo li-
gandi, & soluendi
potestas à Christo
Deo data.

Lignum Crucis li-
gnum vite, in quo
salus pendit.

Et sicut Moyses ex
altauit serpētem in
deserto.

A consequentibus
argumentum.

Per fidem catholi-
cam videmus resur-
rectionem carnis.

Anima immortalis.

Erat lux vera, que
illuminat omnē ho-
minem venientem
in hunc mundum.

Ut Angeli in cælo
Deū laudantes, san-
ctus, sanctus, san-
ctus repetunt.

Diuinus angelorū
concentus redditur.

Hostia viva placēs
Deo Christus, ve-
rus Deus, verus ho-
mo.

Pontificis nutu moderatur & omnia Christus,

Quos ligat is terris cælitus ipse ligat:

Quosq; pater summus terris absoluit in auum,

Cælesti (vt dixit) soluit ab arce Deus.

Iuncti sunt reges regina Ioanna, Philippus,

Iungunturq; Dei corpora consilio.

Si crux nostra salus defunctos funere ducit,

In ligno vt surgant, Christus & ossa vocat.

Quando auidis populum domini tunc dentibus angues

Mordebant, artus lasit iniqua tabes:

Barbara gens fixis oculis pendebat ad alnum

Serpentem, vt virus pelleret ille cruce:

Per lignum mortem gustarunt iure parentes,

Et vita his ligno regibus ipsa datur.

Conscripti patres humeris si regia portant,

Surrectura vident corpora, & ossa viri.

Ardentesq; faces manibus gestare videntur,

Sic animas viuas regibus esse notant.

Sperare in cælis, victuraq; corpora signant,

Viuat enim Christus lux quia, vita, salus.

Cantores geminant si voces, carmina cæli

Delectant Reges, angelicq; Chori.

Ossa recognoscit regum, precibusq; sacerdos

Altari in summo si pia iura cremat:

Hostia viva Deum placidum conuertit amicis

Regibus, & dignos Christus amore facit.

Hæc docet alma fides, hæc gentum doctor, & idem
Catholicos monstrat viuere posse Deo.

Viuere cælestes animas, regnumq; tenere

Credimus hos Reges, qui coluere Deum.

Non igitur casu veneratur & ossa Philippus,

Quæ Romana colit, religioq; fouet.

Martyribus sanctis firmata, & sanguine Christi,

Catholica hæc docuit regia iusta fides.

Catholica nostra.
Apostolus Paulus.

Ipse dixit, qui cre-
dit in me, & ipse
viuet proptermè.
Conclufit egregie.
A necessarijs.

Tumulum tertium Garnata

erigendum curauit elegantissima structura, gradibus fa-

bre factis à tergo pariter, atque à fronte per quos re-

galis pompa Catholica Regina corpus hume-

ris portans multa cum auctoritate, & mi-

nistrorum grauitate ascendit illic de-

posito regali corpore responsum ce-

cinit Ecclesie Chorus, atque

postea descendit dum fu-

nus interim Sacel-

lum versus pro-

cedebat

In calle Illiberio ad diuum Iacobum.

 H. iij

Ad parietem dextram in hunc locum

[Faint, illegible text in the right margin, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Catholica Regina Ioanna om

nes suas rationes à Deo suspensas fuisse refert. In tumi-
lo ad Diuum Iacobum Garnate impensis summis,
regali more, & ornatu composito, in ipsa fron-
te, Catholica Regina Catholicorum Re-
gum gesta à praterentibus nar-
rare satis pie, & Augu-
ste legebatur.

(33)

Onditus hic mundus, cælum, terraq;
creata

Expectant finem, quem dabit ipse

Deus.

Sic ego quæ fueram coninxe memorata

Philippi,

Regina Hispanis dicta Ioanna meis.

Vixi, iam cursum concessum vita peregit,

Perq; manus natis regna relicta meis.

Filia Catholici Fernandi Regis, & illa

Catholica Isábel mater in orbe fuit.

Quorsum res gestas narrem, ductosq; triumphos,

Sub iuga quas gentes misit uterq; sua?

Maurorum Reges exactos sedibus ambo.

Vicerunt armis, religione, fide.

Iudæos Christum sperantes lege fugarunt,

Ad patris dextram qui sedet, estq; Deus.

Cælum, & terra
transibunt, verba
autem mea non trá-
sibunt.

Christi vox fuit.

Quid maius.

Victores parentes
semper fuerant.

Expresit nomina.

Occupatio.

Reges Catholici Fer-
dinandus, & Eli-
sabel.

Garnate regnū ex
pugnarunt.

Arma spiritualia
gestarūt Catholici.

Summa Iudæorum
misera, & error
nonissimus.

Qui iam morte sua miseros à morte redemit,
 Nos viuos surgens surgere posse dedit.
 Pulsis Hæreticis purgarunt regna piorum,
 Officij sancti munere Catholico.
 Vnam quam dominus miseratus regna salutem,
 Hæreticos contra Catholicis dederat.
 Qua virtute pijs durabunt regna per orbem
 Regibus Hispanis, semper & imperium.
 Hostes arcebit Romana Ecclesia Christi,
 Catholica in populis perstet vt alma fides.
 Quæ Caroli genitrix mundi terroris in armis
 Vixi, & Fernandi prole beata mei.
 Imperij sceptrum seruauit rector uterq;
 Tertius atque nepos induperator adest.
 Aduersus Turcas pugnat qui, Christe, sub armis,
 Defenditq; fidem Marte, & amore tuam.
 Regina sq; duas peperit, Regina sorores
 Hac Leonor regnis, illa Maria data est.
 Tertia nata mihi viuit Catherina duabus,
 Quæ regnat regnis gloria facta suis.
 Cum matre & præco Carolum clamabat in hostes,
 Quando & iura dabat filius his populis.
 Imperat hæc Carolus, materq; Ioanna regentes
 Hispanos populos, regia vox fuerat.
 Romane sedis protector vixit in armis,
 Is, qui iustitiæ cultor, ubiq; fide.

H iij

Qui vita est. *Quia Christus resar-*
rexit, & reges resur-
gent.
 Sanctum officium
 omnia regna purgat
 Officium sanctum
 cælitus datum.
 Officium sanctum
 reges, & regna tu-
 tatur.
 Hæretici deterren-
 di, & abigendi.
 Carolus.
 Quintus filius ma-
 trem, & omne pro-
 geniæ nobilitauit,
 Maximilianus.
 Et tertia Catherina
 Lusitanicæ.
 Publicè Hispanæ
 don Carlos y doña
 Ioanna su madre.
 Imitatio egregia.
 Carolus Quintus.
 qui ab excellentissi-
 mo Ferdinãdo Enrri-
 quez duce de Alca-
 la, & à reuerendissi-
 mo Francisco Del-
 gado Mèrese Epì-
 scopo translatus est.

Catholici regis exē-
plum vnicum.

Carolus.

Ecce reliquimus om-
nia, & sequuti su-
mus te.

Philippo.

Filio patre dignissi-
mo.

Centuplum accipiet
& vitam eternam
Fidei catholicae pro-
sector mirus.

Mors omnibus
aqua.

Solus qui vita est.
Quia surrexit vere.

Nobis in Deo om-
nia videnda sunt.

Prætereuntes di-
sta confirmant.

Catholica.

Postquam res Italas gessit, duxitq; triumphos,
Hereticos, Mauros fudit, & arma, duces:

Iam regnare, volens in cælis certius ille,

Sepsit se templis, regna reliquit, opes:

Hispana gentis rerum commisit habenas,

Nato, Catholicè qui pia iura dedit.

Vt pauper Christum sequeretur nudus in orbe,

Omnia linquenti gloria vera data est.

Alter & inuictus regnat pietate Philippus,

Defenditque fidem viribus ipse nepos.

Regnauitq; diu longè, latèq; superstes,

Omnibus his titulis condor in hoc tumulo.

An mundus, num regna mihi, vitæ amq; nepotes

Ferrent, nisi Christus redderet imperium?

Surrexit dominus verè, surgemus & ipsa,

Virtute ipsius surgere viua queo.

Et regnare, simul natos, Regesq; videbo,

Per Christum cerno dum sine fine Deum.

Iure hac sacra nepos venerabitur ossa Philippus,

Quando animas cælo monstrat adesse fides.

Reges Catholici imagini fi-

*lij Dei conformes esse contendunt. Sacros Reges se-
cundum Deum in terris colendos esse most-
rat, quia Christum dominum regnantes rese-
runt, quorum potestati subiecti vi-
uere tenentur omnes.*

*Corpora terrenum referunt hac
morte parentem,*

*Vita caelestis redditur est ani-
mis.*

*Sunt Reges Christi similes pie-
tatis imago,*

Conformes fieri moribus esse

Est vnctus Christus, sacri sunt vndiq; Reges, (volunt.

Vnctos vera docet nostra colenda fides.

Verus homo passus mortem, surrexit & idem,

Verus & ille Deus Christus, & vsq; fuit.

Concessit fati, quamquam regina, superstat

Mortua si in tumulo, viua Ioanna manet.

Sunt anima Regum viua, mortalia quamuis

Corpora gestarunt, surgere posse scias.

Ipsa Deo similis peragit qui iusta Philippus,

Hos similes Christo viuere monstrat auos.

Sacra Ioanna suo similis coniuncta marito

Per Christum surget, viuit vterq; Deo.

H v

*Primus pater. Ada-
mus homo de terra
terrenus, Christus
homo de caelo cele-
stis.*

*Secundus pater.
Conformes imagini
filij Dei.*

*Rex Christus, & sa-
cerdos.*

*Vnctio sacra,
Catholica.*

*Christus verus deus
verus homo.*

Qui vita est.

*Quia mortalis ho-
mo nata natura co-
cessit.*

*Resurgent in Chri-
sto corpora.*

Corpus mortale est.

*Viuunt per Christu
qui vita est.*

*Novit Philippus,
Catholica.*

*Similitudo amoris
mater.*

Ioannæ Reginae, & Philippi Ca

tholicorum coniugium. Quos Deo coniunctos nec
mundus, caro, nec hostis diabolus, nec minus ho
mo inimicus Zizania seminator separa
uit, quo minus duo in carne vna Chri
sto qui ambos coniungit sobrie,
pie, & iuste in regnis

seruirent.

Matrimonium sa
cramentū ingens.

Vnus deus, vnus
Christus, qui non di
uiditur, vna fides,
vnum baptisma,
Catholicum.

Erunt duo in carne
vna.

Quos deus coniun
xit, homo nō sepa
rer.

Philippus.

Qui in omnibus
Christū sublata cru
ce sua sequitur.

Catholicos iunxit Romana Eccle
sia Reges

Coniugio: Natos mater amica
iungat.

Vnus, ut est Christus, sine eius homi
ne et vnus,

Coniuncti in Domino per pia iura Deo.

Os ex osse viri vixit Regina Philippi,

Atque caro carni iuncta Ioanna fuit.

Sacramentum ingens ambo coluere, beati,

Iunxit quos Christus, iunxit & alma fides.

Separat hos aliquis, coniunctos numine Reges.

Quos cælo, ut terris iunxerat ipse Deus.

Hinc pius ipse nepos commotus honore Philippus,

Coniunctos Domino iungere certat auos.

H

Et Garnata pio coniungens fœdere Reges,
 Reginam regi iungit amore suam.
 Non sic Roma potens coniunxit corpora patrum,
 Garnata ut reges condit amica suos.

Non qui humeris tollens deduxit ab hoste parentem,
 Catholicum Quintum nactus in orbe suum.
 Vincitur ipse tua Caesar pietate, Philippe,
 Rector Marsilli, sed tibi Christus adest.

Urbs mores regis,
 Et exemplum vni
 cum sequitur.

Aeneas qui sustulit
 patrem.

Quia Romę pater
 Romuli Mars est
 habitus.

Dñs regit Philippū,
 nihil illi deeris.

Hic responsum cum solen-

nitate Catholice Romane Ecclesie cantatum est: Et
 thura cremata, quæ duobus digitis illustrissimus Gar-
 natensis Archiepiscopus, in turibulum de more Chri-
 stiano iecit, deinde illud requiem æternam dona eis do-
 mine, et lux perpetua luceat eis vocalibus cantoribus
 fuit conclamatum: Illinc recta via ad Sacellum re-
 gale funus processit, et in regali tumulo Re-
 gine corpus regale collocatum, ubi parenta-
 lia exacto, et tandē exequie peracta
 in tribus diebus, et feliciter Re-
 gina iuxta Philippum
 Catholicum lege a
 Philippo lata
 fuit conse-
 pulsa.

Mors Reginam mortalem,
Christus mortem vicit, in quo vivit Regina.

AD portam Illiberiam, vulgo Et-
 uirã, Garnata impensis grandi-
 bus erectus tumulus stabat re-
 gius, qui arte mira fabre factus,
 Catholicorum Regum, & Phi-
 lippi inuictissimi stematis undiq;
 decoratus surgebat, pēdentibusq;
 ex quatuor angulis Imperij, & regnorum vexillis, mille
 etiam ardētibus ceratis funalibus, auro perpolitis fulgēs,
 surgebāt quatuor colūna in cælū minantēs, quibus rectū
 foris, intusq; deauratum incumbēbat. In vertice cuius
 ingens, ac terribilis mortis effigies lignea, mōstrum horrē-
 dum arcu, & sagittis prætereuntēs per terrens (quia Au-
 gustam Regina coronam pedibus subiectam pesunda-
 bat) ac ouans victos à se Reges iactabunda ingen-
 ti oris hiatu referre videbatur. Clericatus tamē
 sacerdotēs casti frequens tacitis obiectioni
 bus Catholice rationes eius confuta-
 bat, ac viatores verbis fidei re-
 sciens Resurrectionis
 spe solabatur.

Ioannæ Hispaniarum Regi

ne, & Philippo-Epitaphium, In quo mors de victoria
gloriatur, sacerdotes vero genus electum

M. rationes eius confutant.

alma, sua.

M. In cineres corpus victrix regale resolui:

S. De terra hanc Christus surgere posse dedit:

Et surget pariter Christi virtute Philippus,

Fatis nam domino cessit uterq; suis.

M. Sub pedibus teneo Regina excelsa coronam:

S. Qui in ligno regnat, Rex sua regna dabit.

M. Concutio victas tumuli de vertice gentes:

S. Amisti vires mors fera victa Deo.

Ne mortem timeant (vita spes certa) redempti,

Spes quibus est Christus gloria nostra Deus.

De morte hac Christus ligno, qui est vita triumphat,

Mors fuit is mortis viua Ioanna manet.

Et corpus viuet rediturum iudice Christo,

Regina accipiet ossa redempta Deo.

Ors vici Reges, hominis qua ex
crimine vixi:

S. Te Deus en vicit virgine
natus homo:

Mors tua Christus adest, ò mors
si regna tenebas:

Iam morte is, nobis mors fuit

Regnavit mors ab
Adam.

Christus fons vitæ
vnde fluxerunt sa-
cramenta.

Ero morstua omors
ero morsus tuus in-
ferne.

Per Christum vel
mortui viuent.

Quia pulvis es & in
puluerem reuerteris
Beati mortui qui in
domino moriuntur.

In Christo regna-
bunt catholici.

Quis mortē fugiet?

Christi mors mor-
tem vicit.

Spei filij sumus.

In ligno vitæ vi-
ctoria.

Erit corporum re-
surrectio.

Nō coronabitur nisi,
qui legitime certauerit.

Reges athletæ catholici,
in se, in mundū diaboli,
et carnem. In cælis quia se ipsam
vicit.

CATHOLICIS REGIBVS

Eterna his cælo redenda corona duobus
Gloria corporibus (iuncta futura) pijs.
Non igitur mortem credas regnare, viator,
At Christo regnat sacra Ioanna suo.

☚ Catholicę reginę Ioannę

confessio. Omnes partes confessionis secundum
Romana Ecclesię morem, & fidei catholice
articulos ore confessa est ante sacerdotem
Christi, & Ecclesię sanctę ministrū,
ut iam morituri Christiani, &
catholici reges facere cōsue-
uerunt corde ad iustitiā,
oris confessione ad
salutem.

Umma dies aderat, præscriptum tempus
ab alto,
Terminus & vitę morituris regibus
idem,

Quem Deus omnipotens nouit mortalibus esse,
Parca & filia suis voluunt dum regia fuis,
Catholica in lecto repetens tunc sacra piorum
Verba fide, Articulos, quos dicunt ore redempti,
Confessa est Christum Regina, in morte, suprema,
Commendat mentem genitori sancta subinde
Romana verbis Ecclesię dogmata rite

Statutum est omni-
bus vel regibus se-
mel mori.

Clotho, Lachesis,
Atropos tria tem-
pora, quę nemini
parcant.

Catholice reginę
officium.

Fidem catholicam.
Articulus fidei.

Ega credidi quia tu
es Christus filius dei
vini, qui in mundū
venisti.

Sacra Ioanna refert, Petrus quæ dixerat olim,
 Pontificis verbis moritaram respice, Christe,
 Qui cunctos recipis, ne tristi in morte repellas.
 Ad te confugio saxo fundata vetusto,
 Ad lapidem viuum, vitam qui donat, et aufert,
 Quadratusq; lapis me nunc à corpore soluis,
 Quem penes et cæli ius est, et norma salutis.
 Christus es ille Dei vini tu filius, orbem
 Venisti, ut saluum faceres regnator Olympi:
 Saluam fac seruam, quæ in te sperauit, ab hoste
 Seruasti o quoties tentatam, gloria viuum:
 Virtus nostra Deus, reges qui numine seruas.
 En mala, quæ feci, fateor, tu parce petenti.
 Auribus accepit peccata ex ore sacerdos,
 Absoluit, quando per te est data iusta potestas.
 Da veniam fassa, genitor, te iudice vincam
 Tres hostes animæ, quæ circumuenta malignè
 In te, peccati ne sis memor ipse redemptor,
 Erroresq; meos, vitæ iam crimina tanta
 Dele sancte mihi, ne certes iure benignè
 Mecum, quis tecum poterit contendere iuste?
 Tu clemens regina veni, te in morte requiro,
 Quæ in partu virgo, post partum virgo beata
 Mansisti, ventrem virgo sacrata tulisti:
 Tu natum flectas, ad sisq; in funere dulcis,
 O pia, tuq; preces orantis percipe Christe,
 Qui latus ostendis cunctis ad apertile, ut intrent

Petri responsum.
 Et super hæc Petri
 Ecclesia.

Caput ecclesiæ Christi.

Christus redemptor
 mundi deus oris con
 fessio ad salutem.

Nostrum est faceri
 peccata, Christi par
 cere, sacerdotes qui
 absolunt in Christo
 Parce mihi dñe.

Mūdus, diabolus,
 caro, tibi soli peccau
 Non intres in iudi
 cium cum seruo tuo
 domine.

Quia nō iustificabi
 tur in cōspectu tuo
 omnis viuens.

Et. B. Mariæ Vir
 gini antepartum, in
 partu, post partum
 Virginem fuisse cre
 didit regina Catho
 lica.

O clemens, o pia, o
 dulcis, virgo maria.

In manus tuas dñe
cōmendo spū meū.

Hostia viua.

Christus pax viuis
requies defunctis.

Gen̄tes, quāq; Deūm credunt pendere salutem.

Spiritus alme tibi morientis redditur ore,

In sanctasq; manus commendo voce suprema,

Me Deus emisti, placasti sanguine patrem,

Hanc animam missam foueas in funere sancte,

In pace vt tecum valeat requiescere viua.

Vixit, vt in Christo viuens regina quieuit.

Ad sinistram partem regalis

tumuli in regio Sacello, vbi sedebat dux seorsum à

pratore, & Magistratu Granatensi, pende-

bat ob oculos sedentium epitaphium hoc,

Catholicam Ioannam, Hispaniarū

Reginā ex animo Christiana

pietatis in morte confessionē

ex actā, & numeris suis

omnibus absolutam se

cūdum sanctæ Ro-

mana Ecclesia

morē, fecisse

referens.

Re-

Regina Ioanna, volentem

se, ac lubentem Domino animam reddidisse, ac se
mortalem quidem, sed Catholicam fidem
professam (quæ summa felicitas est)
& Regibus destinatum esse
periodum fatetur.

¶ In Sacello Regali.

Ors mea sit quamuis mortalis,
condita & urna,

Sum, quam Catholicam fe-
cit in orbe fides.

Viximus en, cursum vitæq; per-
egimus ipsum,

Quem Deus omnipotens vi-

uere me voluit.

Ecclesæ & cultrix Romanæ in fœdera Christi
Iuravi, gestis iusta corona data est.

Augustum templum fueram, me gratia Christi
Secessum tenuit, templa parata rogis:

Electumq; genus, regali more sacerdos,
Ossa hæc lecta suo regia iure colit.

Veri Garnatæ cultores, nomine Christi
Reginæ in pompa nunc pia thura cremant.

Vt qui vera Deo libant hic munera, Christi
Cultrici reddant funeris exequias.

Mortalis quidem,
sed Christiana vixi

Stat sua cuique de-
stinata periodus.

In baptisate Chri-
sto consepulta.

Qui crediderit, &
baptizatus fuerit,
saluus erit.

Vos estis repli dei.
Apostoli Petri ver-
ba regale sacerdo-
cium.

Sancta & salubris
oratio pro defunctis
Sacerdotes Christi
pro defunctis rem
diuinâ faciunt. Per
Christum petunt, et
consequuntur.

Regina viatorem alloquitur, de

Catholico coniugio cum Philippo catholico cerciorem
facit. Christianos quoq; Reges à Deo optimo ma-
ximo doctrinam, & fidem Catholicam præ-
se ferre, spem fidem, charitatem gestis
ostendere, & Christum patronum
in caelis eorum causam apud
patrem defendere docet
Epitaphium.

Christus lux vera.
Spes certa reposita
in suo Christiano.

Aduocatum habe-
mus Christum apud
patrem.

Sacramentum ma-
gnū Christi, & Ec-
clesiæ.

Fides catholica ca-
ssum facit coniugiū
in Christo.

Per Christi gratiā.

Atholici lucem Christum pie-
tate videmus,

Speramus sancta surgere
posse fide.

Ad patris dextram qui iam cō
sedit amicos

Reges patronus Christus

& ipse vocat.

Condita sum tumulo hoc quamquam, Regina vocabor,
Dicta Ioanna meis cœlica regna colo.

Coniugio fueram sacro coniuncta Philippo,
Ecclesiæ, & Christi reddidimus simile.

Vera fides, sanctusque pudor, tum pignora sacra
Seruarunt iustos, in columesq; Deo:

Suspensas vita rationes nomine Christi
Cœlitus esse Deus Regibus ipse dedit.

Viator Regine tumultum mira-

tur super quem mors Christi victoriam fatebatur,
Regina vero mortis sue felicitatem commen-
dabat, & Catholicum reddens respon-
sum se vitam verè viuere, sed regum
in terris esse vicissitudinem
mortalium docebat.

✠ Mors. ✠

Nus pro cunctis poterat me vincere
Christus (salus.
Mortuus, hic mundi est victor, is una
Qui placuit patri pro vobis hostia viua
In ligno pendens mors fuit ille mea.

V. Quæ mors ista rapit, an non hac regia coniux

Inuicto quondam iuncta Philippe tibi?

Quod vicit fatum? quis vos disiunxit acerbe?

Sacra Ioanna refer, quæ fera parca tulit?

R. Non sibi parca rapit, non sum decepta viator,

Coniuge perpetuo nunc fruor ipsa meo.

Si fueram sacro Regi dicata Philippo

Tunc, patris, en cælo: nunc vocor alta nurus.

Voluuntur cuncti reges, mutantur in æuo,

Me Deus æternus, Christus & ille regit.

Quare agite, heu, mæstos quid nunc celebratis honores:

Excessi vita hac non moritura Deo.

Mors vinci à Chri-
sto victore gloria-
tur.

Christus mundum
vicit.

Miratur regum
mortem.

Reges etiam inua-
dit Mors.

Quod omnes morta-
les vincit.

De lusa gentilitas.

Tres parca, quæ ne
mini parcunt.

Animarum spon-
sus Christus.

Vel regum vicissi-
tudo est.

Et in terris est no-
biscum vsque ad cõ-
sumationem sæculi.

Non dolendū, sed
letandum est, quia

veram viuo vitam.

 Principis Mariæ con-

fessio Catholice per acta secundum
 fidem Catholicam, & Roma-
 nae Ecclesiae tenorem, ut
 Regibus Catho-
 licis mos

est.

;

Regina sancta allo-
 quitur Ecclesiam, quam
 spiritus sanctus re-
 git.

Per dñm nostrum Ie-
 sum Christum det
 veniam Deus.

Ante diem iudicij.
 Dum tempus est, et
 locus misericordiae.

Ora pro nobis san-
 cta Dei genitrix.
 Scit compati abhis,
 que passus est Pon-
 tificis.

Christi

Felix, sanctus quam spiritus ille gu-
bernat,

Per Christum sponsum solita es qua
poscere cuncta:

Sancta faue dictis Romana Ecclesia,

Ut Deus omnipotens placatus sanguine parcat,
 Sitq; pater, Mater clemens sanctissima virgo
 Oratrix sis ipsa mihi, tu tempore in illo
 Nubibus in caeli veniat cum natus, ut orbem,
 Defunctos vita, & viuos cum iudicet, ipsa
 In Christo fixos oculos auersa tenebis
 Diua tuos, nunc ipsa roges, flectasq; seueram
 Iudicis in seruam mentemq; ut temperet iram,
 Qui didicit patiens pro nobis ferre dolores.
 Ad partes vertas nostras, ut parcere viuæ

Per mortemq; velit Christus, qui parcere sciuit.
 Hæc dum vita manet, potero delicta fateri,
 Inferno crimen, culpamq; fatebitur ullus?
 Des veniam posco fassæ, finemq; laborum:
 Parce precor, parcas, summus regnator Olympi es,
 Parce pio generi Regum iam, Christe, petenti.
 Sacramenta Dei Romana Ecclesia mater
 Reddidit ipsa, tuum corpus sanctumq; recepi:
 Indigna, heu, quamuis tectum quæ intraret in ipsum
 Maestas, ut summa meum, quem non capit orbis.
 Tu bene iam dicas, veniam concede benignè,
 Cælorum regnum latroni ut Christe, dedisti.
 Sit que die hoc tecum Paradysi gloria serua.
 En crucis ad frontem nati signacula gesto,
 Me in ligno pendens felici morte redemit:
 Summe pater noster miserere (heu) sancte tuorum,
 Cunctorum semper misereris, parce redemptor,
 Extremum quod Christe feres in funere summo.
 Iamq; Deus miserans oculos pietatis amore
 Conuertasq; mihi, ut Petro, qui fleuit amare,
 Egressusq; foras semper te est mente sequutus:
 Hoc animo pater ipsa peto, concede redemptor,
 Ad latus ecce patens culpæ communis Asylum
 Verum confugio, veniam tu posce potenter
 Quæ semper virgo es mater, virgo ante fuisti,
 Sensisti virgo transfixum pectus & hasta,

Dum licet.

In inferno autem
quis confitebitur
tibi?

Romanæ Ecclesiæ
sacramenta petiuit
regina in tempore.

Non sum digna ut
in tres sub tectum
meum Romanum,
& Catholicum di-
xit.

Benedicat nos om-
nipotens deus pater
& filius & spiri-
tus sanctus.

Dñe memento mei,
dum fueris in regno
tuo.

Hodie mecum eris
in paradiso.

Quia per sanctæ cruce
tuam redemisti
mundum.

Quæ dñi viueret in
signata fuit sacro si-
gno crucis.

Respexit dominus
Petrum.

Ter virgo catholi-
ce dixit.

*Clemēs semper orat
pro nobis.*

*In manus tuas, do-
mine, cōmendo spi-
ritum meum, rede-
misti me domine
deus veritatis.*

*Auxiliumq; feras alnum per vulnera nati,
En moribunda rogo, verba hacq; nouissima mater
(Vt solita es) reddas tu clementissima nato.
Spiritus ipse meus tenuis tibi redditur, ecce
In sanctasq; manus commendo respice Christe,
Me Deus emisti captiuam sanguine nati:
Hostia qui placuit procunctis vna redemptis,
Sedibus in pace vt placidis à morte quiescam.*

Pendebat Epitaphium hoc è
*regione altaris maioris, ad tumulum vbi princeps Ca-
tholica Maria inuictissimi Philippi coniugis quondã
fuerat sepulta: ostendens & Principem vixisse, & Ca-
tholice Christianeq; spiritum creatori suo reddidif-
se, & omnia Christianæ principis officia
prestuisse, atque sacramenta Romanæ
Ecclesiæ vltro petita humiliter acce-
pisse: Quæ omnia pietatem Chri-
stianam præ se ferebãt, quã
Reges Hispani pri-
mam diuinitus
habuerunt.*

Princeps Maria à Deo dono (vt Reges) data vinit cælo. Omnia bona cælitus Regibus Catholicis à Deo optimo maximo dari, ipsos quoq; Reges Christianis, victorias, felicitatē, iustitiā, & re-
gnorum tranquillitatem, in summa datum optimum, & donum perfectum à sapientiæ datore, & bonorum largitore Deo concedi monstrabat
Epitaphium.

*Ascūtur reges nutu omnipotētis in orbe,
Regnādi virtus omnibus inde datur.
Hinc sceptrum surgit, vincendi & mi-
ra potestas,*

Iudiciumq; suum dat Deus inde pijs.

Nata fuit regno princeps tunc nostra Maria,

Defuncta est, cælo nunc tenet imperium.

Namq; data Hispānis fatorum numine princeps

Cælitus est populis, iam redit ad superos.

Quidquid in orbe boni de cæli auctore superne est,

A cælo princeps optima nostra fuit.

Nec poterat faciem diuinam cernere terris,

Exoptata venit Mors sua catholica.

Nil paruum terris fecit Mors funere Regum,

Morte sua regnis donat & ipse Deus.

Hispāni vt rerum Domini potiantur ubique,

De cælo princeps iam petet auxilium.

A Deo regnū, & regnandi potestas. Iudicium, victoria superne à Domino est.

Dator bonorū deus Regnavit, & regnat per Christū.

A Deo dono data. Omne datum optimum à Deo est Nunc per speculum in enigmate, tunc facie ad faciem.

*Ciues facit cælestes In brachio Dei vi-
eluri reges sic omnia bene nobis erūt in Christo, cui glori-
rit, & laus debetur.*

Sancti intercedunt pro nobis.

CATHOLICIS REGIBVS

Sūmo Pontifici potestas soluendi, & ligandi à Deo data.

Petre amas me pascere oues meas.

Ut uiuat princeps Fernandus, & ipse Philippus,
Regina Hispanis Annaq; nostra simul:
Gregoriumq; caput Romana Ecclesia sanctum
Ut teneat patrem secula longa suum:
Sibilus ut uigilet, speculetur, pascat oues, qui
Absoluatq; liget, pascat ametq; Deo.

Augustæ, & Catholicæ rega-

lium corporum translationis per Catholicum, & inuictissimum Philippum, Dei gratia Hispaniarum Regem sobrie, pie, & iuste Christiano more gesta.

(SSS)

Soli Deo honor, & gloria in secula seculorum Amen.

Apud inclytam Garnatam

cum priuilegio Regiæ, ac Catholica Maiestatis, excudebat Hugo de Mena Typographus acuratissimus: Anno à natiuitate Domini, Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo Sexto.

Con las emiendas aqui puestas este libro bien impresso y correcto conforme a su original se ordena ser mandado imprimir por el Sr. D. N. P. D. Pro lege.

2.1.17. deduxerunt *los proemios* eduxerunt 10.2.23.

1 0. 2. 2 3. (quod

(quon

en la obra

1. 1. 1	0. animus, &	animus sibi
2. 1.	6. destruxit	destruxit
3. 1. 1	4. sanctorum	sanctorum
5. 1.	6. parere	parcere
5. 2. 1	5. peribunt	peribunt
9. 2.	9. Tunc, vira.	Tuncq; viros
. 1	9. Principibus	Principibus
1 4. 1. 1	1. In victum	Invidium
. 2.	3. In visas	Inuisos
1 7. 2. 1	2. pella	pelle
. 2 0.	peperere	popere
1 9. 1. 1	5. vita	vita
2 5. 2.	pen. Ecclia	Ecclia
2 6. 1. 1	1. mortabilis	mortalibus
2 6. 2. 1	1. sequebantur	sequantur
3 1. 1. 1	5. in visa	inuisa
4 5. 2.	7. morte hoc voluitur	morte voluitur
4 8. 2. 2	2. Periculo	Per caelos
5 2. 2.	pen. perstatam	perstantem
6 6. 1. 2	0. dicata	dicata

En Madrid a fierte de Julio de mil
quys y setenta y seys años.

Juan Sabquet
del marmo

Tunc. xx. pl. 32

Handwritten header or title at the top center.

Handwritten text on the left side, top section.

Handwritten text on the right side, top section.

Handwritten text on the left side, middle section.

Handwritten text on the right side, middle section.

Handwritten text on the left side, bottom section.

Large handwritten text block at the bottom of the page.

Handwritten text at the very bottom of the page.

